

Edita:
Fundació
Catalunya Cristiana
C/. València, 244.
08007 Barcelona
Tels. 215 27 39
215 27 84
FAX 215 28 05

Any XI N.º 535

Setmana del 24 al 30
de desembre del 1989

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

Preu: 100 Ptes.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

BON
NADAL
1989

Foto: Mn. Rocosa

Nadal del Fill al si del fenomen humà. Home per als homes.

Nadal de l'home al si del Verb de Déu. Fills en el Fill.

Misteri inefable de do i de comunió. L'esdeveniment més transcendent de la Història té lloc al si maternal d'una noia del poble. I la nostra història, gràvida de vida, estremida de mort, sedegosa d'amor, bruta de sang, continua. Al si de tot i de tots, Nadal és encara un

fet perdurable. Al cor de totes les històries, realitat i paradoxa, en dur infantament, va gestant-se la vida. Fins que, més enllà de tota limitació i de tota frontera, el Nadal i la Pasqua esdevinguin humanament i divinament, una única plenitud de vida i de festa. Per sempre.

Naixement, pintura al fresc de Lluçà Navarro a la capella de la "Llar Sant Jordi", Barcelona

Artesania dels Monestirs de Bethleem

Les monges de clausura "Germanetes de Bethleem" produeixen estatuetses, pessebres, baixos relleus... executades en dolomia —pedra dels Pirineus— reconstruïda, amb pàtines de marfil vell o terracotta policromada fetes a mà, que donen a cada peça un caràcter únic. En disposem d'una quantitat molt limitada, que posem a disposició dels amics, lectors i subscriptors de CATALUNYA CRISTIANA, com a obsequi molt adient per les properes festes de Nadal i Reis. Es poden veure a l'Associació d'Amics de Catalunya Cristiana; també les trobarà, a més de medalles, santcrists, icones, etc., a la llibreria LA FORMIGA D'OR.

1. NAIXEMENT - Terra policromada
10 a 16 cm. 8.160 ptes.	7. MARE DE DÉU DE MONTSERRAT
Marfil - 16 cm. 9.000 ptes.
2. NEN JESÚS
Terra policromada
13 cm. 2.720 ptes.	8. SANT FRANCESC D'ASSÍS
Terra policromada - 25,5 cm. 9.400 ptes.
3. NAIXAMENT "SAGRADA FAMÍLIA"
Terra policromada
12 a 17 cm. 30.350 ptes.	9. ANUNCIACIÓ - Terra policromada
16,5 cm. 5.400 ptes.
4. MAREDEDEU I SALVADOR
Díptic Marfil
5 cm. 5.200 ptes.	10. SANT JOSEP - Terra policromada
21,5 cm. 9.480 ptes.
5. SANTA ANNA I VERGE MARIA - Marfil
24 cm. 9.480 ptes.	11. MAREDEDEU AMB L'INFANT
Terra policromada - 19,5 cm. 7.800 ptes.
6. MAREDEDEU AMB L'INFANT
Terra policromada
30 cm. 12.200 ptes.	12. SANTCRIST - Marfil - 11 cm. 4.200 ptes.
	13. SAGRADA FAMÍLIA DE VIATGE
Marfil - 19 cm. 7.120 ptes.

Tenim a la seva disposició el Catàleg, amb la fotografia d'aquestes imatges.

Felicitacions de Nadal

Hem editat dos models de felicitacions de Nadal i Any Nou, reproduint unes delicioses imatges de la Mare de Déu, del Nen Jesús i del pessebre, fetes per les "Germanetes de Bethleem". Creiem que són uns "christmas" molt personals i d'un caràcter marcadament artístic i religiós. Enguany... tots hem de felicitar amb aquests "christmas"! Així ajudarem CATALUNYA CRISTIANA.

14. PAQUETS DE 5 CHRISTMAS	350 ptes.
15. PAQUETS DE 10 CHRISTMAS	650 ptes.
16. PAQUETS DE 25 CHRISTMAS	1.675 ptes.

Calendari Catalunya Cristiana 1990

Enguany el CALENDARI 1990 està il·lustrat amb goigs de la Mare de Déu de Núria, Mare de Déu de Lourdes, Mare de Déu de les Pinyeres, Mare de Déu de Montserrat, Mare de Déu de la Serra, Mare de Déu del Merli, Mare de Déu de la Cinta, Mare de Déu de Misericòrdia, Mare de Déu de la Mercè, Mare de Déu del Roser, Mare de Déu de les Sogues, Mare de Déu del Coll. Això li dona un atractiu més particular. També hi figuren sants dels Països Valencians i de les Illes, a més de les lectures de la missa, la intenció mensual, i un espai exprés per a anotacions diàries. Estigui present tot l'any a casa dels seus amics i familiars obsequiant-los amb l'original Calendari de Catalunya Cristiana. Els subscriptors en rebran un exemplar gratuït.

17. CALENDARI CATALUNYA CRISTIANA	600 ptes.
18. PAQUET DE 5 CALENDARIS	2.700 ptes.

PERSONALMENT:

Al l'Associació d'Amics de Catalunya Cristiana, plaça Urquinaona, 11, 3er. 3a. A, i també a la llibreria La Formiga d'Or, Avda. Portal de l'Àngel, 5.

PER TELÈFON:

Truqui al número (93) 301 37 18, de l'Associació d'Amics de Catalunya Cristiana.

PER CORREU:

Ompli la Butlleta de comanda i enviï-la a l'Associació d'Amics de Catalunya Cristiana, plaça d'Urquinaona, 11, 3er. 3a. A, 08010 Barcelona. Ens permetrem carregar-li 450 ptes. per despeses d'embalatge i tramesa per correu.

ASSOCIACIÓ D'AMICS DE
CATALUNYA CRISTIANA
Plaça d'Urquinaona, 11, 3er. 3a. A
08010 BARCELONA - Tel.: 301 37 18

POT FER LA SEVA COMANDA:

Nom: _____ Cognoms: _____

Adreça: _____

Població: _____ Codi Postal: _____

Província: _____ Telèfon: _____

☐ Indico el número, el nom i l'import del que desitjo que m'enviïn per correu:

N.º _____ Import _____ Ptes. TOTAL PTES.

N.º _____ Import _____ Ptes.

(Càrrec de 450 ptes. per despeses d'embalatge i tramesa per correu.)

☐ Adjunto xec barrat a nom de l'Associació d'Amics de Catalunya Cristiana.

☐ En faré l'abonament per reemborsament (l'hi carregarem, a més despeses de cobrament).

☐ Desitjo que m'enviïn el Catàleg d'artesanaria.

Signatura

_____ de _____ de 1989

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

El Nadal de la llibertat

Hi hagué un home volgut per Déu que començà a parlar de transparència i de renovació en un gran país on, de temps, s'havia imposat la dictadura de la Revolució roja... Semblaven paraules que s'esvairien i que no tindrien cap ressò en la realitat de la vida dels pobles.

Els esdeveniments s'han produït a gran velocitat. La "perestroika" ha arribat a provocar l'enderrocament del mur de Berlín. Milers i milers de persones, dels anomenats països de l'Est s'han mogut i es mouen amb esperança i afany de llibertat.

Enguany hem de celebrar el Nadal de la llibertat. Tot moviment de llibertat arrenca d'aquell primer Nadal: el Fill de Déu es feia "esclau" per alliberar-nos des de dins. Ell s'abaixà per ajudar-nos a ser lliures. El seu amor ens salvava trencant les cadenes dels egoismes personals i col·lectius.

També els països d'occident necessitem una "perestroika": la conversió del cor que ens porti al compromís d'un nou estil de vida. Només així, a l'any 2000, tots els pobles, des de l'Atlàntic fins els Urals podran entonar un nou himne a la llibertat.

Que la gràcia del Nadal ens ajudi a construir junts l'Europa de la llibertat i de la pau.

+ RAMON TORRELLA i CASCANTE
Arquebisbe de Tarragona i Primat

Nadal

*Com les fulles el vent, se t'enduen les culpes
i és glaçat el teu cor com la gleva pairal,
són barrancs els camins i fiblades els dubtes.
—Que has perdut el record dels teus dies d'infant.*

*És per tu, doncs, que avui neix el noi de la mare:
Per refer-te els records i adreçar-te els camins,
indefens creador que, amb les seves mans balbes,
vol crear-te de nou, fang pastat d'esperit.*

*No li sents el gran plor per les vides segades
i pels orfes de goig i pel dol de les mares?
És el crit impotent de quan Déu es fa humà.*

*Plora amb tu i per tu el fillet de Maria,
una ofrena del cor al teu cor li plauria:
Si et reties, sencer, fet infant amb l'infant.*

* * *

Que tingueu Bones Festes!

MOSSÈN JOAN ORIOL

AFINANT

El bressol de l'home

JOAN E. JARQUE i JUTGLAR

"Què li darem al noi de la mare..." La pietat popular ha fet d'una cançó de bressol la Nadala per antonomàsia. La saviesa del poble és intuïtiva. Expressa les veritats més pregones amb imatges. La "veritat" del Nadal és captada i cantada com el naixement de l'Infant en el qual tots els naixements de tots els infants prenen sentit i queden revestits d'una honorabilitat divina. Quan l'Església, una altra nit, cantarà "de què ens hauria valgut néixer..." sense el Nadal, el poble ho entén a bastament. Girant-ho al revès (oi, monsenyor Biffi?) si el poble arribés a no cantar nadales potser acabaria ni tan sols cantant bressols perquè els bressols foren buits. No res justifica tant un bressol ple, com el que un dia Maria de Natzaret hi col·locà el seu fill Emmanuel, Déu-amb-nosaltres.

L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA

us invita molt especialment al

II CICLE DE CONVERSES TEOLÒGIQUES sobre ELS GRANS TEMES DE LA FE CRISTIANA, AVUI

pel Dr. Joan E. Jarque i Jutglar

I DÉU, LA TRANSCENDÈNCIA

- El "problema" de Déu.
 - La "noció" de Déu.
 - El Déu "personal" de la Revelació.
 - Maria la Theotokos - Maré de Déu.
- 3 Conferències

II JESÚS-CRIST, LA REDEMPCIÓ

- Del Jesús de la història al Jesucrist de la fe.
"L'anomenaràs Jesús, car ell salvarà..."
 - L'Alfa i l'Omega.
 - La Mare de Jesús.
- 3 Conferències

III L'ESPERIT CREADOR

- L'Esperit de Jesús
 - L'Església - "Poble convocat" - de Jesucrist
"Pedres vives"
 - Maria la "Dona".
- 3 Conferències

Lloc: Església de les Monges Agustines, Carrer Vallmajor, 29 - 08021 Barcelona
Dies: 29 i 30 de gener i 1, 5, 6, 8, 12, 13 i 15 de febrer.

Hora: a les 8 del vespre.
Transports: Bus 64, 16 i 17 i tren de Sarrià, estació Muntaner.

L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA

AGRAEIX VIVAMENT

✓ Als subscriptors de CATALUNYA CRISTIANA el gran nombre d'adreces que estan enviant amb motiu de la Campanya de Promoció que estem realitzant. El setmanari CATALUNYA CRISTIANA, s'envia a tothom gratuïtament, durant un mes.

DONI'LS UN COP DE MÀ...

✓ Ara que ja coneixen CATALUNYA CRISTIANA feu que es subscriguin per tot l'any vinent. Diguin també que els obsequiarem amb el Calendari de CATALUNYA CRISTIANA, amb els goigs de la Mare de Déu. Serà un bon començament del 1990.

Moltes gràcies!

EDITORIAL

Si tota festa és un fet de cultura, aquesta del nostre Nadal ho és més que cap altra. De la cuina a la música... del pessebre casolà als aparadors dels grans centres comercials... de la reunió familiar a la poesia... del teatre a les nades... Difícilment trobaríem en una altra diada una impregnació tan intensa i tan viva d'elements culturals com la que té lloc al voltant dels dies nadalencs.

Però, sobretot i òbviament, Nadal és un fet religiós, de fe, de fe cristiana. Ni que acollim amb bonhomia la pruija que alguns ara senten de recordar els antecedents pagans d'aquest dia, no pot trontollar gens ni mica el multiseccular aparellament d'aquesta data amb el Naixement de Nostre Senyor Jesucrist, fill de Maria Verge, a Betlem de Judà. El Nadal ens ha arribat, encara, amorosit, assaonat, enriquit amb la patina gloriosa de totes les vivències de fe que els cristians que ens han precedit han anat posant-hi, de generació en generació.

Fe i cultura es troben en el Nadal: un fet d'aculturació reeixida del llevat cristià en la vida dels homes.

Però la fe no és en les coses, sinó en el cor de la persona. És un tresor que portem en vasos trencadissos. Ja el Senyor sotjava el futur de la nostra feblesa

Nadal, fe i cultura

i de la nostra volubilitat, quan preguntava, amb un deix de malenconia: "Quan el Fill de l'home vindrà, ¿creieu que trobarà fe a la terra? Avui la fe ha desaparegut de molts cors i en molts d'altres vacil·la, o és confusa i inoperant.

Quan arriben aquestes dates, ens trobem a les mans el Nadal, una realitat sorgida de la fe, un fet cultural amb ressonàncies transcendents. Què en farem?

Avegades pensem que el diàleg entre fe i cultura vol dir disquisicions erudites o discussions entre savis. De fet, el diàleg entre fe i cultura té lloc,

també, d'una manera tan senzilla com aquesta de preguntar-se: el missatge de Nadal, em ve de fora o em neix dins? La fe és per a mi una evocació cossificada en la baluerna nadalenca, o té en mi una realitat vivencial? L'harmonia entre la festa i la seva significació, quan es dona, palesa que l'aculturació resta viva, no la simple romanalla dels creients d'ahir. El diàleg entre fe i cultura també es dona, doncs, a l'interior de cada persona on el debat entre fe i increença, poc o molt, dura sempre...

Però, a més, cal que aquest diàleg sigui també amb els altres. Nadal és una referència, o un interrogant, o un símbol... en el camí de cada any. Pertoca als cristians de fer-lo perceptible, suggeridor, inquietador. Partint del fet cultural de la festa, obrir horitzons de fe... —dins la pròpia família i més enllà...— també forma part del diàleg entre fe i cultura.

CATALUNYA CRISTIANA que, setmana rera setmana, vol ajudar a mantenir viu aquest diàleg en la realitat catalana, us desitja un bon Nadal. És a dir, un Nadal que ens ajudi a obrir, des de la situació cultural i humana de cada persona i de cada comunitat, les portes, de bat a bat, al Senyor que ve.

Nascut de mare verge

JORDI BASSAS i RIBALTA

Personalment, celebro que el cardenal Biffi, arquebisbe de Bolonya, hagi dit tot el que va dir en la seva polèmica homilia sobre la dona, en la festa de la Immaculada Concepció. I no pas perquè hi haguem d'estar necessàriament d'acord o en desacord, sinó perquè sempre va bé desempolsegat els temes quan van plens de teranyines per culpa del desús, o senzillament per la manca de neteja. I fer dissabte, ni que sigui el dia de la Puríssima, sempre és una bona preparació pel diumenge, que, en el nostre cas, seria el dia de Nadal.

Podríem objectar a monsenyor Biffi que la referència a la virginitat no escau al dogma de la Immaculada Concepció, i que això podria contribuir més que la gent la confongui amb la concepció virginal de Jesús. Però, no serem tan llepafils, i no ho farem; entre d'altres coses perquè la polèmica homilia aporta bons elements de reflexió per a Nadal, on —allí sí— el bino-

mi virginitat-maternitat excel·leix en la persona de Maria amb tota la seva magnificència.

Celebro, doncs, que l'arquebisbe de Bolonya hagi dit això en el preludi tradicional de les festes nadalencs, que és el dia de la Puríssima. I no acabo d'entendre per què una interpel·lació a la dona ha de ser considerada un atac a la condició femenina. Dir que la dona d'avui "no sap ser ni verge ni mare", pot ser tan discutible com es vulgui, però, com a mínim, mereix un toc de reflexió, per breu que sigui. Després, ja hi haurà temps per escriure al culpable. O potser escriure-me a mi, que crec, amb tota honestat, que no li manca bona part de raó a la bolonyesa il·lustríssima. No cal universalitzar el fenomen, d'acord;

la condició de verge també era una condició "deficitària" per a una noia en edat núbil. Però justament serà aquella "deficiència" de Maria l'espai reservat per a la gran intervenció divina en la història humana. És a dir, serà l'espai reservat per al Nadal.

Maria —segons Lluc— no es considera pas mestressa del seu propi cos, i es lliura com a esclava d'aquell Senyor que li proposa una cosa incomprensible. Maria, i amb ella totes les dones del món, sempre seran, per sort, un misteri per a l'home. I contra aquest misteri s'hi estavellarà inexorablement tot l'afany de possessió i de domini masculí. Un afany de domini que, a vegades, pot adoptar formes sibil·lines que indueixen la dona a veure comprensió i amor

allí on no hi ha més que desig egoista; i que després reclou la dona en aquella "tristesa substancial", que diu el cardenal Biffi, defraudada amargament i víctima d'una solitud que la virginitat perduda ja no podrà omplir mai més.

Ex Maria Virgine: Cal insistir en la força paradoxal d'aquesta expressió? Però, potser caldria insistir més encara en la meravella facilitat amb què el poble fidel l'ha assumida, sense repugnàncies intel·lectuals. Potser sí que en el món dels arquetipus —com diria Jung— virginitat i maternitat estan molt més vinculades que no pas ens pensem. Potser sí que la dona occidental d'avui es troba dolorosament entre l'espontaneïtat dels seus arquetipus i els requeriments ambientals que la fan esdevenir cada cop més objecte de plaer i menys persona. Si és així, benvingudes siguin homilies polèmiques com les de l'arquebisbe de Bolonya.

RESPIR

SER PER SER

Hi ha qui sempre té a punt un mot de justificació per a qualsevol cosa que faci, perquè deu creure que l'home és només home quan pot donar raó de tot allò que fa. És una llàstima no comprendre que hi ha actituds i gestos que només poden ser explicats amb un: "Perquè sí!" sense arrogàncies i sense complexos. Voleu dir que la nostra existència no és ja justificada abans de fer res pel simple fet d'existir? Per això és cosa sana aprendre a viure per viure, sense haver de fer en tot moment una cosa o una altra. Com és molt sa fer camí sense la preocupació d'haver d'arribar enlloc. D'aquí deu partir allò que podem anomenar l'aspecte de gratuïtat de la vida, fins humanament, sense haver de recórrer a la fe; un concepte tant més necessari, aquest de la gratuïtat, com més irrespirables se'ns fan els climes d'eficàcia.

MIQUEL ESTRADÉ

Catalunya Cristiana

EL SETMANARI DE MÉS
DIFUSIÓ DE CATALUNYA

MEMBRE DE LA UCIPI

Director: Joan E. Jarque i Jutjar
Sots-directors: Francesc Malgosa i Riera, Joan Carrera i Planas
Edita: Fundació Catalunya Cristiana
Gerent: Jaume Roig i Torrentgeneros
Disseny: Josep Samper i Aledo
Redacció, administració, publicitat i fotocomposició: Edifici de la Parroquia de la M. de D. dels Àngels, C/ València, 244, 2on. Tels.: 215 / 27 39 - 27 84 FAX: 215 28 05 08007 Barcelona
Impressora: Publiograf, S.A.L. Pge. Valeri Serra, 30 Tels.: 254 / 16 30 - 17 77 Barcelona D.L. B.14.387/79

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 4.800 Ptes.

Europa: 8.700 Ptes. Àfrica: 10.650 Ptes. Àsia: 11.400 Ptes. Filipines: 11.400 Ptes. Àsia (més oriental): 14.200 Ptes.

No es pot negar que aquests dies tots estem pendents dels esdeveniments que s'estan produint en el món, sobretot a partir dels canvis espectaculars que veiem en un dels blocs que és reparteixen l'hegemonia mundial. És realment impressionant que, entre altres moltes coses, l'amò del Kremlin declari públicament que "els valors morals que la religió ha elaborat i porta en si mateixa, poden servir la causa de la renovació" (La Vanguardia, 2-XII-89, p. 3).

Suposo que a tothom deu resultar difícil d'interpretar el que està passant. Els mateixos governs occidentals no aparenten saber gaire què fer. Les "obertures" dels països de l'Est no fa pas gaire semblaven impossibles. I ara resulta que, en molts d'ells, no solament han estat enderrocats els murs de separació i els reixats de filferro, sinó que els partits comunistes s'han fet socialistes democràtics i les autoritats que repetien fidelment que "la religió és l'opi del poble" estan actuant com si ja no pensessin així.

Tot això està produint en el món un clima d'optimisme i d'eufòria, trencat sovint per les notícies que ens arriben dels molts llocs —Líban, El Salvador, Filipines, Colòmbia...— on la violència fa patent el dolor de moltes persones.

Tanmateix, sobretot a Europa, sembla que estiguem a prop d'una **era de pau i benestar**. Sense saber com, ens hem trobat amb un **reconeixement**, per part del totalitarisme comunista, de les excel·lències de les democràcies capitalistes. I sobre aquest fet apareixen comentaris de tota mena: des dels qui veuen aquesta "excel·lència" sobretot des del punt de vista polític als qui la veuen des del punt de vista cultural, passant per l'econòmic. Però, en general, hi ha una certa coincidència a considerar la superioritat de l'occident des de postures exclusivament materialistes. És la societat de consum, la llibertat de fer el que cadascú vulgui sota l'imperi de la llei, el relativisme absolut, la negació de tota veritat... el que el sol fer servir per argumentar la superioritat de l'occident sobre l'est ex-marxista-leninista.

Europa —aquesta "mare de nacions" (que, de vegades, ha actuat com a madrastra)— ha viscut en els darrers anys, en la seva part occidental, tancada en si mateixa, en el bon nivell de vida, en el laïcisme més absolut, en la idolatria de la llibertat —a la qual ho ha sotmès tot, fins el respecte a la

El Nadal de la descongelació

PAU LÓPEZ CASTELLOTE

mateixa vida—. S'ha oblidat de l'Europa de l'Est i s'ha tingut a si mateixa com l'única Europa sobretot perquè ha estat una europa rica. I ara, que li ve al damunt la transcendència del desvetllament de l'altra mitja Europa, no sap què fer. De moment, els economistes pensen en nous mercats (que afavoriran a uns i perjudicaran a d'altres); els intel·lectuals pro-marxistes fins ahir en nom de la llibertat solidària, cerquen una sortida en l'individualisme relativista; els inversors pensen que l'Est pot ser un lloc millor per a les seves especulacions que no pas el Sud; els ideòlegs afirmen que totes les idees passen.

El Nadal de la descongelació. ¿Serà un Nadal feliç amb més discutibles mercats, amb més capital invertit, amb més possibilitats de determinar-se al que cadascú vulgui, amb més variacions intel·lectuals al voltant del narcisisme dels savis? ¿És això el que demanen tots aquests pobles que reclamen el reconeixement de la seva existència, la llibertat de respirar, el respecte als seus màrtirs, el dret a cercar la veritat i a manifestar-la?

Sembla que l'Europa occidental, oblidant-se d'ella mateixa, només sàpiga oferir les delícies del liberalisme capitalista, amoral i laic. Com si el comunisme, des del qual truquen a la porta milions de persones, no fos un resultat d'aquest mateix liberalisme.

Nadal ens recorda que la llibertat és un do de Déu a la persona humana, creada a la seva imatge i semblança i redimida pel Fill de Déu fet home obedient fins a la mort i mort en creu. La llibertat no és un absolut. És la facultat per la qual, a més de ser obra de Déu, podem ser obra nostra. I això per voluntat del nostre Creador. Som lliures per fer-nos el que som: persones humanes, cridades per Déu en el nadó de Betlem a esdevenir fills de Déu. Aquest infant nascut a Betlem de Maria Verge ens ha vingut a dir que "la ve-

ritat ens farà lliures". I en la seva vida pública ens dirà: "jo sóc el Camí, la Veritat i la vida".

El Fill de Déu, nascut a Betlem com a home, és la Veritat, en la qual tot home pot trobar la veritable llibertat, que no és la llibertat de destruir-se en el món de la droga i del vici i de l'oci consumista, sinó la llibertat de construir-se en la plenitud de la santedat a la qual el diví nadó ens invita.

La veritat del Nen Jesús no és comparable a "la veritat" comunista. És la veritat del Fill de Déu fet home; és la veritat d'Aquell pel qual ha estat fet tot el que ha estat fet. Aquesta veritat no sotmet, no anul·la la llibertat, no aixafa la persona humana, sinó que la dignifica elevant-la a la condició de co-creadora en tant que imatge de Déu, i de co-redemptora en tant que fill de Déu en el Fill Unigènit de Déu.

La descongelació pot ser produïda per la força del caliu que ve del foc; però també pot ser produïda per la tebior. I Déu en l'Apocalipsi ens avisa: "Tant de bo fossis fred o càlent, però perquè ets tebi et vomito de la meua boca".

No permetem, en quant depengui de nosaltres, que el Nadal de la descongelació —que tantes esperances ha desvetllat en moltíssims cors— resti ofegat per la tebiesa del consum, per la felicitat de l'afartament, per la llibertat de la degradació. Si Europa fos capaç de pouar en els seus orígens, hi trobaria el foc ardent de l'amor, la felicitat de la plenitud, la llibertat de l'ennobliment. Perquè a les arrels d'Europa —i del món, en gran part civilitzat per ella— hi ha el Naixement del Fill de Déu en carn humana gràcies a l'acte llibèrrim d'una persona humana, d'una dona, Maria.

Les simples "llibertats" no poden substituir "la llibertat". "Les felicitats" no poden substituir "la felicitat". La tecnologia no pot substituir la contemplació. El poder i la riquesa no poden substituir la força de l'esperit en la simplicitat. L'enginy autosuficient no pot substituir la gràcia de Déu.

No solament necessiten **redempció** els pobles que han patit el comunisme. La necessitem tots. I ningú de nosaltres no és "el redemptor" per més occidentals que si guem. L'únic redemptor —dels orientals i dels occidentals, de tots— és el Nadó de Betlem.

Els catòlics hem de lluitar perquè la descongelació definitiva sigui l'efecte del Foc Infinit de l'Amor de Déu que, actuant en el si de Maria, li féu concebre el Fill que infant a Betlem.

ARA MATEIX

La joia de néixer cada dia

La vida, com a naixement continu... És aquest el missatge de Nadal?

De fet, en aquesta festa entranysable i, també, estrafeta, masegada i tan sovint servida amb embolcalls de comercialització i de carrinclonera, hi ha, malgrat tot, un ferment irreductible d'ànima de retorn a les fonts, de retrobament d'una transparència enyorada, com si la història l'anésim fent del revés i ens abellís, un

dia a l'any, de mirar-nos-la del dret.

Veient el Nadal de la nostra societat, no és difícil adonar-se que l'entendiment, la reincidència en velles tradicions i una certa evocació de la història de Betlem, tot i estar mancades de conviccions fermes i no encaixar amb la vida de cada dia, no són cap expressió de cinisme. Són, més aviat, una confessió, dissortadament efímera, d'impotència: no som capaços

de bastir la història del dret i això, avui, ens pesa. El poeta Josep Maria de Sagarra parlava d'"aquell blau tendre que hem volgut escanyar, però no mor mai"...

Ara bé, l'error d'aquest Nadal enyoradís és, evangèlicament parlant, el mateix que ja va cometre Nicodem. Quan el Mestre li parlà de néixer de bell nou, es va fer un embolic amb allò de retornar al si de la mare: no va tenir prou imagi-

nació per a situar el nou naixement no pas en el passat, sinó en el futur. Perquè quan Jesús parlava de tornar a néixer no convidava a recular, sinó a avançar. Per això ens caldria, si volem ser de debò fidels a l'Infant de la cova, guarnir el seu pessebre amb lluminàries de futur.

Es necessita molta llibertat interior per a saber desprendre's del moment que passa: viure el temps de manera que el goig de l'instant que arriba superi la nostàlgia del que se'n va. Ara és moda idolatrar l'edat juvenívola, fins al punt de considerar una desgràcia avançar a través de la vida. És una situació d'immaduresa col·lectiva que ens convé il·luminar amb el

missatge de Nadal. L'home nou de Jesucrist l'anem construint amb una contínua obertura a l'esdevenidor: el que sembla una successió de petites morts fins a la mort definitiva, és una successió de petits naixements fins a la "major naixença", que és el nom que Maragall va donar a la mort.

Desitjo de cor a tots als bons amics que tenen la paciència de llegir cada setmana aquests comentaris sobre l'"ara mateix" que sempre se'n va i en fa néixer un altre, l'esperit de Nadal. Que, com a Església, com a país i com a persones, visquem en la joia de néixer i d'ajudar a néixer cada dia.

J. CARRERA PLANAS

aldees infantils s.o.s. de Catalunya

Membre de l'Associació SOS Kinderdorf International (adherida a la UNESCO)

Vols donar una llar a infants que no en tinguin?

Desitjo fer-me **AMIC D'ALDEES INFANTILS SOS DE CATALUNYA**

Passeig de Sant Gervasi, 24 - 08022 Barcelona - Tels. 417 75 39 - 212 09 24

1. - Amb la subscripció de:

Ptes.

que faré efectives amb pagament: Trimestral ☐ Semestral ☐ Anual ☐

2. - Apadrinant a:

Un infant amb 2.500 ptes. al mes ☐

Una casa amb 10.000 ptes. al mes ☐

Nom i dos cognoms: _____

Adreça: _____

Població: _____

Banc o Caixa d'Estalvis: _____

Agència: _____

Direcció: _____

Compte corrent o Llibreta d'Estalvis núm.: _____

Senyali amb una X els requadres que li interessin.

ACUDIT

Dimecres, 13

URSS: frenada al reformisme

Per 1.138 vots en contra, 839 a favor i 56 abstencions, el congrés de diputats de la Unió Soviètica rebutjà ahir el debat, proposat per la diputada estoniana Marju Lauristin, sobre l'article 6 de la Constitució que garanteix el monopoli del poder per part del PCUS. Gorbtxev havia dit d'aquesta discussió que era "massa prematura".

Berlín: els EUA hi volen dir la seva

En una conferència pronunciada a l'Associació de Periodistes del Berlín Oest, James Baker, secretari d'Estat dels EUA, va reafirmar la voluntat del seu país de ser present en la construcció d'una nova Europa, en la qual el component militar es redueixi i el polític augmenti. L'OTAN ha de ser el marc adequat per endegar les relacions de tot tipus entre l'Est i l'Oest.

Dret a l'autodeterminació

Amb els vots de CiU, Iniciativa, CDS, ERC el PSC votà en contra, i el PP no hi era, el Parlament de Catalunya aprovà ahir una proposició no de llei en què s'afirma "l'acatament a l'actual marc constitucional no suposa la renúncia del poble català a l'autodeterminació".

Dijous, 14

Àngel Alcalde, desapareix

El diputat electe d'HB Àngel Alcalde, l'ingrés del qual a la presó va ser ordenat ahir pel Tribunal Suprem, ha desaparegut. Àngel Alcalde Linares tenia la condició de pres preventiu al centre d'Herrera de la Mancha. Fou posat en llibertat enser elegit diputat. El Tribunal Suprem demanà un suplicatori i ahir s'ordenà el seu reingrés a la presó. Herri Batasuna ha dit que el seu diputat ha decidit escapar-se de l'acció de la justícia espanyola.

Nou atemptat

Ahir, a la tarda, Ramon Santeodoro, comandant de l'exèrcit, resultà greument ferit en un atemptat que tingué lloc a Madrid. Un jove li disparà un tret de pistola a boca de canó. Es contempla la possibilitat que l'atemptat sigui obra d'ETA o del GRAPO.

Rijkov: pla per sanejar l'economia de l'URSS

El primer ministre soviètic Nikolai Rijkov presentà ahir al Congrés dels Diputats el pla de sanejament econòmic que ha preparat el Kremlin. Els punts més importants són: reduir les importacions, augmentar les exportacions, reduir el dèficit pressupostari, introduir una economia de mercat amb sensibilitat social. És una transició a un model socio-econòmic de caire socialdemòcrata.

Divendres, 15

Xile: Patricio Aylwin, nou president

Segons les últimes dades facilitades ahir al vespre, Patricio Aylwin ha guanyat les eleccions presidencials xilenes. Per primer cop des de fa dinou anys, Xile ha votat massivament i en llibertat. Ahir, amb un 55'3% Aylwin avantatjava de bon tros els altres candidats a la presidència.

Cimera atlantista

Els 16 països, membres de l'Organització Atlàntica, representats pels seus respectius ministres d'Afers Externers, es reuniran ahir a Brussel·les, per debatre la nova concepció d'Europa després de l'evolució política dels països de l'Est. El nou paper que ha de jugar l'OTAN en el futur ha de ser més polític que militar.

Dissabte, 16

Lloança de Gorbtxev a Sajarov

"Era un home d'idees, tenia conviccions i les expressava obertament; això és el que valorava d'ell"; amb aquestes paraules lloà la sinceritat i l'honradesa d'Andrei Sajarov, Premi Nobel de la Pau, al mateix temps que anuncià que assistiria al seu enterrament. Sajarov morí abans d'ahir a la nit, d'un atac de cor, als 68 anys d'edat. La pèrdua de Sajarov, capdavanter de la resistència pacífica a la dictadura soviètica i consciència crítica de la perestroika ha commogut a l'opinió mundial.

Aylwin: "desarmar l'estructura militar"

Aquest és el gran repte que té plantejat el nou president de Xile. El triomf del candidat de la Concertació Opositora, es veurà molt condicionat, a l'hora de la reforma socio-política pels ressorts que romanen sota la influència del poder militar. No ha estat possible assolir la majoria en el Senat: 22 representants contra 16 de la Coalició Democràtica i Progrés que aglutina les forces afins al règim militar; i dels 120 diputats, 68 contra 49. Aylwin tindrà una tasca àrdua per instaurar una autèntica estructura democràtica en tots els ordres.

Brasil: demà eleccions

80 milions de brasilers acudiran demà a les urnes, per elegir un nou president. Entre els dos líders de dos nous partits: Luiz Ignacio Lula da Silva del Partit dels Treballadors (PT) i Fernando Collor de Mello, de la Reconstrucció Nacional (PRN).

Diumenge, 17

Galícia: comicis autonòmics

Més de dos milions d'electors decidiran avui amb els seus vots els 75 escons del Parlament gallec, que donaran pas a un nou president i a un nou govern. Els dos candidats amb més probabilitats són: Manuel Fraga del PP, i el socialista González Laxe. Les desfavorables condicions climatològiques poden fer créixer l'abstenció.

Illa de Sant Martin: cimera franco-nord-americana

François Mitterrand i George Bush, s'han reunit a l'illa caribenya de San Martín. L'agenda de converses ha estat ben atapeïda: resultats de la cimera comunitària d'Estrasburg, canvis a l'Europa de l'Est, el futur més polític de l'OTAN, la reunificació alemanya i el desenvolupament de la "perestroika" a la Unió Soviètica.

Dilluns, 18

Galícia: Fraga aconsegueix la majoria absoluta

A desgrat de les inclemències climatològiques, la participació en la contesa electoral superà el 59 per cent. El PP, de Manuel Fraga, ha guanyat en les quatre províncies gallegues. El resultat de l'escrutini és el següent: PP, 38 escons; PSdG-PSOE, 27; PSG-EG, 2; CG, 2; BNG, 6. Per Fraga, "aquests resultats ens imposen a tots, al govern i a l'oposició, una seriosa responsabilitat."

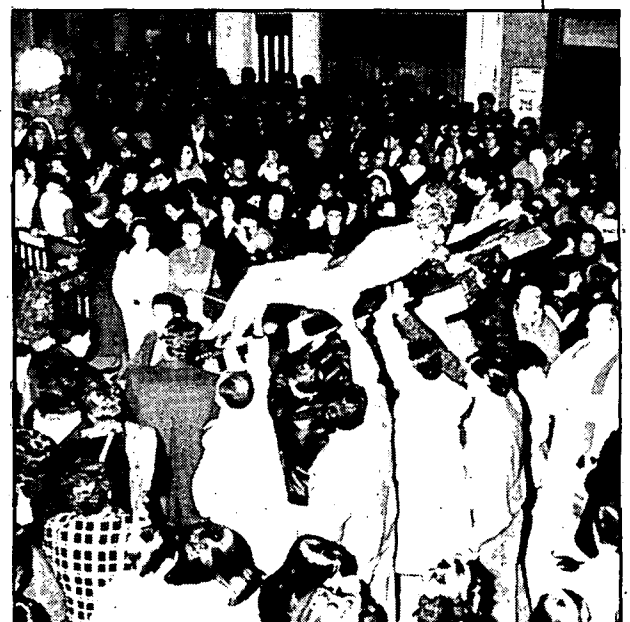
RDA: política del pedaç

El congrés-extraordinari del Partit dels comunistes de la RDA, va acabar ahir, amb una renúncia explícita del seu passat estalinista, però sense eliminar les sigles del Partit (SED) a les que s'han afegit les de PDS (Partit Socialista Democràtic). El programa i els estatuts debatuts tenen caràcter provisional, i hauran de ser revisats i aprovats en un proper congrés ordinari del Partit. El document final porta aquest títol: "Una nova RDA, un nou socialisme".

Objectiu obert

Tomàs Mantata i el seu amic l'arquebisbe Desmond Tutu se saluden cordialment després que el primer ha estat alliberat de la presó.

Centenars de persones, en un impressionant Via-crucis, acompanyaren el Crist jacent de Murillo de Río de Leza (La Rioja), per implorar el benefici de la pluja.

Grup de monges votant en el col·legi electoral de la Facultat de Filologia de Santiago.

Discurs del Papa en l'assemblea plenària de la Congregació per a l'educació catòlica

La universitat catòlica ha de definir clarament la seva naturalesa

Del 23 al 25 d'octubre es va reunir l'assemblea plenària de la Congregació per a l'Educació Catòlica. Els quaranta participants, foren rebuts pel Papa. "L'objectiu principal de l'esmentada assemblea era l'estudi del document sobre les universitats catòliques", preparat per una Comissió especial. El text serà ofert per a un futur document pontifici.

Joan Pau II va fer un discurs als assembleistes, del qual extraïem els principals punts.

El Papa es congratula del projectat document sobre les universitats catòliques. "Es tracta —va dir— de la primera vegada en la història de l'Església que es pren en consideració la possibilitat, encara més, la necessitat d'una Constitució Apostòlica sobre les universitats catòliques".

Naturalesa i identitat de la universitat catòlica

Joan Pau II revela el projecte del document esperat. "El text del projectat document ja havia estat estudiat pels delegats de les universitats catòliques i de les conferències episcopals, i havia estat novament revisat pels 15 delegats. Ara la preparació ha entrat en la fase més important i laboriosa".

A continuació el Papa subratllà alguns principis o urgències que les esmentades universitats han de tenir presents per "dur a terme amb responsabilitat la seva pròpia missió". Caldrà —diu— posar cura a fi que el projectat document constitueixi un veritable document d'identitat de la universitat catòlica, en la qual hi hagin definits amb claredat la naturalesa de la seva identitat catòlica, les finalitats que persegueix en relació amb els Pastors, i l'aportació que està cridada a donar als problemes que la cultura i la ciència plantegen a l'Església".

Formació dels seminaristes

El Papa tracta de cridar

l'atenció sobre algunes exigències que considera importants i actuals. Les assenyalava en tres punts:

— "Cal que els responsables de la formació dediquin major atenció a inculcar en la consciència dels seminaristes la clara noció de la identitat sacerdotal, perquè puguin viure fidelment el sacerdoci volgut per Crist".

— "És imprescindible esforçar-se a fi que els seminaristes rebin una sòlida i adequada formació filosòfico-teològica, pressupost indispensable per aquells que com a Pastors, se-

ran responsables de la predicació oficial de l'Església".

— "Cal que la formació filosòfico-teològica sigui col·locada vitalment i orgànicament dins de la formació global, de manera que serveixi per alimentar, juntament amb els altres elements, una autèntica espiritualitat sacerdotal".

L'escola catòlica, lloc privilegiat per promoure les vocacions

El Sant Pare dedica una part del seu discurs a la pastoral vocacional.

No és possible parlar dels

seminaris i de la formació sacerdotal sense pensar en el vast camp de la pastoral vocacional. És motiu de satisfacció comprovar, segons les dades estadístiques elaborades amb molta diligència pel dicasteri, un augment general dels candidats al sacerdoci en els seminaris majors del món. I també és complaent notar la difusió progressiva de la consciència que la pastoral específica de les vocacions ha de ser inserida en la pastoral juvenil i en la pastoral de conjunt, així com el convenciment que no és suficient un anunci genèric de les vocacions, sinó que cal una crida personal adreçada als joves.

I afegeix: "Un lloc privilegiat per a tal crida és l'escola catòlica. Comparteix la vostra àrdua tasca de suport a l'activitat educativa de les escoles catòliques. Pensant en la situació d'aquestes escoles en els països on la legislació civil tracta de restringir l'espai de la llibertat d'ensenyança, us exhorto a perseverar en l'obra de sensibilització de l'opinió pública pel que fa a la importància d'una formació escolar inspirada en els principis cristians".

El Papa acaba la seva allocució agraint als presents el treball realitzat expressant el seu desig que es prossegueixi en aquest compromís al servei del Poble de Déu.

FILTRANT LA NOTÍCIA

Divergències entre els cardenals Ratzinger i Wetter

"Opinions divergents han sorgit entre el cardinal Ratzinger i el cardinal Wetter sobre els teòlegs i la seva funció, al decurs de la desena jornada de la visita dels bisbes alemanys al Vaticà", ha informat l'agència APIC.

La trobada fou marcada per un incident. El portaveu de la Conferència dels bisbes alemanys, no tingué accés a la sala de premsa del Vaticà, donat que el seu director, Joaquim Navarro i Valls, li va retreure que els periodistes alemanys són incapaces d'informar amb precisió sobre l'Església del seu país.

Ja en la trobada es creà una atmosfera de fredor, després de la intervenció del cardinal Ratzinger. El Prefecte de la Congregació per la Doctrina de la Fe, va dir que entre els periodistes hi ha una distorsió quan tracten del magisteri de l'Església i la teologia que es fa en llengua alemanya. I afegí: "hi ha una certa predisposició de la teologia a prendre distàncies en nom de l'Església".

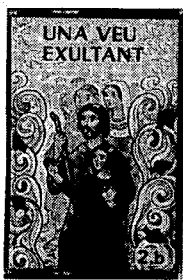
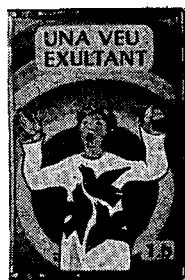
Ratzinger també manifestà que la teologia ha passat a ser en l'Església, "un poder fàctic anticlerical". Per altra part ressaltà un "afebliment del perfil espiritual de la teologia". Pel que fa a l'especialització dels teòlegs i la seva incidència en l'ensenyament i en els centres de formació, Ratzinger parlà d'una "economia sàvia", insistint en la ne-

cessitat de repensar el paper dels seminaristes diocesans.

El cardinal Friderich Wetter, cabalment successor de Ratzinger, com a arquebisbe de Múnic, no compartí els punts de vista del seu predecessor. Contràriament, ha defensat els professors de teologia oest-alemanys contra les acusacions del Prefecte de la Congregació per a la Doctrina de la Fe, negant que "siguin induïts per un esperit anticlerical". Tampoc no admet, l'arquebisbe de Múnic, la mania de jutjar els teòlegs com "opositors del magisteri de l'Església". "No —ha insistit Wetter—, donat que la gran majoria dels professors de teologia a Alemanya viuen en estreta unió amb l'Església, servint-la en la recerca, en la investigació, així com en l'ensenyament i en compromís que se'n deriva".

Cal dir finalment que —segons la mateixa agència— els informadors acreditats al Vaticà, s'han dolgut de la política informativa de la Santa Seu sobre aquesta important reunió de bisbes. Els periodistes alemanys han replicat a Joaquim Navarro Valls, portaveu de la sala de premsa del Vaticà, dient que és ell el qui no és capaç de donar una informació precisa de la situació de l'Església alemanya, donat que no li és familiar.

FRANCESC GAMISSANS

(NOVETAT)

"CANÇONERS I CASSETES"

Cançons a l'entorn de la Litúrgia de la Paraula de cada diumenge o festa.

Núm. 1: TEMPS D'ADVENT I NADAL i diumenges abans de Quaresma.

Lletres i música: Mn. Josep Soler

Il·lustracions: P. Oriol M. Diví, monjo de Montserrat.

Les melodies d'aquestes cançons són fàcils, i el poble (infants, joves i grans) les aprèn de seguida. Les lletres són adients a la pregària. Mireu de cantar-les i ho veureu.

Si voleu interpretar-les a l'aire de guitarra, trobareu els acords d'acompanyament en el cançoner.

Cants d'entrada, de comunió, per al final... Vosaltres mateixos...

Venda a les llibreries religioses

En el marc històric Vaticà-URSS

Entrevista en exclusiva amb el cardenal Lubachivsky

ROMA.— Amb ocasió de la històrica visita de Mikhaïl Gorbatxev al Vaticà, el cardenal Lubachivsky, arquebisbe de Lviv (Lvov) per als catòlics de ritu bizantí, va concedir després a Roma, on vivia exiliat, una entrevista en exclusiva al corresponent de l'agència APIC, de Roma.

—Quina significació té per a l'Església catòlica ucraïnesa, la visita de M. Gorbatxev al Vaticà?

—Nosaltres esperem que aquesta trobada portarà a un reconeixement legal definitiu de la nostra Església d'Ucraïna. I crec que solament Mikhaïl Gorbatxev i el Sant Pare poden resoldre el problema produït per la situació de l'Església catòlica a Ucraïna. Espero, doncs, que en la trobada es progressi cap endavant.

—Què ha representat per a vostè el mandat de Gorbatxev i la seva política de la perestroïka?

—Malauradament no pas gran cosa per als catòlics d'Ucraïna. En els darrers mesos encara els nostres sacerdots i els nostres fidels han estat destinguts. Encara hi ha algú que ha estat amenaçat, altres empresonats o maltractats. Cal dir, tanmateix, que durant aquestes últimes setmanes s'han autoritzat manifestacions públiques. Per tant hi ha una evolució recent. Per al nostre poble ucraïnès, la situació encara és difícil. Però no hi ha cap intenció d'emprendre una lluita per la legalització de l'Església catòlica a Ucraïna. La gent ha aconseguit mantenir la vitali-

tat de la seva Església en els temps més difícils i així pensa continuar.

—Quina és la situació actual de la seva Església a Ucraïna i a l'estranger?

—S'estima que el nombre de catòlics a Ucraïna és d'uns cinc milions. Tenen deu bisbes i un miler de sacerdots, però sempre sense reconeixement legal. En la diàspora hi ha uns 2,5 milions de fidels.

—Què va passar després de la incorporació forçosa de la seva Església a l'Església ortodoxa russa el 1946?

—La nostra Església ha sofert molt. Han estat 43 anys de persecucions per part de la Unió Soviètica. Bisbes, sacerdots i gran nombre de fidels han estat assassinats, empresonats i maltractats. És una situació que ha perdurat fins fa pocs mesos. Els nostres sacerdots han estat enviats també a Txernòbil per recollir els residus nuclears: així van ser castigats per haver celebrat la Divina Litúrgia, és a dir, l'Eucaristia en ritu bizantí.

—Quines relacions mantenen amb l'Església ortodoxa de la Unió Soviètica?

—Bé, cal que li digui que el govern soviètic és bastant més positiu, des del nostre punt de vista, que l'Església ortodoxa russa. Esperàvem que dintre d'un esperit d'amor cristià i de comprensió, l'Església ortodoxa russa ens ajudaria. Tot el contrari; s'han mostrat del tot contraris a la nostra legalització. Mentrestant, nosaltres continuem esperant una aproxi-

mació de l'Església ortodoxa russa a nosaltres i que això sigui al més aviat possible. En tot cas, el nostre desig és mantenir unes relacions sòlides i mútuament profitoses amb els nostres germans ortodoxos.

D'altra banda, cal que digui que la qüestió de l'Església catòlica ucraïnesa ha portat problemes en les discussions entre la Santa Seu i l'Església ortodoxa russa. Espero, tanmateix, que superarem aquestes dificultats. En tot cas jo estic molt agraït al papa Joan Pau II per tota l'ajuda que ens ha donat.

—Què pensa de la nova llei soviètica sobre la llibertat de consciència?

—Esperem que aquesta llei condueixi efectivament a la llibertat religiosa per a tots els creients, inclosos els fidels de l'Església catòlica ucraïnesa, però no podem dir gran cosa ja que la informació sobre això ens arriba molt difícilment.

—Un reconeixement legal de la seva Església, no revifaria el nacionalisme dels ucraïnesos fins a extrems perillosos?

—La primera de les nostres prioritats és el desenvolupament espiritual del nostre poble. Hem defensat sempre els seus drets fonamentals. Però continuem deixant la política per als polítics. Per altra banda, esperem invitar el papa Joan Pau II a visitar Ucraïna. Però per això cal abans que res que la nostra Església sigui legalment reconeguda.

Casaroli, pare de l'"ost-politik", compleix 75 anys

La celebració dels setanta-cinc anys del cardenal Agostino Casaroli ha coincidit amb les vigílies de la històrica visita de Mikhaïl Gorbatxev. La coincidència no ha pogut ser més feliç ja que l'actual secretari d'Estat ha estat l'executor de l'"ost-politik" dels darrers quatre papes. La difícil i controvertida obertura als països de l'Europa Oriental culmina no solament amb l'entrevista del Papa i el cap del Kremlin, sinó amb tota la sèrie de vertiginosos canvis que estan accelerant la història del Vell Continent.

La sobrietat de les celebracions respecta la modèstia d'un gran servidor de l'Església que el 1990 complirà cinquanta anys de servei ininterromput i eminent a l'Església en el difícil camp de la diplomàcia. Casaroli va començar la jornada del 24 de novembre amb una concelebració eucarística amb els seus col·laboradors més propers —l'espanyol monsenyor Félix del Blanco és un dels seus dos secretaris— i la va acabar entre els joves detinguts de la presó romana de Casal del Marmo, als quals sempre que pot dedica les seves hores lliures. Al migdia va tenir com a hoste a la seva taula el Papa; gest inusual i per tant expressiu d'una relació amistosa. Els missatges han arribat a centenars al Vaticà de tots els països d'arreu del món. Un dels més calorosos és el del ministre soviètic

d'Afers Exteriors, Shevernadze.

L'edat preceptiva a l'Església per presentar al Papa la renúncia dels càrrecs que ocupen no afecta el secretari d'Estat i a més tot induïx a descartar la hipòtesi d'un relleu immediat: la salut del purpurat és bona, el seu vigor intel·lectual no decreix, la seva experiència en aquests moments pot resultar al Papa d'extrema utilitat ja que els seus coneixements del món internacional no tenen comparació dins la cúria.

La successió no serà, sens dubte, fàcil per al Papa, que s'ha acostumat a la manera de fer i a la discreció del cardenal Casaroli, que està en el càrrec des de l'1 de juliol del 1979.

A.P.

Avet

Set

moda íntima

VILASECA, S.A.

Campmany 25-31 - Tel. 790 59 00 (4 líneas)

08301 MATARÓ

BARCELONA

• **Recés Cap d'Any.** - Començarà el 27 a la nit i acabarà el 30 a la tarda. Ho dirigirà el pare Josep M. Fondevila. Organitzat per la Casa d'Exercicis, Carrasco i Formigueira, 32. Tel.: 203 88 62.

• **Celebració en Cant Gregorià.** - Dia 1 de gener, festivitat de Santa Maria Mare de Déu, a les 10.30 del matí, a l'església de l'Oratori de Sant Felip Neri de Barcelona, (Plaça de Sant Felip Neri, 5).

• **Pessebre monumental de la parròquia de la Mare de Déu dels Dolors.** - (Sants, c/Begur, 6 i 8. Barcelona). Es pot visitar en les

hores de culte, des de Nadal fins el 21 de gener. Primer premi en el concurs provincial de 1988. Més de quaranta metres quadrats, jocs d'aigua, estil català. El més gran en aquesta modalitat. Entrada gratuïta. És digne de veure. (Metro V, estació Badal, autobusos 56 i 57).

• **Sant Feliu de Llobregat. XXXVII Exposició Col·lectiva de Pessebristes.** - Aquesta mostra exponent d'Art i de Fe, serà presentada a l'Aula de Cultura de la Caixa de Penedès, des del dia 25 de desembre del 1989 al 7 de gener del 1990. Adreça: Plaça de la Vila, 11. Horari: Dissabtes, de 6 a 8. Diumenges i festius, de 12 a 2 i de

5.30 a 8.30. Dies feiners: Previ acord amb l'Associació Pessebrista.

VIC

• **Tanda d'Exercicis Espirituals per a Laics, Religiosos/es i sacerdots.** - Se celebrarà del 8 de gener (11 h. matí) al 13 de gener ((11 h. matí), del 1990, a la Casa d'Exercicis de la Cova de Sant Ignasi, de MANRESA, dirigida pel P. Lluís Mendizábal s.j., Director Nacional de l'Apostolat de l'Oració. Per a informació i inscripcions: CASA d'EXERCICIS, Apartat n.º 12. Tel. 872 04 22. 08240-MANRESA.

LLIBRES DE RELIGIÓ PER E.G.B. I B.U.P.

L'EDUCACIÓ RELIGIOSA PAS A PAS

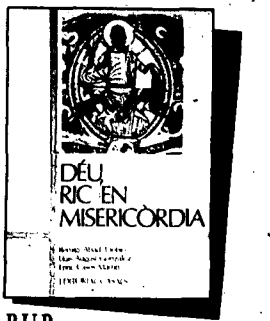
Text i imatges d'acord amb les diferents edats i nivells educatius, per a viure i comprendre la religió des del primer any escolar.

CICLE INICIAL

CICLE MITJÀ

B.U.P.

Casals

ATENCIÓ ESPECIAL PER A ESCOLES.
MÉS INFORMACIÓ I COMANDES:
Carrer Casp, 79 - Apartat 8100 - Telèfon 232 37 13,
Fax 245 95 58 - 08013 Barcelona

PER PRIMERA VEGADA, DES DEL CONCILI VATICÀ II, ÉS A L'ABAST DELS FIDELS DE PARLA CATALANA EL

MISSAL FERIAI

EN EDICIÓ DE FORMAT MANUAL, PER ALS DIES NO FESTIUS

Amb els textos eucològics i lectures de les misses de totes les fèries de l'any, de les celebracions del Propi dels sants, de les misses del Comú, rituals, per diverses necessitats, votives i de difunts. Ordre de la missa amb les pregàries eucarístiques del Missal romà, la pregària V (del Sinode suís), les de reconciliació i d'infants.

De venda a les llibreries

Format, 11x17 cms. - 2.208 pàgs. paper bibloprint - Impres a dues tintes. Enquadernació de simil-pell - P.V.P. (amb IVA) 5545 ptes.

EDITORIAL REGINA, S.A. - Mallorca, 87 i 89 - 08029 BARCELONA

Document dels bisbes catalans

Els bisbes de Catalunya han donat a la llum pública un nou document col·lectiu: un "Missatge d'Advent" titulat "Emmanuel, Déu-és-amb nosaltres", que vol ser un missatge d'esperança dirigit a tots els catòlics i ciutadans de Catalunya. La tardana recepció del document (15 de desembre), no ens ha permès oferir-lo als nostres lectors en el present número, per altra banda, dedicat ja al Nadal.

P E T I T S A N U N C I S

VARIS

C.A.F. Residència per a noies joves. Rda. Universitat, 27, 1r. T. 317 79 44 de 10 a dos quarts de dues i de 5 a 8 h.

C.A.F. Centre Apòstolic Formatiu. Rda. Universidad, 27. Dissabtes matí: Formació de la Fe, i altres activitats. Per nois i noies de 8 a 20 anys.

Per a informació i inscripció, dijous 21 i 28 de setembre, i 5 d'octubre, de 7 a 9 tarda. Ronda Universitat, 27. Tel. 317 10 52.

ANGLÈS-FRANCÈS a domicili. Truqueu al 218 22 31 de 9 a 10 nit.

SOM 2 amigues, ens agradaria trobar 2 bons companys de 40 a 50 anys per compartir temps lliure en activitats culturals. Ap. 94.117 Barcelona.

SÓC catòlic, desitjaria amistat seriosa amb noia esportista. Tel. 211 84 41 de 10 a 12.

BUSCO goigs, llibres o altra cosa sobre Lourdes. J. Gibert Avda. Sant Francesc, 12 1r. 17001 GIRONA.

ES NECESSITA persona per servir a miniresidència d'avis a l'Ordal amb vocació i plena dedicació. Tel. 890 45 02.

SRTA. desitjaria amistat-correspondència amb nois de 29 a 38 anys. Fins matrimonials. Tel. 798 93 50.

PART. a part. ven pis zona Sgda. Família, 145², saló 40 m², parquet, xemeneia, 5 habit., 3 banys, 1 lavabo, àmplia cuina, calef. a gas, armaris empotrats. Tel. 232 58 38.

CLASSES particulars francès-anglès. Truqueu al Tel. 239 79 33: de 6 a 10 nit.

GRANJA de rehabilitació de toxicòmans agrairia la donació d'1 o 2 rentadores en bon ús. Tel. 835 02 36.

DESITJO ampliar col·lecció calendaris de butxaca. Envieu a Riera de Sant Miquel, 75, 1r. 1a. 08006 Barcelona.

JOVE amb experiència geriàtrica i massatge terapèutic s'ofereix per residències o balnearis. Tel. 232 00 82.

VENDES

TEAS

Taller escola d'Arts Sumptuàries
Centre d'Educació especial
Dedicat a disminuïts psíquics
A partir dels setze anys
Taller especialitzat
Esmalt sobre metall-ceràmica
Tapis i estora
Cultura General
Recuperació Física-Logopedia
"CLUB-ESPLAI"
Assessorament psiquiàtric i psicològic

Informació: 215 69 77 de 12 a 14 hores

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244. 2.º. 08007 - Barcelona

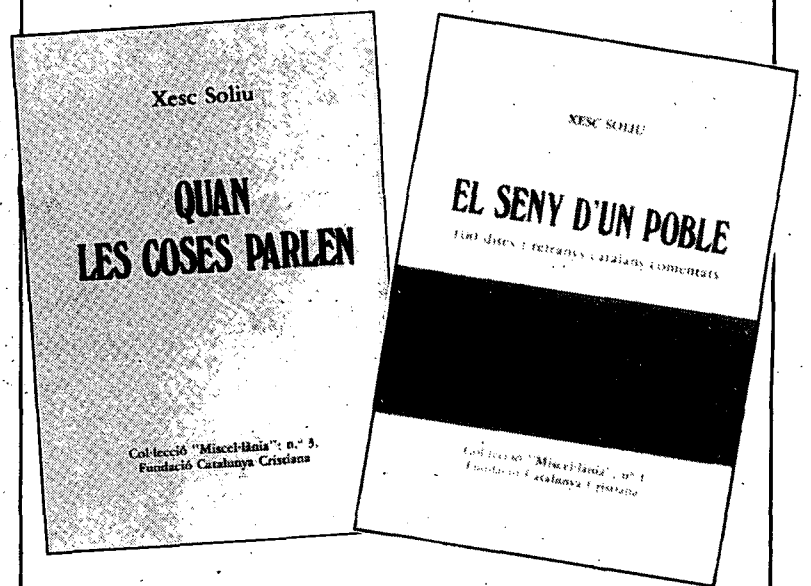
NOM
ADREÇA
POBLACIÓ Tel.
PREU LÍNIA SETMANES

125 pts.
250 pts.
375 pts.
500 pts.
625 pts.
750 pts.
875 pts.

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA carrer València, 244. 2.º. 08007 - Barcelona

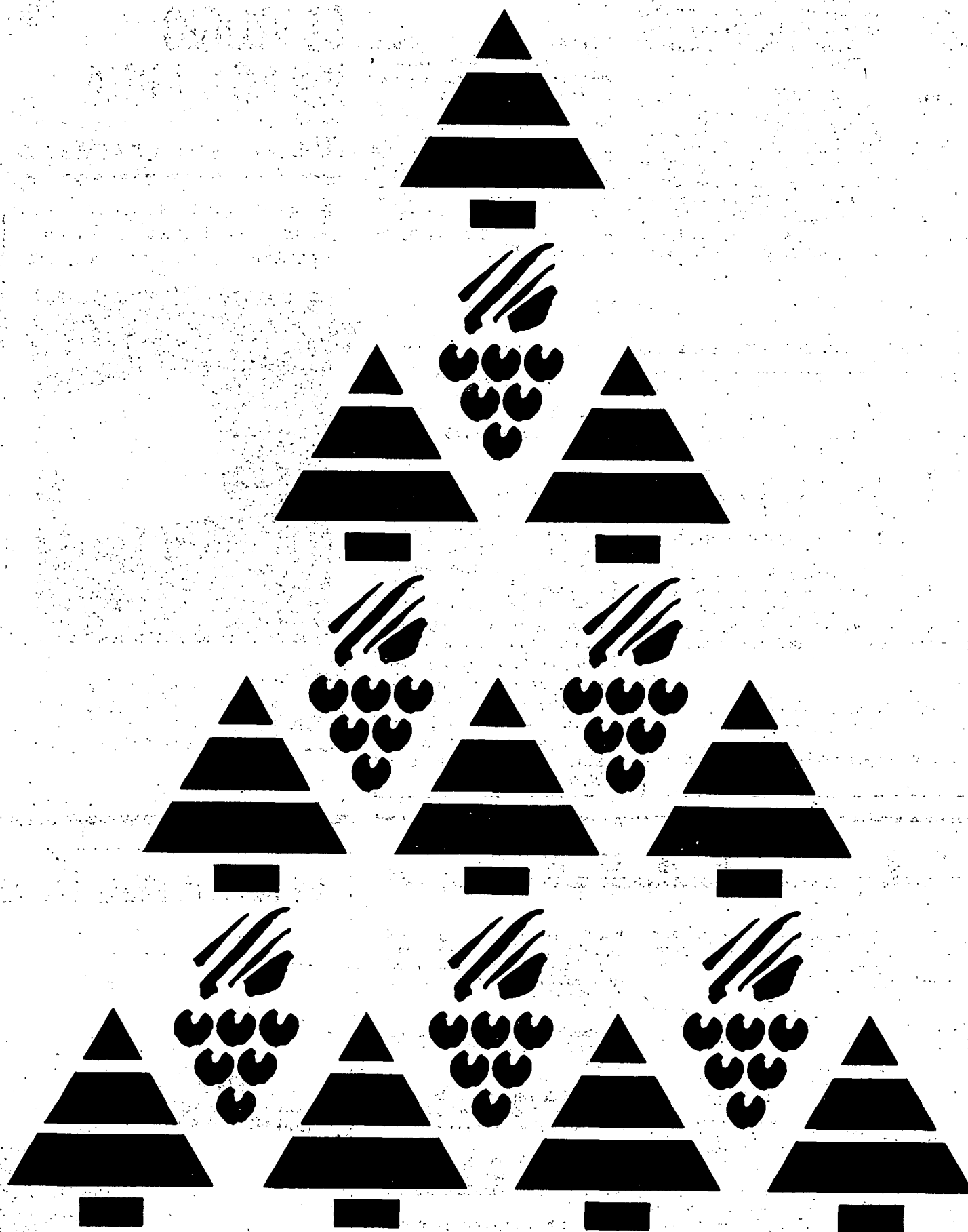
UN SELECTE REGAL PER NADAL I REIS

"Xesc Soliu ha apregonat en la filosofia popular amb més sort que el Cavaller de la Trista Figura perquè ha sabut posar el refranyer al servei de la intel·ligència. Si em permeteu el símil, els refranys a les seves mans, vénen a ser com els boixets d'un coixí de fer puntes" (Del pròleg d'Esteve Busquets i Molas) a "EL SENY D'UN POBLE".

"Jo veig cada persona rodejada i acompanyada per la munió de les coses que l'envolten. Voldria que aquestes divagacions us ajudessin a capir com les coses us ofereixen sempre l'estimació amb què les heu apreciades; com en hores baixes i foscs, l'estol de les coses sempre properes i amicals, posa al vostre abast la possibilitat de vencer la pesantor de qualsevol solitud" (Del pròleg del mateix Xesc Soliu a "QUAN LES COSES PARLEN").

DISTRIBUÏDORA BALMES, c/. Duran i Bas, 11. Tel. 317 94 43, i a les principals llibreries de Catalunya.

US ENVIEM UN DESIG
DE FELICITAT, PAU I AMOR
PER AQUEST NADAL
I PER TOT L'ANY 1990!

Caixa Penedès

Segons es desprén de l'esborrany de la reforma de la llei del IRPF

El govern central discrimina els catòlics en no concedir-los desgravacions fiscals per als seus donatius a l'Església

MADRID.— Protestants i jueus podrien tenir accés, en el nostre país, a una situació privilegiada en comparació amb els catòlics mitjançant la desgravació fiscal que rebrien els donatius fets pels seus fidels. Aquesta desgravació ha estat demanada fa temps per l'Església catòlica per arribar com més aviat millor a l'autofinançament.

Recentment es va celebrar a la seu de la Direcció General d'Afers Religiosos una important reunió entre el director general, Luis Maria de Zavala i el secretari general de la Conferència Episcopal, monsenyor García-Gascó.

Entre els afers que es varen discutir destaca l'acceptació per part del Govern —sembla que hi ha promesa formal— de la desgravació fiscal per als donatius dedicats al sosteniment de la comunitat jueva i de l'Església protestant. Això començaria a tenir vigor a partir de la pròxima reforma de la llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques i es deuria al refús efectuat per pro-

testants i jueus de l'assignació tributària com a sistema per rebre ajudes dels seus fidels a través de l'Estat.

Si es produeix aquest fet, ens trobaríem en una situació de discriminació envers la religió catòlica ja que aquesta confessió fa temps que ha sol·licitat un tractament similar per part del Govern per a aquelles donacions que rep.

Els bisbes, veurien, de fet, aquest sistema com el més adequat per substituir, en un breu termini, l'assignació tributària que troba en part de la comunitat catòlica seriosos refusos.

Per altra banda, en la reunió es perfilaren els acords per dotar jurídicament i econòmicament els capellans penitenciaris.

Durant un col·loqui a Madrid

Monsenyor Ureña: "L'evangelí allibera l'ésser humà"

MADRID.— "L'evangelí no està en contra del progrés humà. És absurd afirmar que el missatge cristià és una 'camisa de força' per a l'home; l'evangelí allibera l'ésser humà", va afirmar monsenyor Ureña, bisbe d'Eivissa, durant una conferència-col·loqui celebrada al Col·legi Major Alcor de Madrid.

Durant la seva intervenció, monsenyor Ureña va dissertar sobre les relacions entre l'evangelí i la cultura actual, subratllant que la veritable cultura concorda amb la dignitat humana; és important, per tant, delimitar quina és la identitat de l'home, per comprovar si els seus assoliments culturals es corresponen amb aquesta imatge.

Segons el Concili Vaticà II, la cultura o cultiu dels valors i béns comuns, incrementa qualitativament les facultats de l'home, fonamentant una vida social més solidària. Per aquest motiu, assenyalà monsenyor Ureña, no es pot caure en la ingenuïtat de pensar que tota realització humana és positiva i suposa un progrés per als individus i la societat.

El paper de l'Església en l'àmbit de la cultura és assenyalat precisament el que fa la justícia a la dignitat humana. En aquesta línia, Joan Pau II ensenya una doctrina progressiva: el seu comú denominador és el concepte de dignitat humana, la defensa de la seva dignitat i drets.

Dins de l'Església els laics tenen —segons va exposar monsenyor Ureña— una missió específica. Els cristians corrents viuen immersos en un determinat context cultural, a vegades contrari a les aspiracions evangèliques; la seva missió consisteix a realitzar una crítica interna de la cultura i transformar-la segons el missatge de Crist.

SALA CABAÑES

PRESENTA:

L'ESTEL DE NATZARET de RAMON PÀMIES

Música dels Mestres
FELIP VILARÓ i ENRIC TORRA

DES DEL 1916
EL MILLOR ESPECTACLE
NADALENC DE CATALUNYA

PATRIMONI CULTURAL DE LA CIUTAT
DES DE L'ANY 1981

DIES DE REPRESENTACIÓ

DESEMBRE DEL 1989

Dia 26, a les 6 de la tarda.

GENER DEL 1990

Dies 1 i 6, a les 6 de la tarda.

Dies 7, 14, 21 i 28, a les 4,30 de la tarda.

FEBRER DEL 1990

Dies 4, 11 i 18, a les 4,30 de la tarda.

INFORMACIÓ: SALA CABAÑES
La Riera, 110-120
08301 - MATARÓ

ENCÀRREC DE LOCALITATS:
Tel. 790 12 13

Celebrada una jornada diocesana de reflexió sobre una temàtica que demana aportacions urgents dels cristians

Habitatge, mancances legislatives i explotació laboral, problemes més greus dels immigrants a casa nostra

BANYOLES.— Recentment, s'ha celebrat a la Casa d'Espiritalitat de Banyoles la Jornada diocesana de reflexió entorn del tema "IMMIGRACIÓ I RACISME EN LA NOSTRA SOCIETAT". Hi han assistit unes 150 persones, pertanyents a grups parroquials, moviments, membres de grups de Caritas, Justícia i Pau, Mans Unides, i altres col·lectius que atenen o tracten els immigrants.

Al matí Josep Ribera, director del Centre d'Informació i documentació Internacionals de Barcelona (CIDOB), ha fet una ponència sobre "Immigració i racisme: situació actual i compromís per al futur", en la qual ha insistit en la necessitat d'un coneixement afectiu i efectiu de la realitat de la immigració, així com d'uns canals d'informació permanent que facilitin aquest coneixement. També ha subratllat la conveniència d'unes activitats educadores, tant per als immigrants com per a la mateixa població nadiua, que facin néixer i créixer la tolerància i el respecte a les diversitats. També, ha dit Ribera, cal incorporar a aquests col·lectius d'immigrants a les activitats que fem de cooperació amb el Tercer Món, per tal que a través d'ells aquesta cooperació sigui més efectiva.

El sociòleg Raimon Bonal ha donat als assistents a la jornada el resultat de l'enquesta prèvia que 14 grups havien respost.

Havent dinat hi ha hagut per als assistents un testimoni viu i emotiu: la cooperant Josefina Purgimon i el dominic Miguel Unzueta (basc, que va exercir uns anys el seu servei al barri gironí de Germans Sàbat), ambdós acabats d'arribar de El Salvador d'on han aconseguit sortir després de ser-hi detinguts i empresonats, han explicat la seva experiència i la situació que es viu a aquell país.

A la tarda els assistents han treballat en quatre grups distints per trobar camins d'actuació concrets en la qüestió de la immigració als nostres pobles i comarques.

La jornada havia començat amb una introducció sobre el tema i el treball que es proposava fer amb aquesta jornada a càrrec del Delegat d'Apostolat Seglar del Bisbat de Girona, mossèn Enric Sala. I va acabar amb una missa que presidí el bisbe de Girona, en la qual resumí el treball fet durant el dia i animà els assistents a no defallir en el camí que s'ha iniciat a favor dels immigrants i marginats. En acabar es féu pública una comunicació que els assistents fan a tots els diocesans i a totes les per-

sones, entitats i grups de la nostra societat que vulguin acollir-lo.

Comunicat final

Després de la celebració de la Jornada diocesana de reflexió sobre "IMMIGRACIÓ I RACISME A LA NOSTRA SOCIETAT", convocada per la Delegació Episcopal d'Apostolat Seglar del Bisbat de Girona, els assistents reunits a Banyoles el dia 6 de desembre de 1989 decidim fer públic el comunicat següent:

CONSTATEM: Que la nostra societat ha incorporat el valor incontestat del diner i el poder econòmic com a referent que li serveix per regular en molts casos les relacions interpersonals. Aquest és el motiu fonamental pel qual manifesta actituds de menyspreu i de refús envers les capes socials menys afavorides, entre les quals es troben els col·lectius d'immigrants que viuen i treballen a les nostres comarques, com també altres minories ètniques i culturals.

MANIFESTEM: Que aquesta actitud, que es pot qualificar de racista, tant si és volguda com si és simplement tolerada és una injustícia o un pecat estructural, tal com dèiem l'any passat, que exigeix un esforç públic i privat tant per denunciar-la com per posar remei a les situacions concretes de

marginació que pateixen aquests col·lectius.

RECONeixEM: Que els cristians que formen part de l'Església de Girona som molt sovint responsables d'aquesta situació i que no vivim amb la radicalitat de l'Evangeli ni el manament de l'amor ni el compromís amb la justícia.

Per això i perquè creiem que en qualsevol ambient, tant el del treball, com el familiar o fins i tot en la celebració de la nostra fe, és possible i obligada l'acció solidària amb els qui pateixen l'oblit i el menyspreu ens

PROPOSEM:

1.- Conèixer la persona de l'immigrant o marginat, el seu entorn, la seva cultura, els seus projectes, per tal que després del coneixement sigui més fàcil obrir les nostres portes i les nostres mans a la tasca conjunta de recerca del lloc social digne i respectat que els pertany.

Col·laborar a solucionar els problemes més greus que viuen aquests col·lectius a les nostres comarques, com són:

—L'habitatge: manca de qualitat i permanència en l'aïllament, sense comunicació real amb les comunitats on viuen (pobles, barris, ciutats, parròquies...).

—Les mancances legislatives:

una legislació que per protegir els legítims interessos dels ciutadans d'aquest país, a la pràctica nega el dret fonamental a la vida, consistent a poder treballar per viure amb dignitat, a les persones vingudes d'altres llocs.

—L'explotació laboral que, valent-se de la seva indefensió legal i de la seva necessitat de sobreviure, els obliga a acceptar condicions de treball i de sous degradants i injustes, sense accés a la seguretat social, amb els problemes d'atenció mèdica que aquesta situació comporta.

2.- Unir el nostre esforç amb el de totes aquelles institucions i persones que a Catalunya treballen, a través de la denúncia o la defensa dels seus drets, en la sensibilització i transformació de la consciència ciutadana que retorni a aquest país l'orgull de ser una terra acollidora i llar digna de tots els qui hi habiten.

3.- Instar el govern de l'estat i a la societat internacional en el camí del respecte legislatiu al dret de lliure circulació de les persones, però també en el dret de tots els pobles a poder viure a la seva terra amb la garantia de tenir ateses les necessitats bàsiques de vida i desenvolupament, la qual cosa comporta un transvasament voluminós i desinteressat de recursos i de capital per tal de fer-ho possible.

IMPROMPTU

Nadal

Voldria alliberar-me de les noses que emboiren l'esperit, i no deixen respirar l'aire de Nadal. Deslliurar-me d'egoïsmes, de petiteses, d'orgulls impotents. Voldria sentir-me lliure de greuges rebuts i inferits, llençar-los definitivament a la fosca de l'oblit...

I així, sentir-me prop de l'Infant que ens ha estat donat, despulat de vanitats, tal com Francesc d'Assís se sentia davant d'aquell seu primer pessebre vivent a Greccio...

Potser, sentir-me altra vegada com a Assís —després de visitar les inútils esplendideses de les grans basíliques— quan vam descendir al sepulcre del Sant, agenollats resant amb la meua esposa, afagats de mans, un pare nostre amb el Pobriçó de les coses benignes...

I recordar com, en tornar a la llum, el món era més bell.

ORIOL CAMPS

GLOSSES DOMINICALS

Cercant Déu

Aquella nit, enmig del silenci i de la pobresa, Jesús nasqué en una cova dels afores de Betlem. Ja fa uns dos mil anys. Ho recorden les predicacions en les nostres esglésies cristianes i ho enalteixen la música i l'art. Sobretot ho viu la fe dels creients, que s'apleguen en les celebracions eucarístiques dels temples i canten cançons nadalenques davant el tradicional pessebre.

Aquella nit, les tenebres envoltaven la terra en un profund secret: les muntanyes i les valls, les ciutats i la pagesia. El somni tancava les parpelles dels qui dormien en la ignorància del que succeïa a la cova. Isaïes, en l'horitzó d'una història llunyana, saltava de goig, perquè es realitzava la seva profecia: "La verge que està embarassada tindrà un fill, li posarà Emmanuel".

Tanmateix, una claredat esplendorosa il·luminava per poca estona els pastors, mentre escoltaven l'anunci inesperat, el ressò del qual va més enllà del temps i de l'espai: "Avui a la ciutat de David us ha nascut un Salvador, que és el Crist Senyor". I ells, els pastors, els pobres, els humils —com sempre en la història de la salvació— no es quedaren inactius, sinó que "hi anaren de pressa". I allí, a la cova, amb l'únic senyal d'un infant en bolquers i ajagut en una menjadora, adoraren el Déu Infant.

Aquells pastors, amb una fe senzilla i amb l'esperança dels pobres, són un exemple de recerca, que és un desig i una ànsia irreprimible. ¿Que potser la vida de molts homes i moltes dones no és una recerca constant de Déu? Conscientment o inconscient —diu Quíst— tu tens fam de Déu: tu tens necessitat d'una paraula que ressoni fins a l'infinit. Fam d'Evangeli, fam de Jesucrist, fam de Déu: heus ací el gran buit, que turmenta la consciència de tantes persones sumides en una cultura que mena al buit.

Els viarans de la recerca de Déu són diversos i diferents. Per a algunes persones són senzills; pe-

rò per a algunes altres resulten difícils i angoixosos. És difícil comprendre el mal que hi ha en el món. Perquè n'hi ha! Fins i tot en el context del misteri de Nadal, el mal va mostrar el seu rostre amenaçador, en la sang dels innocents. Però no hi fa res! El que és indispensable és anar a Betlem, no cansar-se, quan hom segueix una ruta sovint envoltada de la foscor del dubte, de la soledat de la recerca o de la inquietud de la incertesa. L'Infant espera en el bressol la besada de la fe; d'una fe espontània i sincera, com la dels pastors. Només els humils i els pobres —mai no ho fan els orgullosos i els superbs— es postren davant el Déu que ha baixat del tron de la seva glòria per compartir els atzars d'una existència, tantes vegades saturada de dolor i de sofriment. Nit santa, nit misteriosa, la de Nadal! És la nit de l'encontre del Déu de la pau amb els homes i les dones que el cerquen amb sinceritat de cor.

"No hem estat amics fins ara", deia a Déu, en el seu llibre de notes, un soldat que morí en el camp de batalla de la segona guerra mundial. I continuava: "I em pregunto, Déu meu, si m'esperaràs a la porta. Mira, estic plorant! Jo, plorar! Ah, si t'hagués conegut abans... Ara haig de marxar. És xocat, des que t'he trobat, ja no tinc por de morir".

La necessitat més imperiosa de l'ànima humana és aquesta: trobar Déu, conèixer la veritat. Jesús va venir al món per revelar la dignitat i la noblesa de la seva recerca. I també per manifestar que Déu sempre surt a l'encontre de l'home. Més encara: els qui amb ànsia i esperança caminen en la ruta de la vida, ja l'han trobat. Perquè això és el que diu Jesús a l'home, segons un pensament cèlebre de Pascal: "Jo sóc més amic teu que ningú. Consolet: no em cercaries, si ja no m'haguessis trobat".

NARCÍS JUBANY

Cardenal-Arquebisbe de Barcelona

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.

COSM. Balmes 64 3er 2a.
Tels. 317 41 44 - 302 59 83
Pref. Concert entrevista.

Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estadades per sempre, i per convallescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

Aquest any el "Pessebre" d'Arenys de Munt, vol significar un simbolisme de la Comunitat Econòmica Europea.

El primer terme amb l'Estàbia, és una reproducció de la columna del Parc Güell de l'arquitecte Antoni Gaudí, amb les seves columnes inclinades, tot fet de pedra tal com és en realitat.

El conjunt del "Pessebre" fins a l'horitzó és el mapa dels estats de l'Europa Comunitària, vistos des d'una perspectiva del Parc Güell. En cada país hi ha un dels seus edificis més representatius.

ESPANYA

La Sagrada Família

PORTUGAL

Fátima

FRANÇA

L'Arc de Triomf de l'Estrella

BELGICA

El Parlament Europeu

HOLANDA

Un molí de vent

LUXEMBURG

La Catedral

ALEMANYA

La Porta de Brandenburg

GRAN BRETANYA

La Torre del Parlament Big-Ben

ITALIA

Sant Pere de Roma

DINAMARCA

Església Rural

GRECIA

L'Acropolis Partenon

IRLANDA

Cases típiques irlandeses.

Pessebre de l'any 1988.

Un Pessebre comunitari

El tema del "Pessebre" d'enguany no pot ser més apropiat. Tinguent en compte els esdeveniments que estan succeint en l'Europa de l'Est.

Déu faci que anys a venir es pugui construir un Pessebre amb el mapa de l'Europa sense fronteres, l'Occidental de Sant Benet i l'Oriental dels germans sants Cirili i Metodi.

En aquest futur Pessebre s'hi hauran d'incloure les catedrals gòtiques de Sant Esteve de Viena i Budapest, esglésies catòliques de

Eslovènia i Croàcia, La Plaça de Sant Wenceslau de Praga, el Monestir de Ntra. Sra. de Czestochowa, Santa Sofia de Constantinoble, les esglésies bizantines de Bulgària i Romania, les catedrals ortodoxes del Kremlin de Moscú i finalitzant amb aquelles bellíssimes esglésies de tipus viking dels països nòrdics.

L'Europa totalment cristiana com era abans del Cisma de Bizanci i de la Reforma Luterana.

Deu faci que això sigui realitat, el camí serà molt llarg, mes

qui sap si ja s'està realitzant amb els actuals esdeveniments la profecia de Fátima de la conversió de la sempre eterna i santa RUSSIA.

Tinguem present que els que hem sofert en la nostra pròpia carn durant quasi tres anys la profanació dels nostres temples, fent-los servir de magatzems o bé garatges, i amb l'assassinat de molts dels nostres sacerdots, hem de fer-nos càrrec que 70 anys d'opressió a tot signe religiós deixa en l'ànima dels pobles una ferida profundíssima.

Jo, que personalment he visitat països de l'Est en concret la sempre catòlica Hongria, desitjo vehementment tornar-la a visitar de nou l'Hongria, pàtria de sant Esteve, Rei i de santa Isabel, Reina; de Kosshut i del Cardenal Mindzenty. Vull tornar a reviuir la trobada amb aquell sacerdot hongarès, italià, francès, castellà o bé català, no ho sé, tant sols sé que ens unirem amb una forta abraçada, en sortir de la Catedral de Sant Esteve, de Budapest, beneint el Senyor pel primer Sant Pare eslav de la Història de l'Església, i pregant per la unitat d'Europa i de la seva civilització cristiana; que és missatge que escampa arreu el Sant Pare i que ja està donant els seus fruits.

Era l'agost de l'any 1979 ha fet ja deu anys, un record inesborrable que en recordar-ho fa que els ulls s'aneuguin amb llàgrimes.

Siguem optimistes, preguem sempre, tal com diu la Verge en les seves aparicions, perquè brilli de nou la llum de l'Estrella de Betlem en les cúpules de les esglésies dels països de l'Est, foragitant l'estrella de signe ateu, i llavors es farà realitat en el nostre món el missatge de pau del seu Fill nascut en una establia de Betlem de Judà farà ja prop de dos milers d'anys.

És un utopia? Qui ho sap!

Pel Fill de Maria no hi ha res impossible.

El Pessebre es pot visitar des de la Nit de Nadal fins al 14 de gener de 1990.

JOSEP ROVIRA I VALLES

Clàssics del Cristianisme

UNA COL·LECCIÓ D'AUTORS I OBRES DE TOTA LA TRADICIÓ CRISTIANA, AL LLARG DE DINOU SEGLES, ARA TRADUÏTS AL CATALÀ.

Assessors

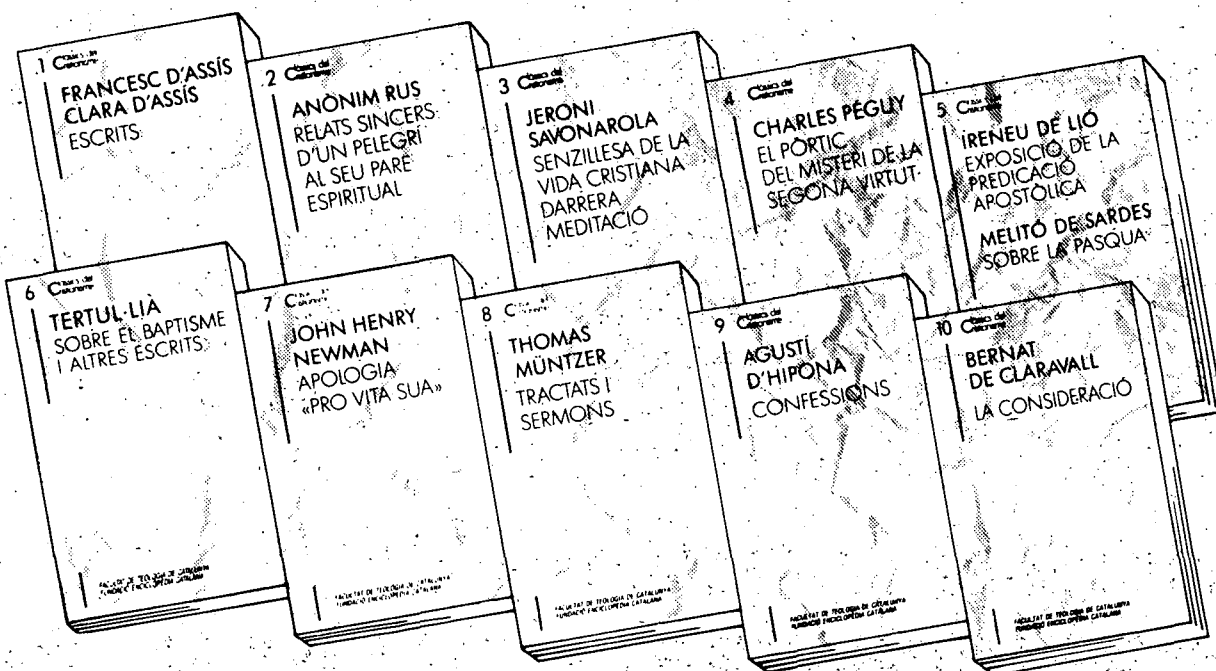
JOAN BADA/JAUME FÀBREGAS/
EVANGELISTA VILANOVA/
JOSEP VIVES

Director **SEBASTIÀ JANERAS**

En preparació:

- ANTONIO ROSMINI
Les cinc plagues de La Santa Església
- GREGORI DE NAZIANZ
Discursos teològics
- TOMÀS D'AQUINO
Compendi de teologia
- IGNASI DE LOIOLA
Exercicis espirituals
- JOAN CRISÒSTOM
Catequesis baptismals
- JOAN DE LA CREU
Càntic espiritual
- GEORGE WHITEFIELD/
JOHN WESLEY
Sermons
- APOCRIFS DEL NOU TESTAMENT

Amb el suport de la Conferència Episcopal Catalana i del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.
FACULTAT DE TEOLOGIA DE CATALUNYA /
FUNDACIÓ ENCICLOPÈDIA CATALANA

DIGEC, S.A. Diputació 250 08007 Barcelona

Desitjo informació sobre les condicions especials de subscripció a la col·lecció «Clàssics del Cristianisme».

Nom i cognoms

Domicili

Població

Telèfon

Comarca

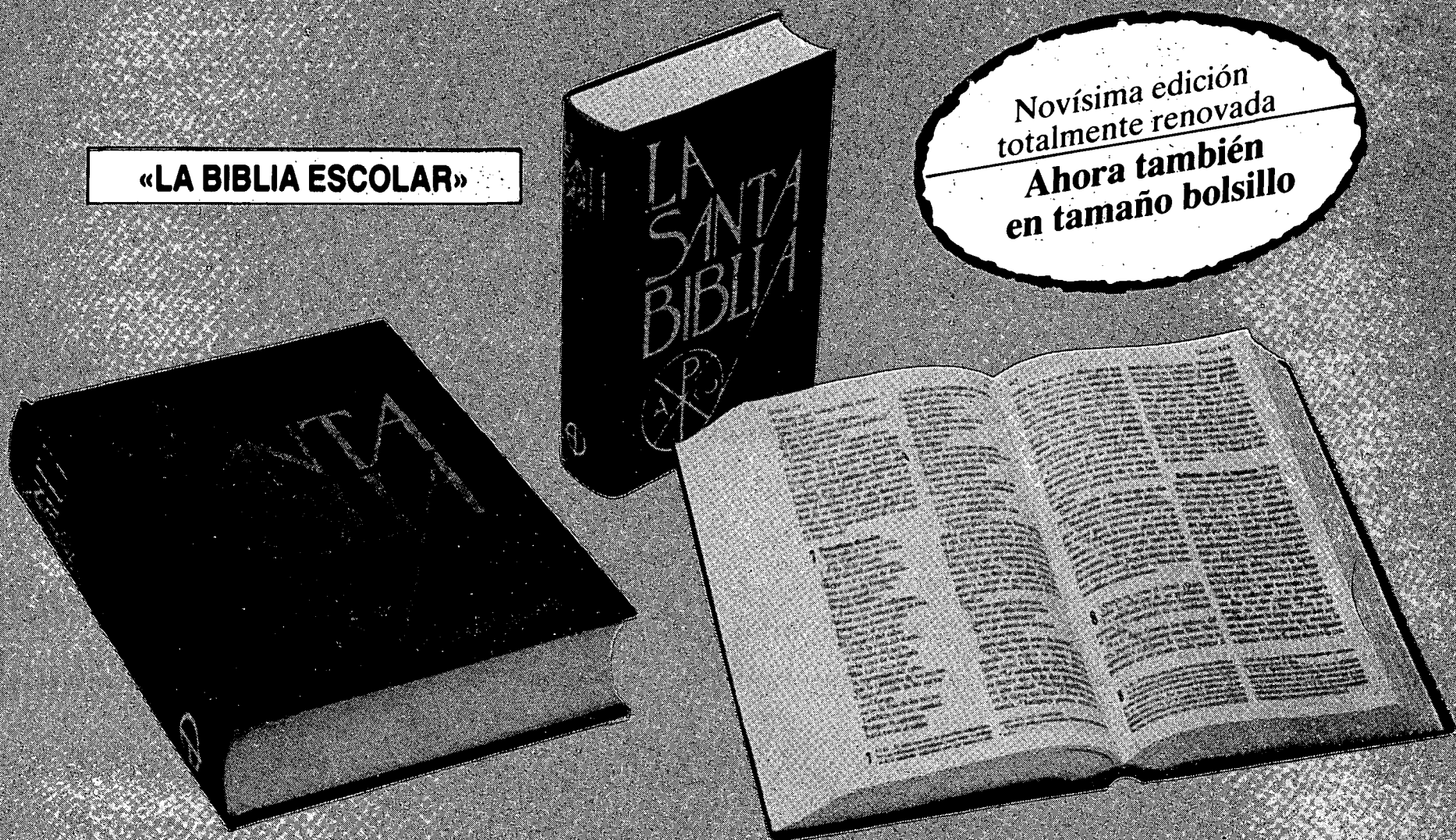

LA SANTA BIBLIA

Traducida en equipo de los textos originales, revisada y actualizada por 15 especialistas profesores de las Universidades Pontificias de Comillas y Salamanca y de la Escuela Bíblica de Madrid, bajo la dirección del Dr. Evaristo Martín Nieto.

«LA BIBLIA ESCOLAR»

Novísima edición
totalmente renovada
**Ahora también
en tamaño bolsillo**

Características:

- Nuevas introducciones a cada libro en base a las pautas del Vaticano II
- Citas de pasos paralelos en los márgenes
- Nuevas notas explicativas a pie de página
- Índices de nombres propios
- Índice analítico de conceptos bíblicos
- Nueva sinopsis cronológico-histórica
- Calendario y medidas de la época
- Cartografías en las guardas
- Siete claves para orientación de la lectura.

Datos técnicos:

- **Tamaño normal** (15 × 21,7 cm)
Volumen único, manejable,
con letra muy legible, texto a dos columnas,
encuadernación en cartón
con tapa guaflex. 1.696 págs. 1.800 ptas.
- **Tamaño bolsillo** (10,5 × 15,5 cm)
Volumen único, manejable,
con letra muy legible, texto a dos columnas,
encuadernación
con tapa de plástico flexible y muy resistente.
1.856 págs. 1.150 ptas.

**Necesaria para la Catequesis
Indispensable para la enseñanza de la Religión**

EDICIONES **PAULINAS**

28027 MADRID - Protasio Gómez, 15 / Tel.: (91) 742 05 50 / Fax: 742 57 23 • 08003 BARCELONA - Vía Laietana, 38 / Tel.: (93) 310 18 03

Rondalla nadalenca

El petit Xavi en el Portal de Betlem

En Xavi deia que, aquella nit, no tenia son. Que no volia anar a dormir a l'hora de cada dia. Que esperava que fossin les dotze per anar a missa del gall, amb els avis. Els seus pares, Déu meu, qui sap on paraven, aquella nit! I com que no tenia germans...

Amb el seu avi, ho tenien tot programat. L'àvia li havia donat sopar a les nou. A les onze, obririen tots els llums del Pessebre "com s'il·lumina un altar". I ferien rajar el tió.

És clar que en Xavi amb els seus deu anyets, i amb bona "marxa", sabia tots els secrets del tió. Però és allò que deia l'avi: "S'han de guardar les santes tradicions".

I tot el que deia l'avi, per en Xavi, "anava a missa". Amb totes les lletres. Perquè a Missa hi anaven tots tres, cada diumenge. I en sortint, compraven les postres, per dinar, a una pastisseria que els venia de pas, que sempre eren escollides a gust del "nen", com l'anomenava l'àvia.

De més petit, es recordava haver anat a missa, algunes vegades, amb la seva mare, quan vivien amb el seu pare (que mai no li havia vist ficar-hi els peus).

Però des que el seu pare va marxar de casa, la mare el portà a viure amb els avis; ella treballava, i la veia poc. De vegades arribava quan ell era al llit, i especialment els dissabtes i els diumenges mai no parava a casa.

De vegades, en Xavi s'ha fixat que l'àvia plora, tota sola, i si li demana què té, li respon que "son coses seves, coses d'aves, sense cap importància".

Però en Xavi sap bé perquè, de vegades, plora l'àvia. I si l'avi se n'adona, gira de conversa en un fet del diari, o en una anècdota de la seva joventut; per distreure'l.

L'àvia —pensa en Xavi—, és gran, com una "àvia", però és "guapa" i té una pell molt fina. La seva mare se li assembla, en la boniquesa, però a diferència de l'àvia que tira casa endintre, la seva mare tira casa enfora.

Només té por que algun dia no se li presenti amb un altre pare. O qui sap si el seu pare el pot venir a buscar, i endur-se'l per força, amb una altra mare.

Ell això ho ha sentit a comentar a la seva àvia amb una tieta que viu al carrer de darrera, i quan ve a casa i el Xavi hi és, parlen sempre amb xiuxiueig. Ell fa veure que no escolta, però s'assabenta de tot.

En Xavi, en aquella vigília de Nadal, voldria estar ben alegre. Ha fet el pessebre amb l'avi, i amb la flauta que li ensenya a tocar Sor Carmela, al col·legi, entona un enfilall de cançons nadalenques, i l'avi les canta, i de vegades, també s'hi afegeix l'àvia, des de la cuina.

Però en Xavi està trist. Altres nens es passegen per botigues i carrers, en aquests dies, amb els seus pares, i ell no té aquesta sort.

I encara no sap, el pobre, que el seu pare viu amb una altra, i que la seva mare, que és una "canyera" passarà tota la nit de Nadal, fins a la matinada, en una discoteca.

La tristesa, a en pobre Xavi, li ha vençut la voluntat i s'ha adormit a mitja nota del "Noi de la Mare".

L'àvia l'ha ficat al llit, i en Xavi l'ha seguida, d'esma. Tot el dia de córrer, amb l'avi, a mirar carrers enllumenats i aparadors captivadors i ben guardats, el noi està rendit. —Ja no hi haurà sorpreses en el tió, aquella nit, ni missa del gall—, es lamentà l'avi.

—Millor —diu l'àvia—. Així tots descansarem més. Demà, anirem a Missa a la Parròquia, a les deu, i abans de dinar, farem rajar el tió.

En Xavi, seria a mitja nit, va sentir fressa, a la finestra. Es llevà de puntetes, apartà les cortines, i vegé uns àngels que seguien balcó per balcó, i hi posaven un cartell que deia: "Glòria a Déu a les Altures i Pau en els homes de bon cor".

Quan tocà el torn al seu balcó, l'obrí de bat a bat, i cara a cara amb l'àngel missatger li va dir, tot decidit, que ell volia fer un present al Nen Jesús, com els pastorets de Betlem.

I li ensenyà un tren elèctric, molt gros i molt modern, que era la seva joguina preferida. I també la de l'avi.

—Té —li digué— regala-la, de part meua, al Nen Jesús.

—I perquè no vens tu mateix, a portar-li? —li indicà l'àngel.

—Al Portal de Betlem? —li preguntà en Xavi—. I li mostrà un llibre que li havien regalat a Catecisme, que hi havia un dibuix de l'Establia, amb un estel lluminós, i tot.

—Exacte —li contestà l'àngel—. És aquí on anirem, si m'acompanyes.

Xavi es vestí, en un tres i no res, ficà el llibre i la flauta a la bossa de col·legi i es col·locà la capsa del tren sota l'aixella.

Quina il·lusió! Volava pels aires, sense ales, seguint l'àngel, com aquells personatges de fantasia de les rondalles modernes.

I en obrir i tancar d'ulls, arribaren al Portal de Betlem, que era igual que el dibuix del seu llibre, i fins hi havia el bou i la mula.

Uns pastorets demanaven a Maria si els deixava fer un petó al Jesuquet, que estava ben adormit. Més, ai, si volen besar ses galtetes —els respongué la seva mare— veniu de puntetes, i no el desperteu.

Un pastoret li féu el present d'un formatge, un altre d'un pa rodó, un tercer una gerra de mel, una pageseta, li donà una gallina, i un àvia una cistella d'ous... Una rabada, un xic més gran que ell, es va treure la samarra i la va posar sobre el bressol del Je-

suet. La Verge li va fer una moixaina, per la paga, i Sant Josep li va dir "gràcies, Déu t'ho pagui".

Quan li tocà el torn, en Xavi, posà als peus del bressol el tren elèctric i el va muntar. Engegà les piles i el tren es posà a donar voltes.

Els pastors quedaren bocabadats. Mai no havien vist una cosa semblant! Maria picava de mans, i Sant Josep deia que ell es veia amb cor de fer un tren com aquell, de fusta.

A continuació, va donar a la mare, el llibre del catecisme. —Per quan sigui gran— li digué, però l'àngel que l'acompanyà al Portal, li explicà, a cau d'orella, que aquell Infantó, era el Fill de Déu, el Messies, i ja se sabia tot el catecisme de memòria, d'abans de néixer.

En Xavi, com és natural, no el va entendre, i tragué la flauta del sarró del Col·legi i es posà a tocar una canço nadalenca, ben catalana i ben cristiana.

I els Pastorets de Betlem, aparellats, seguien la música, amb una dansa.

De sobte, la flauta va emetre un so de plany. En Xavi plorava. Mareta meua —digué a Maria—. Deixeu-me quedar tota la vida aquí, en aquest Portal de Betlem. Els meus pare no em trobaran a faltar...

—Però els teus avis sí —li respongué, Maria—. Que tristos que es posarien, si no et vegessin mai més!

—Anim, Xavi —li digué la Mare celestial—. Tu has de fer-te gran, a la terra. Has d'estudiar molt, i ser tota la vida, un bon cristià. I amb altres companys, que pensen com tu, heu de fer un món nou, una Catalunya ben cristiana i ben humana; que vol dir que hi hagi treball per tothom, que no hi hagi odís ni estafes, que la gent es respecti els uns als altres, que els infants estiguin sempre alegres i que els avis i els malalts es trobin, en tot moment, atesos i acompanyats. Que les famílies es mantinguin ben unides i que estimin Déu.

I pels teus pares, tinguis confiança! Tu cada dia me'ls recordes, resant-me tres ave-maries...

Xavi, Xavi! Desperta't —el cridà, l'àvia, des-cotxant-lo una mica—. Són les vuit del matí! Anirem a missa de deu, i després farem rajar el tió...

—Oh, àvia, àvia meua —li contestà en Xavi, ben despert—. Que bonica és la nit de Nadal al vostre costat! I l'abraçà, ben fort, i tots dos s'abraçaren, com en somnis s'havia abraçat amb Maria, mare de l'Infant que dormia en el pessebre...

No: el Nen Jesús no dormia: amb els ulls clucs llegia ben a fons el cor dels homes i també el del simpàtic Xavi.

FRANCESC A. PICAS

Joventut Catòlica MOLINS DE REI

1989-90

ELS PASTORETS "EL BRESSOL DE JESÚS" DE FREDERIC SOLER, "PITARRA"

MÚSICA MESTRE: M. BLANCH

Tarda a les 6

Desembre 26 tarda
1989GENER 1 tarda
1990 8 tarde

Venda anticipada de localitats. Tel. 668 25 77

Plaça Pius XII, 1. Telèfon 668 00 15 Molins de Rei

Coca-Cola

Sensació de Viure!

Unes representacions que fan possible el treball de
petits i grans

Moltes millores enguany al Pessebre Vivent de Sant Fost

SANT FOST.— Altra volta, i ben aviat en farà vint-i-cinc, la gent de Sant Fost, hem muntat en el mig bell marc del turó de Can Teyà, el Pessebre Vivent de Sant Fost, el Primer del Vallès, amb raonament a dues vessants ben diverses, ja que per un costat és el reconeixement i afirmació que el nostre Pessebre és el de més antiguitat de les dues comarques del Vallès o sigui l'Oriental i l'Occidental i per altra banda, i això és el més important, és la continuïtat, any darrera any, de les representacions d'aquesta obra magna mitjançant un col·lectiu de persones, petites i grans que unint esforços, voluntat i enginy fan que l'esdeveniment es porti a terme.

Continuïtat any rera any

Com cada any, procurem oferir millores al nostre Pessebre. S'ha elaborat un nou guió sempre relacionat amb el relat evangèlic, on la nova música és part destacable i que per això s'ha fet un recent enregistrament a la vegada que s'ha millorat l'acústica i les instal·lacions elèctriques.

S'han augmentat el nombre d'escenes i així podríem dir que és commovedora l'escena de Zacaries al Temple, entenedridora l'Anunciació a la Verge i la visita a santa Elisabet, impressionant el saltant d'aigua del petit i bonic estany amb ànecs vivents, espectacular l'Anunciació de l'Àngel als pastors, multitudinària l'Adoració, fa vibrar l'arribada dels Reis d'Orient damunt de tres meravellosos cavalls, emociona l'allunyada fugida a Egipte, notables les cases dels llenyataires i carboners de la ferreria i de la fusteria de Natzaret i animador el ramat d'ovelles amb els seus pastors; en fi, que el Pessebre Vivent de Sant Fost, el Primer Pessebre Vivent del Vallès, és diferent i sortosament manté les arrels i la línia iniciada fa prop d'un segle, que no és altre que l'esperit de superació constant.

Veniu a Sant Fost de Campsentelles a enaltir i reflexionar l'esbalament del Pessebre Vivent, el Primer Pessebre Vivent del Vallès i ben de segur que aquestes entranyables festes nadalenques us seran de més bon profit.

Nadal del 1989

ESGLÉSIA I ESCOLA

Elitistes? De cap manera!

Una de les conclusions del IV Congrés de l'Escola Cristiana de Catalunya es refereix a la gratuïtat de l'Educació Infantil, i el Cardenal Jubany també tocà aquest tema en les paraules de cloenda.

Per què se li atribueix tanta importància, a l'Educació Infantil?

El Llibre Blanc per a la Reforma del Sistema Educatiu diu que la nova etapa d'Educació Infantil ha de garantir que tots els infants, des de les primeres edats, tinguin accés a l'ajut escolar necessari per al desplegament de totes les seves potencialitats. I això sobretot per dues raons: l'aportació que l'escola fa al desenvolupament del nen en els seus primers anys de vida, i la contribució a compensar algunes de les mancances i a nivellar desajustaments que tenen l'origen en les diferències d'entorn social, cultural i econòmic.

Segons aquest plantejament, encara que l'etapa d'Educació Infantil no tingui el caràcter d'obligatòria cal assegurar que tots els infants hi tinguin accés. Si no es fes així, no solament no s'assolirien les finalitats assignades a aquesta nova etapa educativa, sinó que s'augmentarien les deficiències que es pretenen superar.

Doncs bé, un enfocament incorrecte del paper de l'Administració en la programació i el finançament del servei públic de l'educació podria fer pensar que l'Educació Infantil només ha de ser gratuïta en els centres públics.

Per això, el IV Congrés de l'Escola Cristiana de Catalunya ha afirmat que la Conselleria d'Ensenyament de la Generalitat

cometria un greu error si, a mesura que s'escolaritzen els nens i nenes de menys de sis anys, no garantís que llurs pares tinguessin llibertat total per a dur-los tant a les escoles de titularitat pública com a les escoles d'iniciativa social que presten aquest servei educatiu sense cap afany de lucre, com és el cas de les escoles cristianes.

És evident que aquesta llibertat no seria possible si no s'assegurés el mateix nivell de gratuïtat en ambdós tipus de centres educatius.

En referir-se a aquest tema el Cardenal Jubany ha dit això: "En el camp de l'educació l'Església proclama i defensa els drets i les llibertats de tots els ciutadans, també dels que freqüenten les escoles que promou el poder públic. Totes han de poder realitzar la seva missió amb dignitat. Cap no ha de ser privilegiada per raó de la titularitat pública o privada. I cap, tampoc, no ha de ser discriminada.

Aquest principi, cal aplicar-lo tant a les escoles d'Educació Infantil com a les que imparteixen l'educació post-obligatòria. Les escoles cristianes han de ser assequibles a tothom. No podem acceptar que una distribució poc equitativa dels fons públics dedicats a les escoles ens obligui a ser elitistes. No és aquesta la nostra vocació".

I nosaltres ens preguntem: Què farà el Govern de la Generalitat?

FRANCESC RIU

AMB LA TEVA AJUDA, CATALUNYA CRISTIANA

ARRIBARÀ MÉS ENLLÀ

CATALUNYA CRISTIANA va néixer fa més de 10 anys. Són més de 500 setmanes informant puntualment els homes i dones del nostre País sobretot el que fa referència a la religió i la cultura catòliques.

Gràcies als subscriptors, CATALUNYA CRISTIANA ha crescut i, molt probablement, ha ajudat a créixer els qui el coneixen. Però queda encara molt camp per córrer. Cal anar molt més enllà.

Cal que CATALUNYA CRISTIANA esdevingui el vehicle de comunicació entre tots els creients dels nostres pobles i les nostres ciutats. Cal anar més enllà dels encerts professionals que s'hagin pogut assolir en aquests 10 anys. Tu hi pots ajudar amb el teu estímul. Fins i tot amb el teu suport econòmic més enllà de l'import de la subscripció.

Al mateix temps, cal que CATALUNYA CRISTIANA arribi cada dia a més famílies.

Ajuda'ns també a aconseguir-ho d'una manera molt senzilla. Probablement, coneixes més d'una persona a qui podria interessar aquest setmanari. Si ens fas arribar els seus noms i adreces, **els hi enviarem**

gratuïtament CATALUNYA CRISTIANA durant un mes. És la millor manera de què la coneguin realment i, més tard, decideixin si els interessa subscriure-s'hi.

Per tal que CATALUNYA CRISTIANA arribi molt més enllà, només ens cal la teva ajuda.

☐ **Voldria que aquestes persones rebessin CATALUNYA CRISTIANA gratis durant un mes.**

Nom/Cognoms: _____
Adreça. Carrer: _____
Núm.: _____ Població: _____
Codi postal: _____ Província: _____
Nom/Cognoms: _____
Adreça. Carrer: _____
Núm.: _____ Població: _____
Codi postal: _____ Província: _____

Per tal que CATALUNYA CRISTIANA arribi més enllà, retalla, omple i fes arribar aquest cupó a:
FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA. València, 244 - 2on. 08007 BARCELONA.

Nom/Cognoms: _____
Adreça. Carrer: _____
Núm.: _____ Població: _____
Codi postal: _____ Província: _____

T'agraïrem ens donessis també les teves dades:

Nom/Cognoms: _____
Adreça. Carrer: _____
Núm.: _____ Població: _____
Codi postal: _____ Província: _____

BLANQUERNA

FUNDACIÓ

Primera Pedra del nou Edifici de Blanquerna

Manifest proclamat en la cloenda dels 40 anys de Blanquerna i en l'acte de la col·locació de la Primera Pedra, del 22 de desembre de 1988:

L'Escola Universitària Blanquerna, en la cloenda dels seus 40 anys, sedimenta avui la primera pedra del seu nou Edifici.

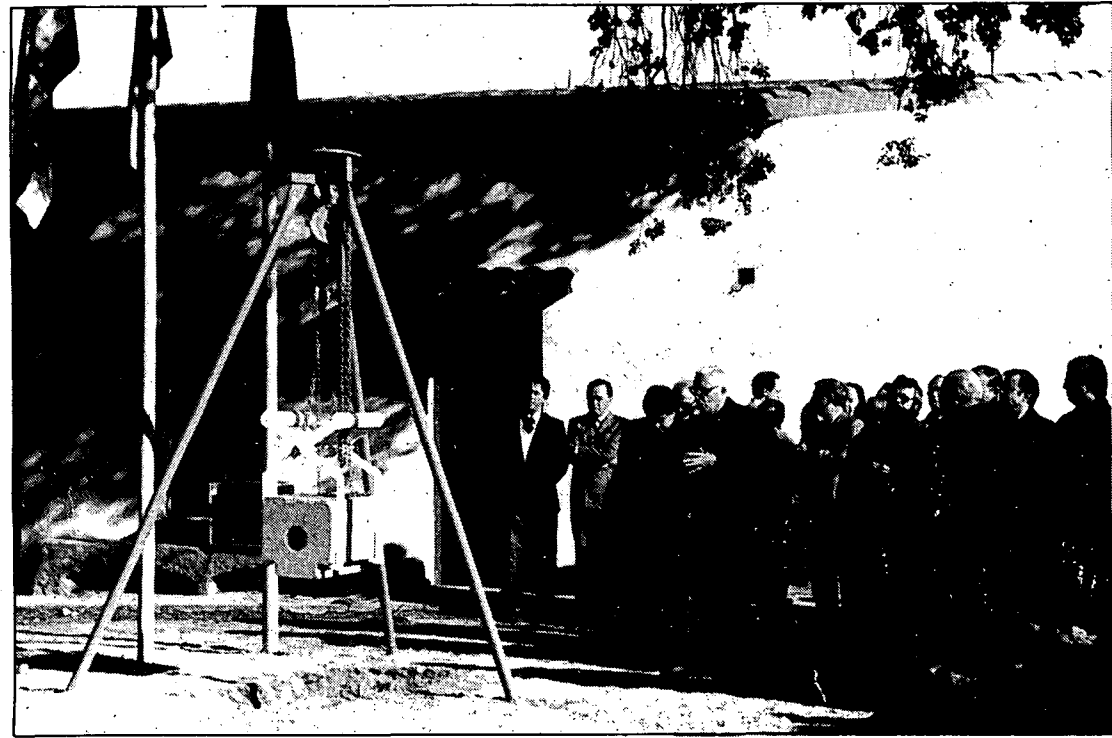
La primera pedra de cara a continuar afrontant l'educació dels futurs mestres de Catalunya des d'una òptica cristiana.

La primera pedra en presència del nostre bisbe Dr. Narcís Jubany, de la comunitat educativa i de les autoritats.

La primera pedra envoltada dels mestres, pedres vives d'aquest gran edifici de l'educació, la finalitat última dels quals és ajudar a cadascú a ésser plenament, en les diferents etapes de la seva vida.

És per això que Alexandre Galí, un gran mestre de l'educació catalana, diu "que cal que els mestres siguin homes en tota la plenitud de la paraula, ja que el mestre té com a funció, no solament la instrucció, sinó la formació integral dels infants".

I el nostre Salvador Espriu, va proclamar aquest ideal, en una carta adreçada als mestres de Catalunya: "Jo veig encarnades en vostres, Mestres de Catalunya, dones i homes, senyores i

senyors, totes aquestes qualitats, totes aquestes excelses virtuts, i encara moltes d'altres, entre les quals una clara i altíssima vocació, l'abnegació, l'altruisme, la diligència, el no defallent treball. Bandeiant la mediocritat, la grolleria, la improvisació, la imprecisió, el neci triomfalisme, el paralizador pessimisme, el paternalisme, el pairalisme, un fals

ecumenisme, vostès formen i formaran, contribuïxen i contribuiran decisivament a formar-els cossos, les ments i les ànimes dels nostres ciutadans, de tots dos sexes, d'aquest demà que ja és resplandor cristal·lina d'alba. Per vostès, les unes i els altres, nenes i nens, noies i nois, van aprenent i aprendran a ser forts, valents, cortesos, honestos, oberts al dià-

leg, no fanàtics, no dogmàtics, no violents, sobris, ponderats demòcrates, no demagògics, lliures, feliços, rigorosos i agraiïts.

I nets, en el més ample sentit del terme. Per vostès elles i ells van aprenent i aprendran, a més de les innumbrables matèries, disciplines i idees fonamentals, les nostres actituds, valors..."

Són paraules exigents, molt exigents, per a tots aquells qui d'alguna manera podem considerar-nos educadors.

No n'hi ha prou de comptar per al futur amb excel·lents professionals. Cal crear persones, éssers humans prou capacitats per no caure en les mediocritats i les banalitats que caracteritzen la nostra forma de viure. I és que l'educació és un acte d'amor, i sense amor la professionalitat és com morta. El que educa més és l'actitud, l'exemple, l'experiència, el testimoniatge.

Un bon educador és difícil de fer. Demana coherència, qualitat i testimoniatge. Tot un aprenentatge, una aventura i una exigència per a l'Escola Universitària Blanquerna d'avui i demà.

L'olimpisme cristià de Pau ens invita a un entrenament rigorós: "Els corredors a l'estadi, hi corren tots; però un de sol s'emporta el premi. Correu de manera que us l'emporteu! Qualsevol atleta se sotmet a un entrenament rigorós".

La primera pedra d'avui és una lluita atlètica plena d'esperança en el demà.

Barcelona, 22 de desembre de 1988

Blanquerna no és una realitat de quatre dies, ha celebrat els 40 anys són ja una tradició en la Formació de Mestres des d'una òptica cristiana i catalana.

Blanquerna està en un procés de canvi d'edifici i això planteja com serà la "nova" Blanquerna no només pel que fa a la seva arquitectura externa sinó en la seva "arquitectura" interna.

Blanquerna està ja caminant atlèticament cap als processos de canvi, que els podem veure reflectits a la Reforma Educativa, els nous currículums, la modificació del concepte "d'escola tancada" pel "d'escola oberta" o interrelacionada, un increment de "l'educació no formal" i especialment "informal"...

Blanquerna s'ha de modernitzar i obrir-se a aquestes noves realitats punyents car després del 1992 les fronteres es trencaran i entrarem en un espai europeu, internacional, on no s'hi val mirar enrera sinó vers l'obertura, la qualitat i la creativitat.

Després de la Primera Pedra:

A Europa van prenent lleu les iniciatives de tipus privat i social, ja que la iniciativa privada està reconeguda, oficialitzada, potenciada, equiparada i homologada (no perseguida ni tolerada com a mal menor): a Bèlgica i a Ho-

landa pràcticament el sector privat està finançat en la seva totalitat. Això sí, l'homologació demana qualitat, rigor i creativitat.

La Universitat a més a més d'ensenyar, investigar i expedir títols, té una comesa

educativa irrenunciable davant les exigències de formació d'una joventut sempre renovada i renovadora. I Blanquerna aposta per una docència universitària autèntica.

Els objectius de perfeccionament humà, de forma-

ció intel·lectual i moral dels individus i de les generacions joves concerneixen plenament a la Universitat. La Universitat no pot prescindir de l'educació i si es veu forçada a sucumbir davant d'això que s'anomena exigències del mercat de treball, desapareixerà un dels darrers agents educatius que poden contrarestar el pragmatisme vulgar que envaeix les societats contemporànies.

La creació d'una Facultat de Ciències de l'Educació podria beneficiar la Formació de Mestres, car la proximitat d'uns departaments, unes línies d'investigació i de treball repercutirien en la dinàmica interna de l'Escola Universitària Blanquerna i en la qualitat de la formació.

La creació d'una Facultat de Ciències de l'Educació estaria en condicions de fer aportacions valuoses a l'educació de Catalunya, i ajudar a fer que la Universitat recuperi el seu mestratge i, fins i tot, el seu poder de seducció intel·lectual i moral.

Església vella de Sant Gervasi, segons Lola Anglada.

Col·legi de Betlem, a la Rambla, el 1765. Lola Anglada l'interpretà per els llibres de Francesc Curet, "Visions barcelonines".

A mitjan segle XVI, vora el carrer del Carme, de Barcelona, hi havia una ermita dita de Betlem, no gaire lluny de l'Hostal de la Parra que segles més tard donà nom a un altre tocant a la Plaça Nova. L'ermita era al començament del carrer de Ginjolar que en el segle XIV es diria d'En Juglar i, modernament, Xuclà. Al darrera hi havia uns terrenys que arribaven fins la Rambla dels Estudis i pel davant fins a la placeta que feia el carrer del Carme amb la que seria Rambla de les Flors.

Arriben els jesuïtes

L'any 1545, s'establí a Barcelona i a la Vicaria del Pi, la primera casa dels jesuïtes, —dits "inyigos" vulgarment— que durà fins el 1553. L'establiment de la Companyia de Jesús a la ciutat comtal vingué determinat per l'afecte que sentia el seu fundador, sant Ignasi de Loiola que hi havia fet algunes estades, sobretot quan estudiava.

I fou ell personalment qui, de Roma estant i seguint els consells del Duc de Gandia que el 1550 ha-

via passat per la casa del Pi i l'havia trobat petita, decidí erigir un nou edifici, destinat a convent i col·legi, ja que l'anterior era només per alberg dels religiosos que passaven per la ciutat. I havent rebut l'oferta dels terrenys on hi havia l'ermita, propietat de Miquel Sarrovira, el qual amb Onofre de Gualbes desitjava tant com el sant veure créixer la Companyia, disposà i acceptà l'erècció del convent i la nova església de Betlem que s'acabà el 1576. Fou costejada per la vídua de Manrique de Lara, que havia servit a les ordres de sant Ignasi quan aquest era militar.

El convent i el col·legi anaren lligats a l'ensenyament, per raó de

La devoció betlemita a Barcelona

Del temple de la Rambla, a l'ermita de Sant Gervasi

la proximitat del "Studi general" i més tard el Col·legi de Nobles fundat per Joan Cordelles, la qual cosa féu que en aquells indrets, hi abundessin les baralles estudiantils. Deixem-los, però, que s'esbatussin car entrariem en una altra història.

El primer convent i església de Betlem tenia la façana, doncs, a la Rambla dels Estudis i arribava fins on modernament s'obrí el carrer de Fortuny. I l'any 1680, els jesuïtes consideraren insuficient el temple primitiu i erigiren el que ha arribat fins als nostres dies, amb totes les vicissituds històriques.

Incendis i saquejos

Primer, quan el 1767 Carles III va expulsar els jesuïtes, l'església estigué vuit anys tancada, i abans de ser cedida per l'Estat al Bisbat fou saquejada i després dels incendis del 1868 i del 1936, en quedaren, només, les façanes.

Es creu que el primer Naixement que hi hagué a l'altar major, era obra de Ramon Amadeu. El segon ja no tingué tant valor artístic i pel que fa a les efemèrides més interessants, cal remarcar que per Nadal del 1907, hom preparà, per a la Missa de mitjanit, una estrella amb cua, octagonal i completament il·luminada amb bombetes, cosa que representava una gran novetat i causà forta admiració als fidels. L'estrella era damunt l'altar major i semblava guiar els Reis Mags adorant l'Infant Jesús en el retaule barroc que presidia l'altar.

A la cripta hi havia records ignasians que també es perderen, com un matalàs —almenys la llana— i un tamboret, procedents de la casa on s'havia hostatjat sant Ignasi i on sofí una malaltia. La llana, doncs, procedia del llit on passà aquell tràngol i el tamboret on seia durant la convalescència.

Mercats i ferrovell

La nova església donava a la Rambla, com ara. La banda de cases seguia la línia del Palau de la Virreina i a la casa entre aquest i el carrer del Carme hi hagué la Procura de Poblet.

Els nous edificis s'avançaren i la façana del temple perdé vistositat. Només la "Bocaria", que arribà més tard mantingué la línia del Palau.

El mercat "de boca" es feia al mig de la Rambla i davant de la Virreina el de ferro vell. Potser per això, un ferroveller anomenat Joan Juglar s'establí al pròxim carrer del Ginjolar, nom derivat possiblement dels molts ginjolers que hi creixien i que per això canvià de nominatiu com hem dit abans.

Una Mare de Déu trobada

Deixem el Betlem de la Rambla i enfilem ciutat amunt fins a Collserola; a la falda del Tibidabo i reculem alguns segles. Tres pastors d'una rica casa de pagès, del terme de Sant Gervasi de Cassolles, durant set dissabtes seguits, al migdia, veien caure una estrella al mateix indret. Encuriosits i admirats cavaren el lloc i hi trobaren una imatge de la Mare de Déu, de fusta policromada, segons una de les versions. Com que això s'esdevenia per Nadal, varen fer-hi una capella sota l'advocació de la Mare de Déu de Betlem. La imatge estava col·locada davant d'un retaule representant l'adoració dels Reis.

Llegenda de l'ermita

L'ermita estigué anys abandonada fins que una nit de Nadal, els veïns en veieren sortir grans llums com si s'hi calés foc. Esporadits hi acudiren i pogueren contemplar com dins, un estol d'àngels cantava matines mentre uns pastors adoraven Jesús Infant. D'ençà d'aquell fet, es tornà a obrir i s'hi celebraren cultes, especialment pels Reis.

Com floriren les Nadesles

La tradició explica que una noieta del barri de cases que després seria la vila de Sant Gervasi, anava cada dia a portar flors a la imatge de la Mare de Déu. Vingué l'hivern i no hi havia flors. La vigília de Nadal, pregà a la Verge que li digués on podria trobar-ne per a celebrar la diada, i la Mare de Déu, amb veu dolcíssima li indicà que anés al clot de la Merla on en trobaria.

Com que la noia justament venia i no n'havia vistes, restà sorpresa; obedient, però al consell de Maria, hi tornà tot i essent capvespre. Tot just arribar-hi es posà a nevar i els berrallons es tornaven unes floretes de les quals n'apomella tantes que ompliren l'altar, amb admiració dels fidels que

acudiren a la Missa de mitjanit. Les floretes són conegudes pel nom de "nadales" i temps passats se'n posaven als pessebres.

Els Reis hi reposaven

Fins a les darreries del segle passat, les mares feien creure als infants que els Reis hi dinaven i hi reposaven fins al vespre, quan la mainada d'Horta, Sants, Sant Gervasi i Sarrià, sobretot, els anava a rebre amb fanalets encesos. Per l'Epifania s'hi havien celebrat cultes especials i es repartia pa beneït als assistents.

L'ermita passà a propietat de l'Hospital de la Santa Creu que hi erigí una casa de planta i dos pisos i una casa de convalescència i manicòmi, sota el mateix nom de Betlem. També prengué el nom de Font de Betlem, la que hi havia prop d'on fou trobada la imatge. Tot i que l'aigua era molt bona, quan algú mostrava signes de demència, la gent deia: "Ja ha begut aigua de la Font de Betlem", per raó de formar part del manicòmi. Més tard, cap al camí d'Horta s'hi instal·là un altre manicòmi dit "Nova Betlem", però que no depenia de l'Hospital de la Santa Creu, sinó que era institució particular. Amb un altre nom subsistí fins fa pocs anys.

La imatge de la Mare de Déu de Betlem, passà a la primitiva església de Sant Gervasi, més tard convertida en "Parroquia dels sants màrtirs Gervasi i Protasi i Nostra Senyora de la Bonanova", amb un nou temple. El que fou incendiat el 1936. Se suposa que la imatge desaparegué feta cendres.

Avui, d'aquells Betlems només en queda el record, llevat del renovellat de la Rambla. Lloant-ne el relliu del Naixement de Jesús que figura a la seva façana principal, el poeta Josep Esplugas diu en uns Goigs: "És l'enorme santa casa/ del bon Déu, ric parament/ d'un Betlem on lluu com brasa/ de la pedra el Naixement,/ gris façana, oligarquia/ que enalteix qui la bastí..."

ESTEVE BUSQUETS i MOLAS

Bibliografia.— "Jardín de Maria", P. Fr. Narciso Camós.- Barcelona, 1657.

"Visions barcelonines", de Francesc Curet, il·lustracions de Lola Anglada. Vols. "Murallles enllà", "La Rambla", passeigs i jardins", 1952, 1956. Dalmau i Jover, S.A. "Història dels carrers de la Barcelona Vella", per Lluís Almerich. Editorial Milla, 1949.

"Las calles barcelonesas desaparecidas", Antonio Vallescà.- Edit. Milla, 1945.

"Histories i llegendes de Barcelona". Joan Amades Vols. I i II. Edicions 62. 1984.

"San Ignacio de Loyola en la ciudad de Barcelona". P. Ignacio Puig, S.J. Imp. Revista "Ibérica". 1955.

XIV PESSEBRE VIVENT

LA POBLA DE MONTORNÈS

"AMICS DE MONTORNÈS"

REPRESENTACIONS DIES:

17, 24, 25, 26 i 31 desembre 1989, de 18 a 20 h.
1, 6, 7 i 14 gener 1990, de 18,30 a 20,30 h.

GRAN ESPECTACLE NADALENC
*****DE CATALUNYA*****

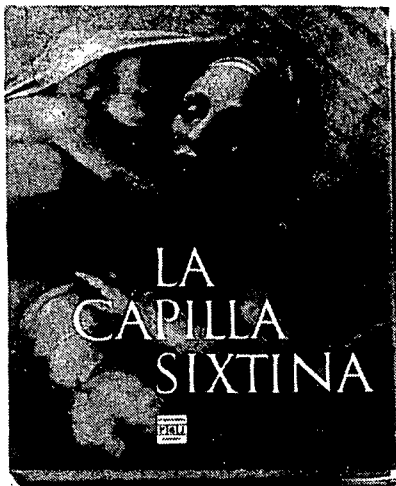

LA FORMIGA D'OR S.A.

Avgda. Portal de l'Àngel, 5
Tel. 302 24 31 - 302 39 42
08002 Barcelona

MILLOREU
"L'ART"
DE L'OBSEQUI

MÉS DE CENT ANYS AL SERVEI DEL LLIBRE CRISTIÀ

Preu: 9.000 Pts

Preu: 8.000 Pts

Preu: 7.900 Pts

Preu: 6.000 Pts

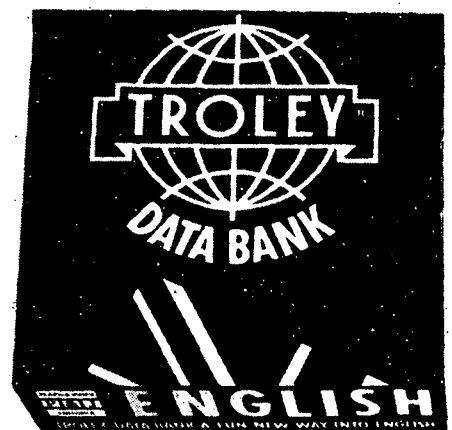
Preu: 8.950 Pts

Preu: 8.500 Pts

Preu: 4.950 Pts

Preu: 8.000 Pts

LLIBRES DE PLAZA & JANÉS PER AQUESTES FESTES.

els trobarà a:

LA HORMIGA DE ORO

Avda. Portal de l'Àngel nº 5. Tel: 302 24 31 - 302 39 42

URGELL

Segueixen els passos del beat Francesc Coll al bisbat d'Urgell

LA SEU D'URGELL.— El dominic V.T. Gómez i Josefa Conde, religiosa de l'Anunciata, el mes de novembre, han consultat el fons de l'Arxiu Episcopal del bisbat a fi d'esbrinar dades sobre les activitats del beat Francesc Coll a la diòcesi d'Urgell.

Els dos investigadors de la família dominicana ja tenien algunes dades sobre l'activitat del Beat a Urgell. El P. Gómez ha publicat un opuscle en el qual transcriu unes Cartas Anuas de la Companyia de Jesús, documentació que explica les missions populars que el beat Coll, els anys 1849-51, realitzà al bisbat d'Urgell amb l'ajuda de dos jesuïtes i de Josep Sansi, rector de Montanissell. L'equip missioner predicà a l'Alt Urgell, Pallars Sobirà, Pallars Jussà i acabà la campanya a Agramunt i Ivars d'Urgell.

La missió era sempre sol·licitada pel rector i autoritzada pel bisbe. El bisbe Simó Guardiola escollí l'equip missioner i senyalà l'itinerari de la campanya. Ordinàriament la missió popular s'iniciava amb una tanda d'exercicis espirituals al clergat de la zona. La missió acostumava a durar vint dies, els dies feiners hi havia dos actes —un al matí i l'altre al vespre— i els festius s'intensificava el programa. Generalment els fidels acudien massivament als actes i hi assistien també dels pobles veïns. L'objectiu de la missió era la conversió; a Castellbò una dona hagué d'esperar tres dies el seu torn per confessar-se i a Organyà la filera de penitents sobrepassà la porta del temple.

L'acció del P. Coll a Urgell continua avui gràcies a la família religiosa que ell fundà. Les Dominiques de l'Anunciata exerceixen l'apostolat de l'ensenyança a Guissona des del 1864 i a Artesa de Segre des del 1883.

A.M.

El Consell de Pastoral fa una defensa de la vida humana i una crida a lluitar contra les tòxicomanies

Valorar la vida humana com el millor do de Déu

BALAGUER.— El Consell diocesà de Pastoral ha dedicat la seva darrera sessió, celebrada a Balaguer, a l'estudi de les diverses formes de marginació existents en la societat actual. El Consell ha redactat un comunicat en el qual puntualitza el pensament de l'òrgan diocesà sobre la valoració de la vida humana i enumera les formes concretes de prevenir i lluitar contra les tòxicomanies.

La reflexió arrenca d'una tesi fonamental: "Valorem la vida humana com el millor do de Déu". A continuació el document enumera els grups humans que viuen situacions diverses que els priven del goig d'una vida digna i plena:

—Els que viuen afectats per "l'angoixa que provoca la desocupació, la inseguretat, l'egoisme".

—Els que menysvaloren la vida, el text cita l'exemple dels conductors temeraris de vehicles.

—Les víctimes de les depressions.

—Els tòxicomans.

El Consell Pastoral, després

d'escollir la informació presentada per entitats especialitzades en la lluita contra les drogues, manifesta que "considera fonamental una tasca preventiva". La prevenció, segons el grup eclesial, s'ha de concretar en els següents compromisos:

—S'ha de fer una àmplia tasca de sensibilització a les "famílies, escoles, associacions de pares, moviments juvenils i s'ha d'informar sobre el risc que comporta la droga".

—S'ha de potenciar i donar suport a "totes les iniciatives que promoguin alternatives per als joves: esport, esplai, creativitat artística, dansa..."

—S'ha de demanar a les institucions públiques que "fomentin els valors ètics en la persona, en la família, en la societat".

El Consell ha fet una valoració positiva del treball que fan els especialistes en el camp de la rehabilitació i reinserció social dels tòxicomans i l'ha qualificat de "tasca positiva". L'Església i tota la societat ha de col·laborar en aquest treball, el Consell ha pun-

tualitzat les línies d'aquesta acció de suport. Demana a les famílies que acullin tòxicomans en període de rehabilitació i que els joves ofereixin als seus companys "models de vida i nous valors ètics i morals". La marginació i l'aïllament no són mai bones solucions, per això el document recorda que cal "crear camins de comunicació i diàleg". Moltes vegades les drogues són un intent d'evadir l'angoixa de la soledat i de la incomprensió. El comunicat fa una crida també a les autoritats civils perquè fomentin els valors ètics, dediquin les persones que calgui a la lluita contra la droga i hi esmercin els recursos econòmics necessaris. El Consell reconeix que en aquest terreny "és difícil prevenir, però encara ho és més curar".

El document manifesta la voluntat que l'Església té d'atendre els marginats i de donar la mà al que ha caigut. Es preocupa de les persones necessitades i, moguda per la justícia i la caritat, vol aportar la seva ajuda.

ANTONI MIRABET

FETS I CRITERIS

El camí que porta a Bet-Lèhem

Arribem al Nadal quasi sense adonar-nos-en. És veritat que les setmanes d'Advent són preparació al Nadal, però crec que, ara que som a la vigília, una breu consideració sobre quin camí porta a Bet-Lèhem, i com el fem, ens pot ser una ajuda espiritual profitosa.

El Poema de Nadal ens recorda aquesta reflexió: "Un camí! Quina cosa més curta de dir! Quina cosa més llarga de seguir!" I és així quan es pensa en el camí, en el sentit material, que porta a un indret determinat. El camí, en el sentit cristià, se'n farà més curt si l'emprenem amb il·lusió d'infant, amb humilitat, amb cor net i senzill.

El camí se'n farà més curt si imitem els pastors que, a la contrada de Bet-Lèhem vetllaven i guardaven de nit el seu ramat.

Els pastors, després de l'anunci de l'àngel, emprehueren tot seguit el camí de Bet-Lèhem. Hi anaren amb il·lusió i alegria. Hi trobaren Maria i Josep, que els feren entendre quina era l'actitud de fe en el Salvador. Aprengueren a adorar el Messies, el Senyor, un nen en bolquers posat en una menjadora.

Els pastors eren homes de bona voluntat, estimats del Senyor. Pobres, senzills i humils, tingueren el privilegi de ser els primers representants de la família humana que arribaren a Bet-Lèhem. Seguiren el camí alegres i contents, fidels i diligents. Varen ser també els primers testimonis que després contaren el que els àngels els havien dit i tot el que havien vist.

El camí de Bet-Lèhem no serà pas llarg si el fem amb el desig sincer de cercar la pau en el silenci de la nit, sense el soroll de les preocupacions ni les angúnies de voler quedar bé ni amb les ganes de guanyar temps.

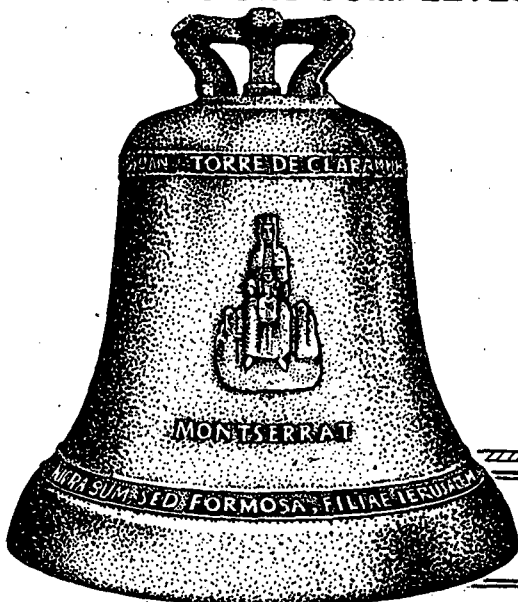
El camí vers el naixement de Jesús també l'hem de fer amb el desig d'alguna sorpresa. Cada Nadal és igual i és diferent perquè diferents som nosaltres cada any i diferents són les circumstàncies de les nostres famílies i de les nostres amitats. L'infant que torna a néixer a Bet-Lèhem en té moltes de sorpreses: ¿el trobarem adormit?, ¿ens farà un somriure? ¿ens obrirà les mans?, ¿tindrà una mirada per a nosaltres?, ¿el sentirem plorar?... Qui ho sap. Hem d'estar atents i ben oberts a l'esperança de les novetats del seu Amor.

El camí que porta a Bet-Lèhem, per designi de Déu, fou indicat pels àngels als pastors; però Déu volgué mostrar-nos i oferir-nos a tots els creients, pel seu mateix Fill, el camí de la vida benaurada. I, com ens diu sant Agustí, si això resultava per a Déu poca cosa, va convertir el seu propi Fill en camí perquè anéssim sota el seu guiatge i caminéssim a través d'ell.

Aquesta és la sorpresa paradoxal del camí de Bet-Lèhem, que ens porta a trobar l'únic i autèntic Camí: Jesús, Fill del Pare i germà nostre.

+ RAMON TORRELLA i CASCANTE
Arquebisbe de Tarragona i Prímat

**CAMPANES DE BRONZE
JOUS PER CAMPANES
ESTRUCTURES PER CAMPANAR
BRANDEIG ELÈCTRIC
PERSIANES DE SONORITZACIÓ
INSTAL·LACIONS COMPLETES**

**BRANDEN
NETES I CLARES.**

**UN TOC DE
TRADICIÓ
I DE PRESTIGI.**

**GLOCKENGIESSEREI
SALZSTR. 153
7100 HEILBRONN
TEL. 07131/10094
10095
FAX. 7131/76174
POSTFACH 1368**

REPRESENTANT:

RAMON BRUNET CORTÈS

Santa Caterina, 31 08700 IGUALADA (Barcelona)
Tel. (93) 803 41 83

LA FORMIGA D'OR S.A.

Avgda. Portal de l'Àngel, 5
Tel. 302 24 31 - 302 39 42
08002 Barcelona

MILLOREU
"L'ART"
DE L'OBSEQUI

MÉS DE CENT ANYS AL SERVEI DEL LLIBRE CRISTIÀ

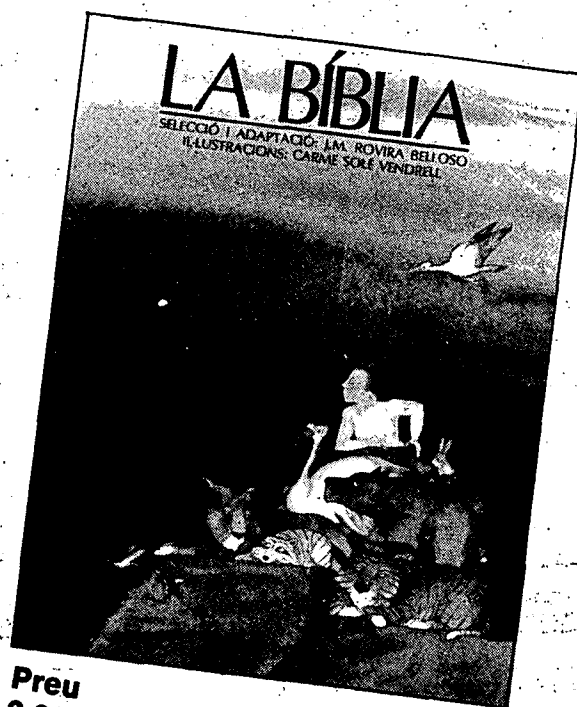
L'editorial Destino publica una Bíblia il·lustrada i destinada a la lectura familiar

Els dibuixos són de la barcelonina Carme Solé i Vendrell

Edicions Destino acaba de treure una Bíblia abreujada per a nens, amb textos seleccionats per Josep M. Rovira Bellosó i il·lustracions de Carme Solé Vendrell. Aquesta adaptació s'escapa d'una visió convencional del text bíblic i neix amb la pretensió de ser un llibre familiar.

Montse Frisach
Barcelona

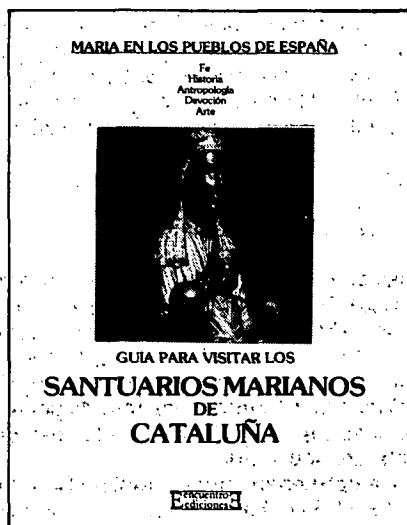
"L'ideal d'aquesta Bíblia seria que l'avi o l'àvia la utilitzessin per explicar-la als nens, ja que no es tracta d'un llibre infantil sinó d'un llibre familiar", comenta el teòleg Josep M. Rovira i Bellosó, la persona que ha seleccionat els textos de la Bíblia que acaba de publicar Destino.

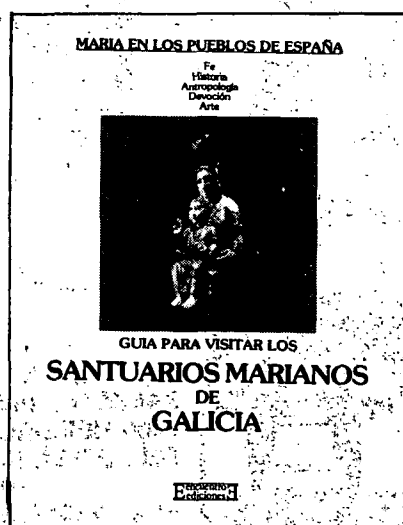
Preu
3.900 Ptes.

Encuentro ediciones

María, en los pueblos de España

Guía para visitar los
SANTUARIOS
MARIANOS DE
CATALUNYA
Introducción i text de
JOAN CARRERES
Coordinat per
SALVADOR BATALLA
Pròleg per Mons. D.
NARCÍS JUBANY
Cardenal Arquebisbe de
Barcelona
Fotografies de GAVÍN,
OLABARRIETA, MAS
480 PÀGS. - 3.800
PTES.

Guía para visitar los
SANTUARIOS
MARIANOS DE GALICIA
Introducción y text de
JUAN JOSÉ CEBRIÁN
Pròleg per Mons.
ANTONIO MARIA
ROUCO
Arquebisbe de Santiago
de Compostela
Fotografies de G.
MARTÍNEZ, J.J.
CEBRIÁN, N. MORETÓN
336 PÀGS. - 4.600
PTES.

UNA COL·LECCIÓ DE GUIES PER VISITAR ELS SANTUARIS MARIANS

Propera novetat: Santuaris Marians de Navarra. Reservi el seu exemplar

Una gran aportació de l'Església solsonina a la cultura del país

Inaugurat el museu diocesà i comarcal de Solsona

SOLSONA.— El dissabte dia 25 de novembre, l'Església de Solsona vivia una festiva celebració que, ben cert, anava més enllà de la intimitat eclesial, a la qual s'unia la ciutat i molta altra gent de més enllà dels límits locals i diocesans: s'inaugurava la segona fase (i la més definitiva) de renovació de l'antic Museu Diocesà, avui convertit en el Museu Diocesà i Comarcal de Solsona.

Creiem que, tal com ho feren els qui van parlar en l'acte de la inauguració (pels volts de la set de la tarda a l'entrada del Palau Episcopal), cal fer ressaltar que aquesta obra és un model de la tasca que l'Església solsonina ha fet en bé de la cultura i del que pot continuar fent en una lleial i efectiva col·laboració amb els poders civils, en aquest cas representats per la Generalitat, l'Ajuntament de Solsona i la Diputació de Lleida.

A l'acte inaugural, davant d'una multitud de gent que omplia l'àmplia entrada i la plaça del Palau, parlaren el Director General del Patrimoni Artístic del Departament de Cultura, Sr. Eduard Carbonell; el Sr. Ramon Llumà, alcalde de Solsona i president del Consell Comarcal del Solsonès; el Dr. Manuel Guiu, Administrador Diocesà de la seu vacant solsonina i el Molt Honorable Sr. Jordi Pujol, President de la Generalitat de Catalunya.

Coincidència amb el Mil·lenari de Catalunya

Foren punts importants dels parlaments, el record del bisbe Miquel que amb tanta il·lusió esperava aquest moment; la joiosa realitat que s'inaugurava i la importància de la col·laboració d'entitats en benefici de la cultura popular que això representava.

El Dr. Guiu, Administrador Diocesà, ens féu adonar de com el bisbe Miquel ens devia "estar es-

piant des del Cel" i com convenia que tots li donéssim gràcies. Resseguí l'actual contingut del Museu que, digué, "és una aportació de l'Església a la cultura del país"; recordà els sacerdots que l'han dirigit en l'etapa de només Museu Diocesà, d'ençà de la seva creació pel bisbe Riu l'any 1896 i afegí que aquesta inauguració —que estableix definitivament el valor i la possibilitat d'utilització pública d'aquesta institució— coincideix amb el Mil·lenari de Catalunya i demostra, una vegada més, una "Església sempre present a la nostra terra" i disposada a treballar, en sana col·laboració amb els poders públics, com preconitzava el Concili.

Emocionant evocació del bisbe Miquel per part del President Pujol

L'evocació del bisbe Miquel feta per l'Honorable President de la Generalitat —"des del terreny personal i de la meua vivència cristiana"— fou realment emocionant. Remarcà "la seva gran espiritualitat, l'esperit senyorial i la seva paraula discreta però que penetrava en els cors amb aquella acció de la pluja fins que és la que fa feina".

Agrai l'esforç episcopal —"sense el qual, segurament que l'actuació conjunta per tirar endavant el Museu Diocesà i Comarcal hauria estat difícil"— i el de tots els que hi han treballat d'una manera o altra, però amb el mateix entusiasme.

Recordà que els mil anys de Catalunya són els mil anys de l'Església aquí: "En l'ésser de Catalunya fins avui l'Església hi ha jugat un paper important. Ho dic perquè els polítics hem de ser sincers i això és així: no tot no ha fet l'Església ni potser no sempre ho ha fet tot bé, però nosaltres no se-

riem el que som sense l'Església".

Acabà demanant a tothom "confiança, serenitat i fe en el futur del nostre país".

Un conjunt que parla sol

Després, les autoritats i el públic desfilaren pel Museu. Els actuals Director mossèn Joaquim Calderer i Director Tècnic senyor Josep Mª Trullent, anaren donant

Museu Diocesà de Solsona. Maredeu del segle XII-XIII.

les explicacions sol·licitades, encara que, certament l'acurada instal·lació actual de tot el conjunt museístic es pot ben dir que "parla sol". Creiem que també, i sense triomfalismes, es pot dir que, en endavant, un cop inaugurada aquesta segona fase, el Museu Diocesà i Comarcal de Solsona està "en la línia dels millors d'Europa de la seva categoria".

LLUÍS BADIA i TORRAS

Temps de pau

Sembla que demanar que hi hagi pau en aquest món és predicar al desert; la història de la humanitat és sinònim a la història de la guerra, a la història de les guerres.

Fa molts anys que diversos pacifistes, força influents (i no cal esmentar noms perquè la llista hauria de ser massa llarga, i sempre seria incompleta), han estat explicant la injustícia de la guerra i la necessitat d'establir el diàleg entre els pobles. Tòt endebades, tòt inútil; fins i tot alguns d'aquests apòstols de la pau hi han deixat la pell, i sempre, tots aquests sacrificis, tots aquests esforços han d'ésser en va? Sempre haurem d'actuar irracionalment, a bufetades, d'una guerra a l'altra sense parar?

Ara que s'acosta Nadal, crec que hauríem de fer un esforç dirigit en aquest sentit de superar les guerres i abolir-les del tot. Ja sé que em direu que, pobres de nosaltres, què hi podem fer? Certament, nosaltres no podem pas fer gaire cosa per eliminar les guerres d'aquest món, però possiblement sí que podem fer, i força, per eliminar la violència del nostre entorn, començant per la nostra família, les nostres amistats i les relacions del nostre entorn. Sembla que de gent pacífica de debò, de gent mansa i bondadosa, ja gairebé no en queda. Tots reaccionem de seguida ensenyant les ungles. Doncs, bé, proposem-nos d'actuar sempre amb amabilitat? De dissimular els defectes del proïsme i, en canvi, de fixar-nos més en els nostres? De desarrugar el front i entrenar-nos a somriure més?

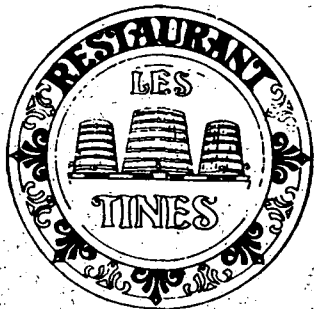
Sí, a base de tenir sempre present aquest objectiu, i a base de molt d'esforç i de molts fracassos —no ens hem d'enganyar— procurem de perseverar en aquest camí i cadascú aconseguirà d'amansir una mica el seu entorn, és ben segur que hi haurà més pau a la terra. Però no ens hi hem de cansar ni abandonar la lluita. Creieu-me, l'objectiu s'ho val!

ANTONI MUNNÉ i TOMÀS

A SANT CELONI

La porta del Montseny, hi ha un restaurant

“LES TINES”

Un lloc ideal per aquestes festes, banquets, reunions amb grans salons. Aparcament, terrassa amb jardí i espai infantil.

Revetlla de cap d'any

Passeig dels Esports, 16-18. (Davant del Camp de Futbol). Tel. 867 25 54 - 867 01 97

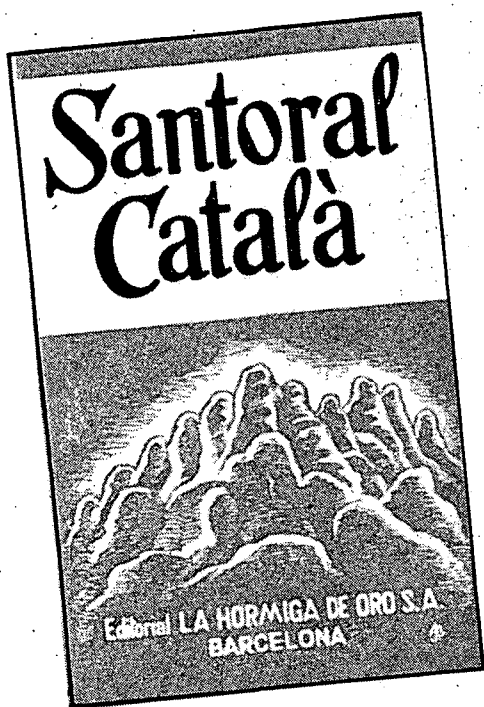
LA FORMIGA D'OR S.A.

Avgda. Portal de l'Àngel, 5
Tel. 302 24 31 - 302 39 42
08002 Barcelona

MILLOREU
"L'ART"
DE L'OBSEQUI

MÉS DE CENT ANYS AL SERVEI DEL LLIBRE CRISTIÀ

EDITORIAL LA FORMIGA D'OR S.A.

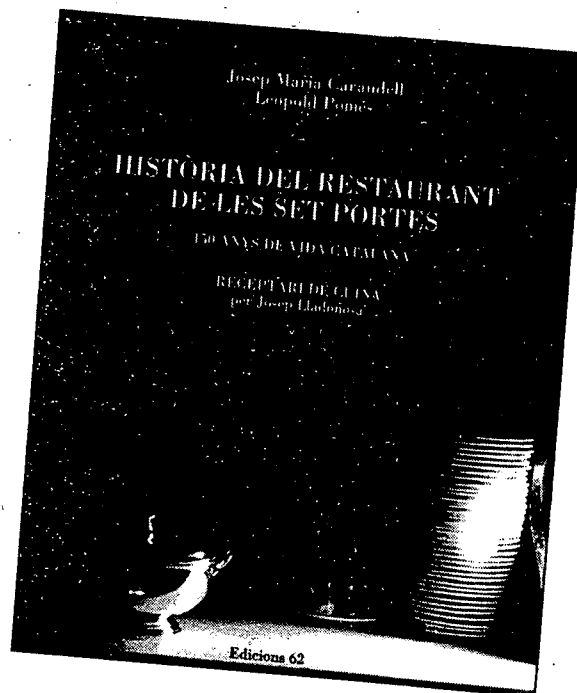

Santoral Català

Corregida i molt augmentada, conté un apèndix amb el nom dels nous Beats i Sants proclamats des de Joan XXIII fins a octubre de 1987.

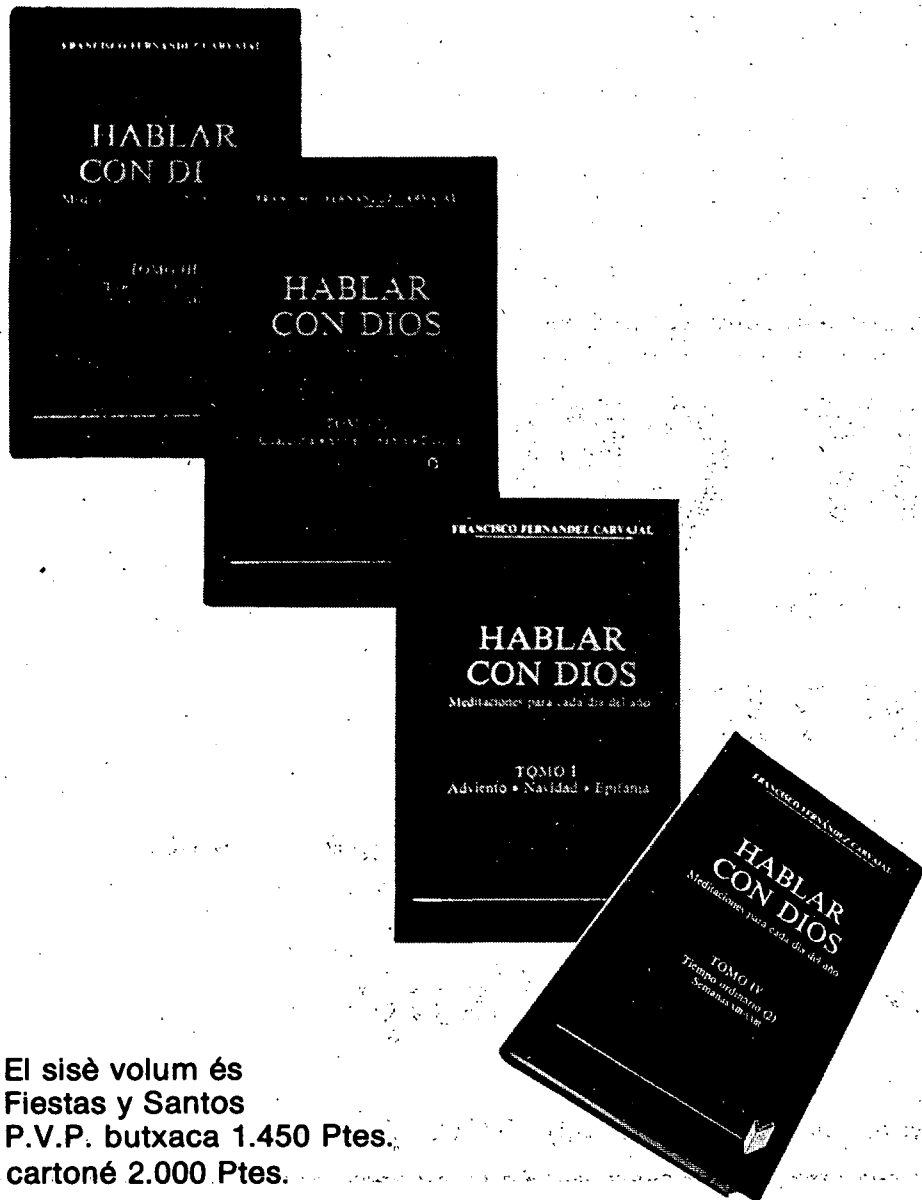
Propera edició en castellà posada al dia

EDICIONS 62

Heus aquí un llibre que sens dubte desvetllarà nombrosos i entranyables records no sols als barcelonins sinó també a molta gent de fora del cap i casal.

EDICIONES PALABRA

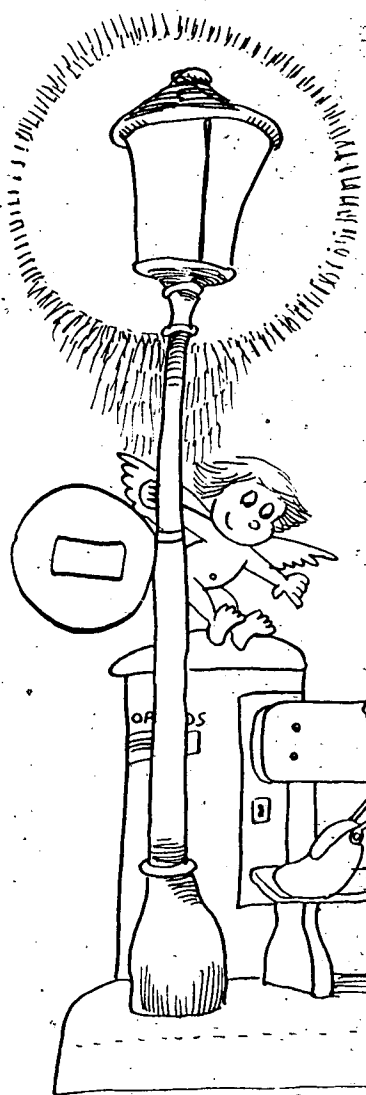
El sisè volum és
Fiestas y Santos
P.V.P. butxaca 1.450 Ptes.
cartoné 2.000 Ptes.

Col·lecció **ARCADUZ**

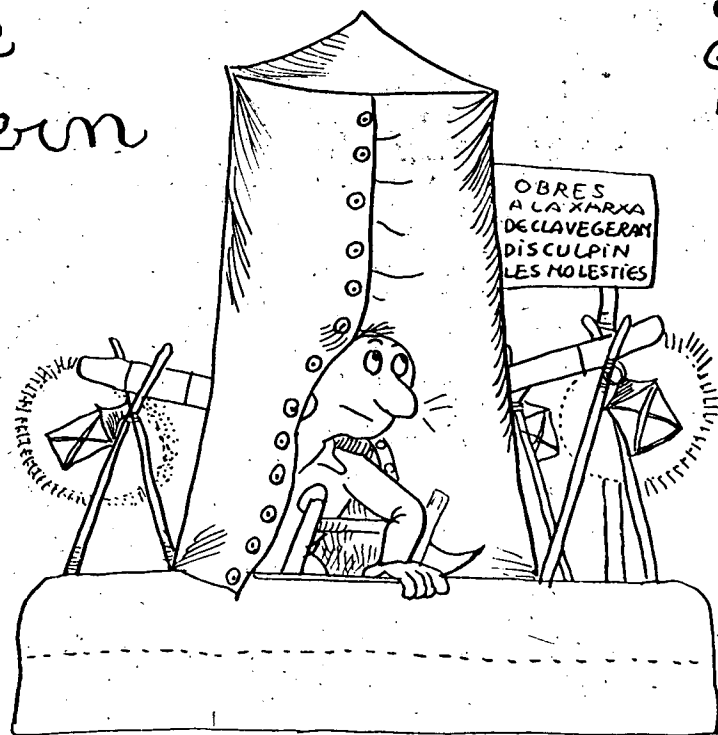

NOVETATS DE COL·LECCIÓ ARCADUZ
Llibres de la nostra història

El pessebre Post-modern de C.C.

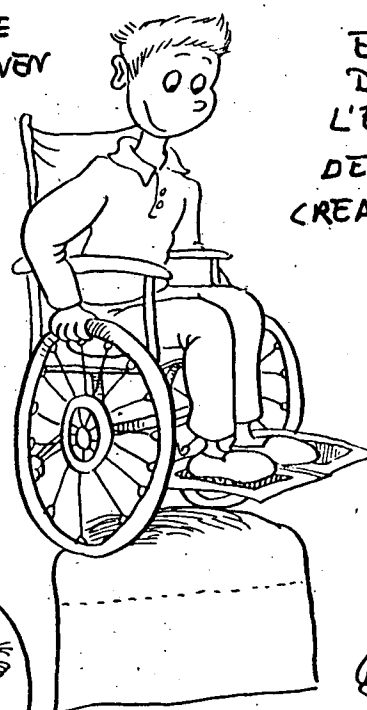

Els estimadors
de BASTAIX

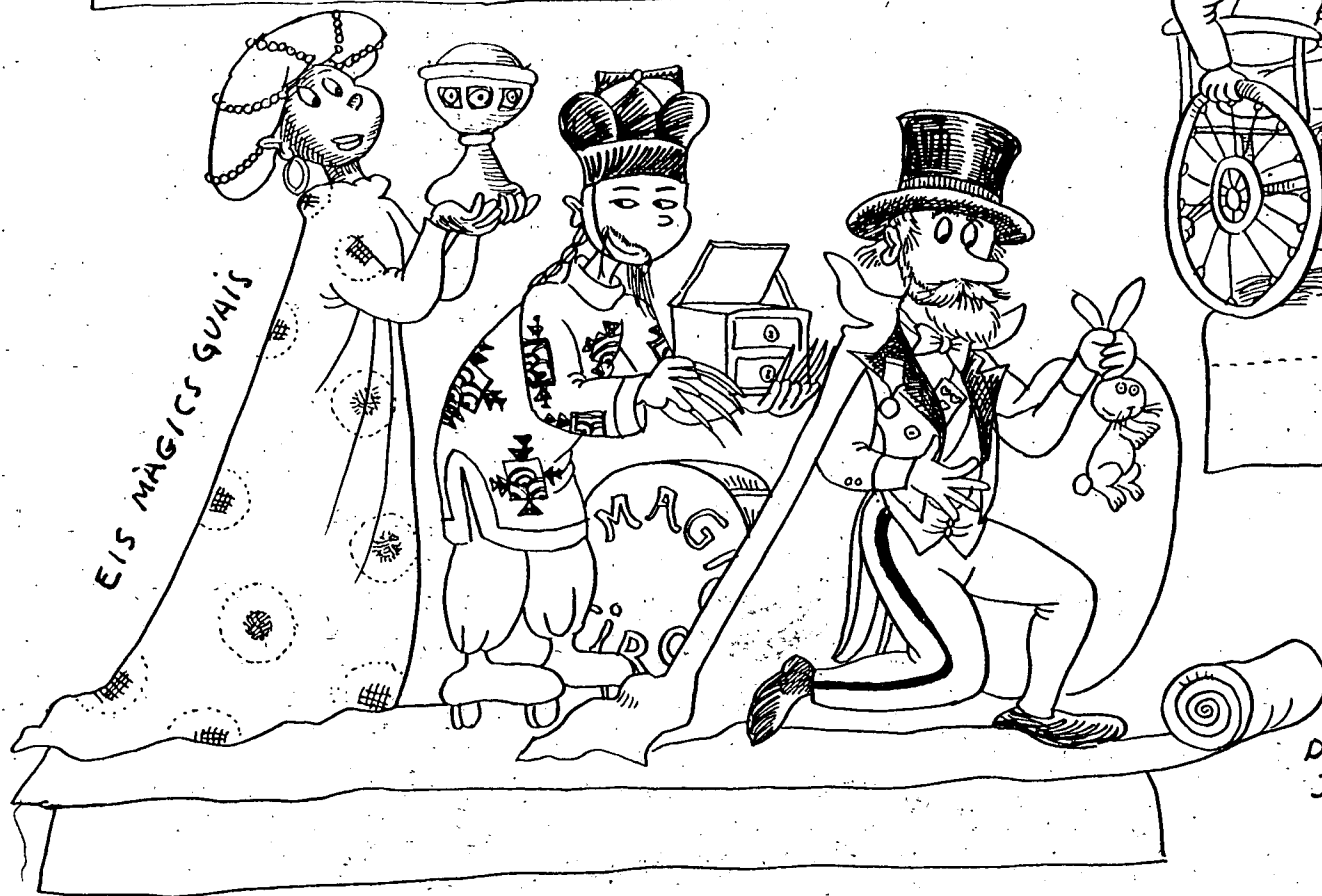

• FER TROSSOS
GRANS DELS
PAPERS.
SI TROBEU QUE
QUEDEN POC RIG
ENGANXEU-LOS A
UNA CARTOLINA
DESPRÉS
RETALLEU.
FINALMENT
PINTEU.

Els que
NO TENEN
TOTA
LA
SALUT

Els
DE
L'ESPUNA
DE LA
CREATIVITAT

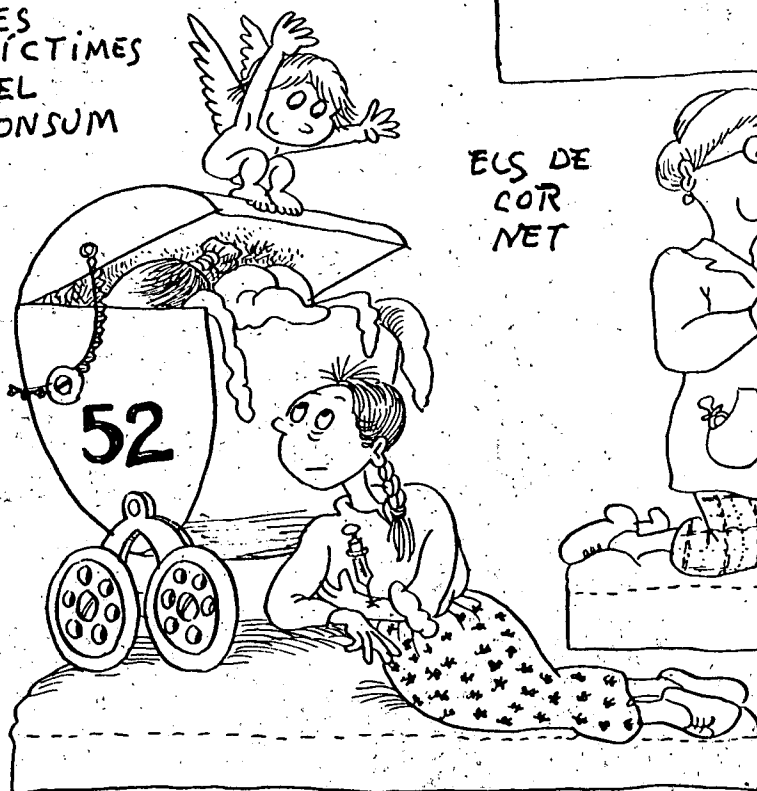
Els
que
HAN
PENCAT
TANT
I ENCARA
SORT
D'ESTAR
JUNTS

Els obligats
a la violència

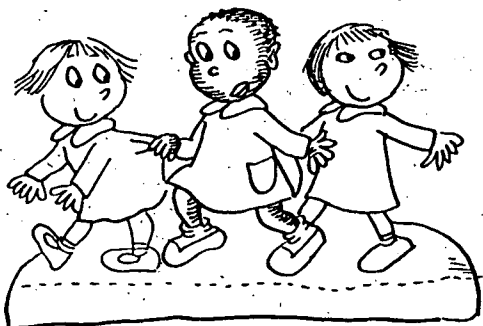
Les
víctimes
del
CONSUM

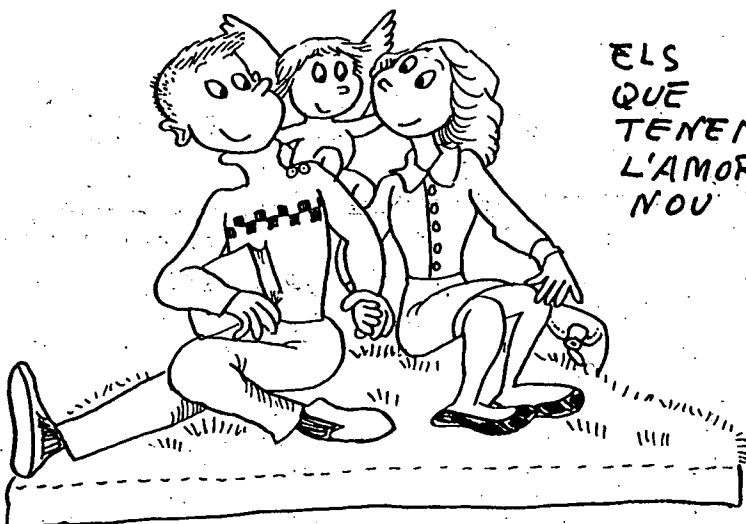
Els de
COR
NET

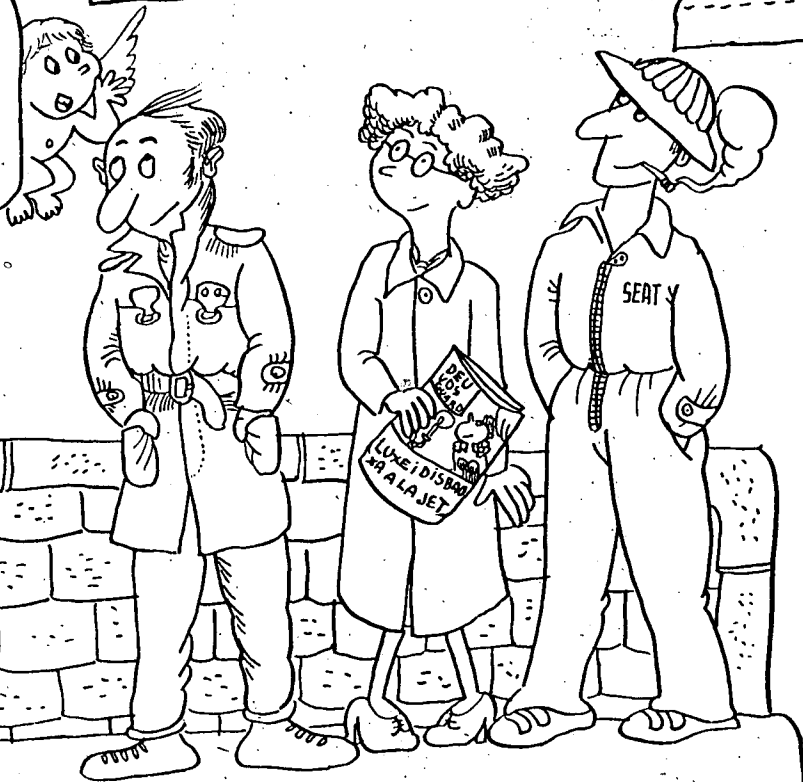
PER TAL QUE
LES FIGURES ES
MANTINGUIN
DRETES
ASSEGUREU-LES
AMB
"CEL·LO"

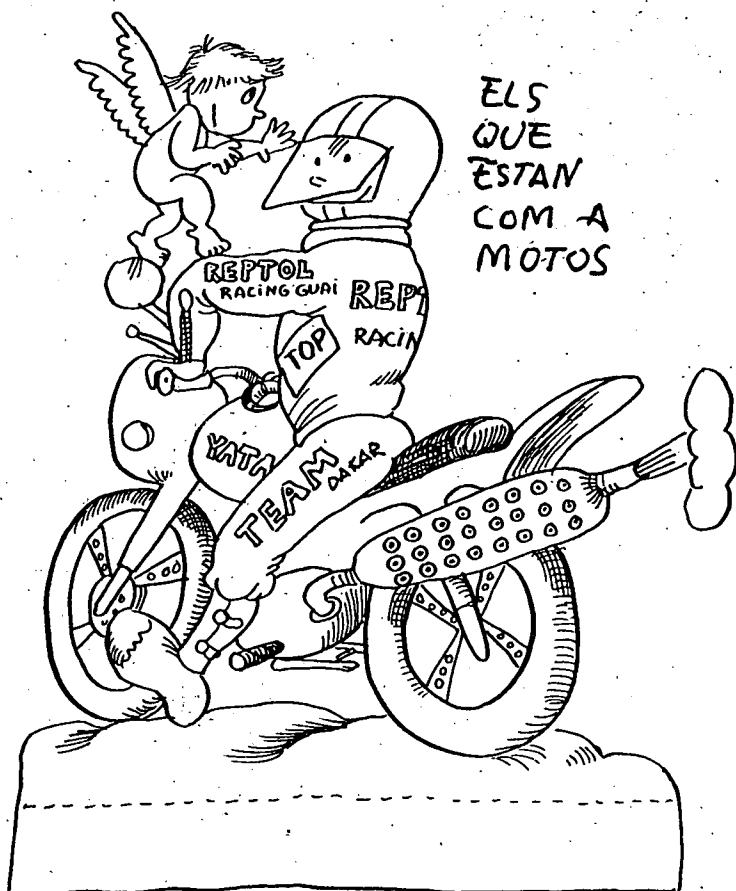
ELS
QUE
TENEN
L'AMOR
NOU

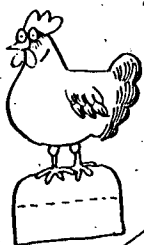
LÍNEA Z

ELS
QUE
ESTAN
COM A
MOTOS

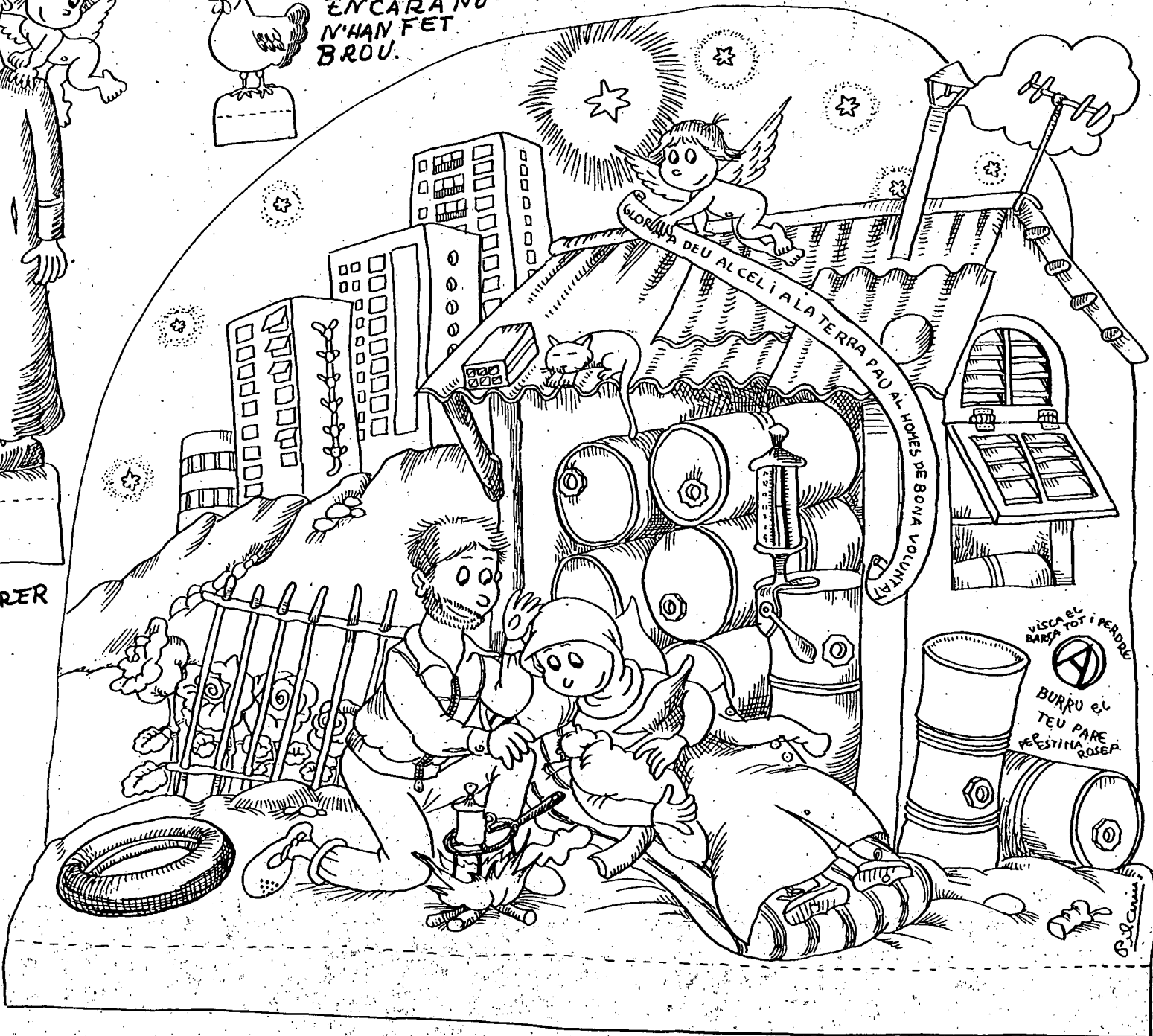
LA GALLINA
DE LA QUAL
ENCARA NO
N'HAN FET
BROU.

LS
UE
O
AN
ONAR
OT
NCARA
E DE
ADES
O
LI-N

EL GOS DE CARRER

EL PESSEBRE VIVENT DE CATALUNYA

CORBERA DE LLOBREGAT

DATES I HORARIS

Les representacions de "El Pessebre Vivent de Catalunya", de Corbera del Llobregat, comencen, cada any, el segon diumenge de desembre i fineixen, l'últim de gener.

DISSABTES I VIGÍLIES DE FESTA: A les 19 i 20 h.

DIUMENGES I FESTIUS: De les 18 a les 20 h.

El dia 24, Vigília de Nadal, representació especial, a les 23 hores.

D'INTERÈS PER ALS COL·LEGIS: Les representacions dels dissabtes i vigílies de festa, preus especials per a tots els nens dels col·legis fins a 14 anys, sempre que vagin acompanyats dels seus professors.

Els actuant i organitzadors de "El Pessebre Vivent de Catalunya", ofereixen una representació especial, gratuïta, el dissabte abans de l'obertura, a les 20 h., per als nens dels Centres Benèfics de Barcelona i província.

A l'última representació de la Vigília de Reis, dia 5 de gener, Adoració de SS.MM., amb repartiment d'obsequis als infants.

NOTES RELIGIOSES

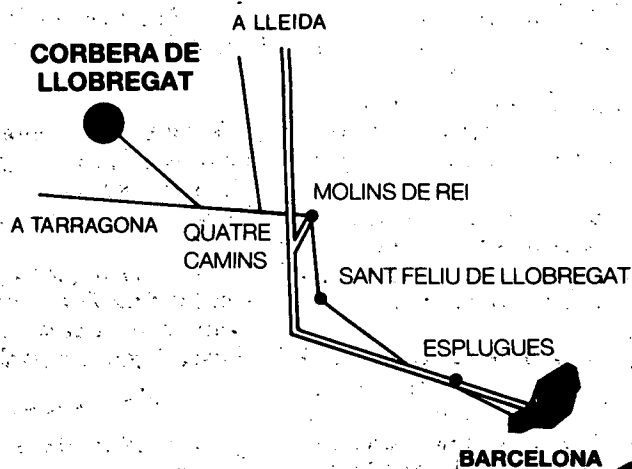
Diumenges i festius, Misses a les 8, 9 i 12.

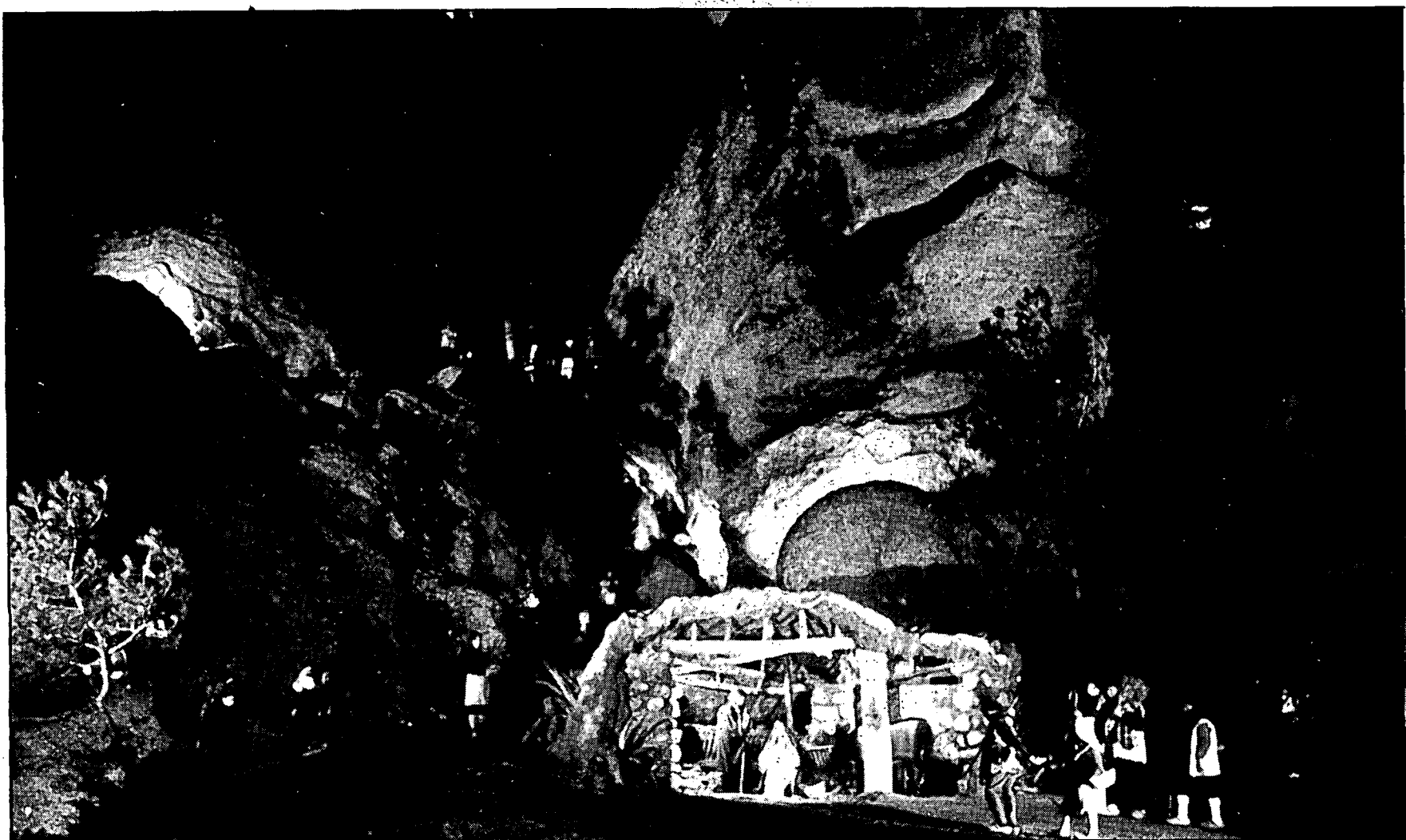
Dissabte i vigílies, vespertina a les 19 hores.

NOTES: Les representacions només es suspendran en cas de pluja o neu.

Es feren representacions especials per a grups de més de 80 persones, previ avís a la Junta, amb vuit dies d'anticipació.

Podeu utilitzar el CARNET JOVE

Pessebre Vivent

**Corbera la del cel blau
la de les roques vermelles
la del Pessebre Vivent
que fa que tanta gent
et conegui.**

Cada any, quan comencen les gelades, Corbera es transforma: els infants i els joves estan nerviosos, inquiets es reuneixen i parlen. I de què parlen? Doncs del Pessebre Vivent. Fan els seus comentaris, voldrien saber ja el paper que els tocarà aquest any. Tots tenen un any més, i alguns han crescut més que els altres i caldrà canviar-los el paper. Tal vegada els tocarà fer-ne un de més lluminós, més vistós, però no més important. L'important és poder sortir al Pessebre, i així ho entenem tots.

Avui jo no volia parlar-vos del Pessebre i ja ho he fet. Vull parlar-vos de Corbera.

Corbera de Llobregat, poble de llunyana antigor, posseeix una riquesa topogràfica, però, sobretot, una riquesa espiritual de costums humanes i cristianes, que vol compartir amb tothom amb cor ample i obert.

Cal conèixer-la bé per poder valorar els seus paratges lluminosos, les seves fonts d'aigua, el seu clima inigualable.

La Creu de l'Aregall a 535 mts., el Puig d'Agulles a 612 mts., punt culminant del Massís de les Costes de Garraf, el Coll del Portell i Roc de Forre-

llac, us ofereixen magnífiques caminades per gaudir de la natura. En un dia ben clar i lluminós, es pot veure, des del cim del Puig d'Agulles, l'illa de Mallorca. És ben cert: jo mateix ho he vist acompanyat d'un vellet fill de Can Canals.

Potser que abans de continuar em presenti: em dic Josep Rodrigo i Puig, més conegut per en Pep de l'Aigua. Tinc 68 anys, sóc forjador i, ves per on, no sóc fill de Corbera. Fa però més de 40 anys que hi visc i hi treballo. Aquí han nascut els meus tres fills i aquí he viscut els millors anys de la meua vida.

**Aquí hi viuen
els qui amb mi ploren
i els qui amb mi riuen
Els qui em diuen: avant!
i avant m'empenyen.**

Corbera té racons molt bonics: la Penya del Corb, el monestir romànic de Sant Ponç, del segle XII, i tot, tant sols a 20 quilòmetres de la Ciutat Comptal. Si ens visiteu, ens ho agraireu.

**Corbera, no sé què tens
que tothom tan bé s'hi troba
Serà el tracte de la gent?
O l'olor de la farigola?**

**Poeta i forjador só
i en tot faig feina tan neta
que forjo com un poeta
i escrit com un forjador.**

BON NADAL

JOSEP RODRIGO i PUIG
President d'Amics de Corbera

AQUESTES FESTES QUEDA BÉ REGALAR LLIBRES DE CRUÏLLA

**VAIXELL DE VAPOR
LA TORRE I L'ESTEL
BIBLIOTECA DE L'UNIVERS
ELS DURS DEL VAIXELL DE VAPOR
GRAN ANGULAR
LA TERANYINA
EL JOVE INVESTIGADOR**

editorial cruïlla

Comercialitza
CESMA S.A. Telf. 383 10 11

CALENDARI

Diumenge, 24 de desembre. IV d'Advent. Sant Delfi, bisbe. Stes. Irmínia i Tarsila, verges.

El sol surt a les 7,15 i es pon a les 16,27 —Hora solar—.

Dilluns, 25 de desembre. El Nadal de Ntre. Sr. Jesucrist. Sta. Anastàsia, màrtir.

Dimarts, 26 de desembre. Sant Esteve, protomàrtir i sant Dionís, papa Fira a Gaià.

Dimecres, 27 de desembre. Sants Joan, apòstol i evangelista i Teodor, monjo.

Fira a Artesa de Segre.

Dijous, 28 de desembre. Els Sants Innocents, màrtirs; St. Abel i Sta. Dòma, verge i màrtir.

Festa major a Bellmunt del Priorat.

Divendres, 29 de desembre. Sts. Tomàs Becket, bisbe màrtir; David rei profeta i Víctor, màrtir.

Dissabte, 30 de desembre. Sts. Mansuet, màrtir, Rainier, bisbe i Sta. Anísia, màrtir.

Festa major a Sant Andreu de Palomar.

L'ESGLÉSIA CELEBRA

24 de desembre. Diumenge IV d'Advent. Lectures: Primera Is 7,10-14, S 23, segona Rm 1,1-7, tercera Mt 1,18-24.

Vigília de Nadal

Primera: Is 62,1-5, S 88, segona Fets 13,16-17.22-25, tercera Mt 1,1-25.

25 de desembre. Dilluns. Nadal. Lectures:

Nit: Is 9,1-6, S 95, Tt 2,11-14, Lc 2,1-14.

Aurora: Is 62,11-12, S 86, Tt 3,4-7, Lc 2,15-20.

Dia: Is 52,7-10, S 97 He 1,1-6, Jo 1,1-18.

26 de desembre. Dimarts. Sant Esteve, primer màrtir. Lectures: Primera Fets 6,8-10; 7,54-59, S 30, segona Mt 10,17-22.

27 de desembre. Dimecres. Sant Joan, apòstol i evangelista. Lectures: Primera 1 Jo 1,1-4, S 96, segona Jo 20,2-8.

28 de desembre. Dijous. Els Sants Innocents. Lectures: Primera 1 Jo 1,5-2,2, S 123, segona Mt 2,13-18.

29 de desembre. Divendres. Dia V dins d'octava de Nadal. Lectures: Primera 1 Jo 2,3-11, S 95, segona Lc 2,22-35.

30 de desembre. Dissabte. Dia VI dins d'octava de Nadal. Lectures: Primera 1 Jo 2,12-17, S 95, segona Lc 2,36-40.

Litúrgia de les Hores

Setmana IV

24 de desembre. Diumenge IV d'Advent. Tot propi.

25 de desembre. Nadal Solemnitat.

26 de desembre. Sant Esteve, primer màrtir. Festa.

27 de desembre. Sant Joan apòstol i evangelista. Festa.

28 de desembre. Els Sants Innocents. Festa.

29 de desembre. Sant Tomàs Becket. Memòria lliure.

30 de desembre. Tot propi.

D'ACÍ I D'ALLÀ

Pas a pas, cap a Betlem

El nostre temps té potser més clar que abans quina és la pregària ideal que un hauria de realitzar. Passa, però, que aquest ideal, en lloc d'estimular-nos per tal d'aconseguir-ho, a voltes ens paralitza, i ens quedem amb l'ànima parada. Ens comportem com aquell que veient que no podrà aconseguir mai en aquesta vida la seva autorealització personal, s'abandona a la resignació i el desànim. No hem de deixar aquelles pràctiques humils de pietat personal, en nom d'una oració teològica i litúrgica ideal. Que la VERGE MARIA de la fe, no ens faci oblidar MARIA de la història. És pas a pas que es va cap a Betlem.

PERE CAMPAS BONAY
Monestir de L'Estany

AL.LELUIA EN QUART MINVANT...

*Fendint la boira freda la veu del Verb davalla
amb un somic que angouxa la falda de Maria:
plora per tants silencis... silencis d'ironia...
Deplora la cobdícia d'un món sempre en baralla.*

*Puix que un «progrés» malèfic febrosament batalla...
La treva apocalíptica s'escurça cada dia...
Les dents de la supèrbia mosseguen l'alegria
d'una Festa tan pura que el goig no era antigalla.*

*Oh, Amor amb nou Missatge que no coneix fronteres...!
Vine enguany a brindar-nos augustes primaveres
forjades dins l'aurífic gresol celestial.*

*Que amb el teu plor ens amaris de càlida esperança
i que amb humils paraules de Tu fem la lloança
talment aquells seràfics pastors allà al Portal.*

Francesc Blancher i Puig

Feliç Nadal 1989

ADULTS EN LA FE

Dificultats de la reforma litúrgica

JOAN GUITERAS I VILANOVA

La carta sobre el vint-i-cinquè aniversari de la Constitució sobre la Litúrgia ara constata les dificultats amb què ha topat la reforma litúrgica. N'hi ha de totes menes: intrínseques i extrínseques. Un reconeixement lleial, exempt de pessimismes i, per tant, veraç. D'aquesta visió justa se'n podran derivar actituds renovades i pedagògiques per fer anar endavant una reforma que comporta la conversió profunda dels batejats.

El nostre document és equànime. Per això considera també els resultats positius. I, és clar, en una revisió total ha de fer referència a les aplicacions equivocades. És important adonar-se que, en tota etapa històrica, l'Església s'examina sobre el voler de Déu i la missió que li ha estat confiada.

El context

Es parla d'un context poc favorable a l'aplicació de la reforma litúrgica. Què caracteritza aquest ambient? La tendència a privatitzar l'àmbit religiós. Es constata, de vegades a nivell molt primari, com determinades persones diuen que van al temple les estones que no hi ha ningú i en canvi no assisteixen als oficis perquè són molt oficials o distreuen. Això és donat en gent que fan un determinat itinerari religiós. La religió apareix com una realitat tan privada que gairebé sembla una qüestió purament personal. Aquesta dificultat influiria per exemple en una pràctica religiosa que es fa si un "ho sent" o li va bé. De manera semblant marcaria la reserva a acceptar les celebracions comunitàries dels sagraments.

Els esculls també estarien formats per un cert refús de tota institució. És cert encara el recel per tot el que soni a entitat institucionalitzada. L'atenció es posa més en l'informal, en l'espontaneïtat. Allunyats del formalisme d'altres moments, els humans cerquen, com a més humà, la sorpresa dels gestos improvisats i fa malfiança de les institucions i un no s'hi apunta. Ha influït molt en la re-

forma. I encara una altra tendència: la d'una menor presència visible de l'Església en la societat. El factor de menys visibilitat té força en la visió litúrgica de les nostres comunitats que l'apliquen i la viuen.

La fe personal

S'ha dit que els homes, expliquem el que expliquem, no fem altra cosa que contar històries. La nostra història, la meua història. Per això el document ressenya, com una tendència que ha dificultat la reforma, la problematització de la fe personal. Em pregunto fins a quin punt els impediments d'avenc litúrgic indiquen les vicissituds de la nostra fe. Des d'una manera molt subjectivament sentida, en la qual tota expressió s'obre camí, ha quedat marcada la mateixa dinàmica reformadora.

L'afirmació no és pas per escandalitzar-se. Cap època no esdevé tan asèptica i objectiva que no deixi petjades en els seus intents de marxa. Però també és veritat que el nostre món —en camí almenys de postmodernitat o en postmodernitat inconscient— deixa anar una quantitat considerable de magma subjectiu. El cert és que la fe ha hagut de viure la inquietud. El nostre món, amb un viure molt sobresaltat, no s'ha sentit possessor de certeses. I això ha dificultat el procés religiós del postconcili. És clar,

cal veure com hi ha certeses i com determinades vacil·lacions —dites possiblement amb afany de sinceritat— han de ser callades en espera d'un xic de llum.

També és cert —només ho constatem— que des de fora de l'Església s'ha atiat el dubte i la sospita. Possiblement el futur judicàrà amb poca dolcesa determinades actituds. Alerta, perquè la història, fins i tot impensadament i inesperadament, revisa allò que semblava el més "in". La història és implacable a mesura, que els fets s'allunyen del seu niu i van esdevenint fets.

Altres dificultats

El document papal, amb to pastoral, reconeix que el pas d'assistir —de manera passiva i muda— al de participar amb sentit ple i actiu no ha estat un camí gaire fàcil. És clar, més aviat ha estat una ruptura. Ben necessària. Ha demanat molta generositat dels catòlics avesats a fórmules molt estàtiques, determinades en els seus temps per la mateixa autoritat eclesial. En aquest punt quedarien travades certes actituds i determinats opositors.

També la indiferència amb què han estat rebuts els llibres litúrgics o el no comprendre ni fer comprendre els motius dels canvis han mermat els objectius reformadors.

Llavors hi ha hagut la bipolarització. Uns s'han refugiat, com si es tractés d'un baluard, en la litúrgia anterior al Concili. Els semblava l'única seguretat per mantenir la fe. I els altres han "fomentat les innovacions fantasmagòriques". La paraula "fantasmagòriques" em fa gràcia. Com la "creativitat", emprada d'una manera tan indiscriminada. El document parla aquí de la unitat de l'Església i de com els fidels —la frase que segueix és meua— han pagat els plats trencats. La unitat i els fidels mereixen un veritable servei que s'ha d'anteposar a les pures idees subjectives. Ni els uns ni els altres no han de témer de deixar-se dur per les mans dels qui regeixen l'Església de Crist.

Nadal

Com cada any, en arribar Nadal, una mica a tot arreu, començarem a construir pessebres, i rebrem amb més o menys abundància felicitacions nadal·lenques: unes més directament figuratives —escenes del naixement del Senyor— altres més al·legòriques, i altres potser més reduïdes a allò que, en definitiva, és el més important: el testimoni d'afecte i de record d'una persona.

Tot això ens posa en un ambient d'imatges extraordinàriament intens. Potser no hi ha moment de l'any en el qual les imatges religioses entrin tan abundantment en la nostra vida quotidiana. Fins al punt que, algunes vegades, no se sap fins on arriba la recepció "cristiana" d'aquestes imatges... Però no és ara el moment d'esbrinar aquest tema.

M'agrada més fer un repàs senzill dels personatges permanents en aquestes representacions, i de les diverses actituds amb què estan representats.

• L'INFANT

Està clar que l'Infant Jesús està al centre de les representacions del naixement. M'agraden les representacions en les quals apareix resplendent, com font de llum a l'entorn. Són una manera de significar que no és un infant qualsevol. L'autor ha volgut expressar la seva fe en l'originalitat de Jesús. Alguna vegada el representa amb aurèola. És la mateixa idea. I, tanmateix, és un infant acabat de néixer. La icona oriental del naixement manté sempre un apartat en el qual dues persones estan rentant l'infant. És una manera de significar que Jesús pertany a la nostra raça, a la nostra sang. "La icona de Nadal és com una síntesi pictòrica de la història de la salvació; per això el bany fa pressentir el baptisme de Jesús" (P. Verhaegen).

Com està l'Infant? En les representacions més modernes, l'Infant està despul·lat, i això fa pensar també en la pobresa i en el despul·lament del Calvari. Però en les representacions antigues i medievals, l'Infant està enfaixat, gairebé embenat com un cadàver. També això fa pensar en el sepulcre, i per tant en la mort i en la resurrecció. El misteri pasqual està sempre a l'horitzó en l'Infant dels nostres pessebres.

On està l'Infant? També aquí hi ha una diferència

que es marca a través de les èpoques. Les representacions antigues es complauen més a posar l'Infant a terra, o a la menjadora, enmig de resplendor. La icona oriental el posa així dins d'una gruta, que recorda també el sepulcre. Sobre l'Infant, en alguns casos, davallen els raigs de llum de la Trinitat. En una deliciosa pintura medieval, es forma sobre l'Infant una successió de llum que té el seu origen en la figura del Pare, i que, abans d'arribar a Jesús, troba la figura de l'Esperit en forma de colom.

Una constant per a les representacions amb els mags és la presència de l'Infant a la falda de Maria. Això ve de la més remota antiguitat, i respon exactament al text evangèlic. La falda de Maria és el tron del Senyor que es manifesta. Encara la icona oriental té un element particular: l'Infant no està a la falda de Maria, però Maria indica amb el dit el lloc on hi ha l'Infant.

• MARIA I JOSEP

No hi faldem mai, a la vora de l'Infant. "Sant Josep i la Mare de Déu feren companyia bona..." diu la nàdala. Els artistes han mostrat força creativitat en la representació d'aquests dos personatges. Però dic de seguida la meua preferència per un d'ells: Fra Angèlic. Amb la seva intuïció teològica, no s'ha aturat a una representació historicista, sinó a una visió contemplativa. Per això, ha posat Maria i Josep un a cada costat de l'Infant, que està a terra, resplendent, davant la menjadora. Maria i Josep estan agenollats i pregunten mirant l'Infant. Adoren en el silenci. El resplendor que surt de l'Infant els il·lumina. Hi ha un ambient d'absoluta serenitat, de comunió en el misteri. Hom diria que hi ha una voluntat de celebració litúrgica. I, certament, així ho fa veure l'Angèlic. Sobre la cabana on està recollida l'escena terrenal, hi ha una altra escena lluminosa, celestial: el cant dels àngels. El resplendor de sota és la projecció a la terra del resplendor de sobre. Heus aquí, però tant, la imatge de la celebració litúrgica.

En altres representacions del naixement, Maria està mostrant l'Infant, alçant el vel que el cobreix, i sant Josep està contemplant amb admiració, o bé està as-

segut a part, amb aire consirós. Els antics i la icona oriental prefereixen aquesta actitud, que recorda la narració de Mateu.

• EL BOU I L'ASE

Són figures que no hi falten mai, en els pessebres. ¿Per què? Hi ha una resposta que podríem anomenar "històrica": una menjadora fa pensar en un bou, i un camí com el de Maria i Josep a Betlem pot fer-nos pensar en l'ase. Hi ha fins i tot una literatura interessant sobre aquest "ase". Però més probablement aquests dos animals tenen una funció simbòlica. Un text d'Isaïes ens ho explica. El profeta, al començament del llibre, llença una invectiva contra el poble ingràt, en aquests termes: "Escolteu, cel i terra, que el Senyor parla: 'He criat fills i els he enaltit, però ells s'han rebel·lat contra mi. El bou coneix l'amo, l'ase, l'estable del seu propietari; Israel no em coneix, el meu poble ha perdut l'enteniment'" (Is 1, 2-3).

Segons aquesta referència, els dos animals serien els testimonis de l'afirmació evangèlica: "els seus no l'acolliren". La icona oriental, encara, és expressiva en aquest sentit: els dos animals estan abocats sobre la menjadora on està situat l'Infant, mirant-lo com embadalits. Tenen, doncs, un sentit de desafiament per als homes: si ells coneixen el seu amo, ¿què farem els homes amb el Nostre Senyor?

• TAMBÉ NOSALTRES...

Hi ha altres figures a l'entorn de l'Infant i d'aquests personatges. Hi ha els àngels, fonamentals, i els pastors, i els mags. Però m'agrada destacar que en tots els casos, d'una o altra manera, hi som nosaltres. Hi ha l'artista amb la seva personalitat. Hi ha, en algunes representacions, les figures de l'època, o sants especialment devots del naixement —sant Francesc—. Però hi som sempre, tots, per una raó molt senzilla: la mateixa que ens fa agenollar per Nadal, quan recitem la professió de fe: "per nosaltres, els homes, i per la seva salvació, davallà del cel, i per obra de l'Esperit Sant s'encarnà de la Verge Maria, i es féu home!"

MISSA DEL DIA

"LA NOIA TINDRÀ UN FILL I LI POSARÀ EMMANUEL"

Nosaltres escoltem aquesta profecia a la llum del seu compliment, tal com ens l'interpreta sant Mateu en l'evangelí d'avui mateix. El "senyal" de la salvació de Déu és Jesús (=Déu-salva). Per això Jesús és amb tota veritat i realisme Emmanuel, és a dir, Déu-és-amb-nosaltres. La figura de Maria és vista en la "noia que tindrà un fill"; la figura de Josep, en la del descendent de David.

Lectura del llibre del profeta Isaïes (7:10-14)

En aquells dies, el Senyor digué a Acas: "Demana al Senyor, el teu Déu, un senyal prodigiós, tan avall com vulguis, les profunditats del país dels morts, o tan amunt com vulguis, dalt al cel". Acas respongué: "No en vull demanar cap; no vull temptar el Senyor". Llavors digué Isaïes: "Escolteu, doncs, casa de David: ¿No en teniu prou de fer-vos pesats als homes que fins us feu pesats al meu Déu? Per això el Senyor mateix us donarà un senyal: La noia tindrà un fill i li posarà Emmanuel, que vol dir Déu-és-amb-nosaltres".

"HA D'ENTRAR EL SENYOR, EL REI DE LA GLÒRIA"

Cantem aquest salm com una culminació del temps d'advent. El Senyor està a punt "d'entrar", i la seva entrada provoca el record de les disposicions necessàries per mantenir-se a la seva presència. També ens fa pensar en l'entrada de Jesús en el món, en el si virginal de Maria. ¿Qui millor que ella podia acollir-lo? És ella la qui té, per excel·lència "el cor sincer i les mans sense culpa, i no confia en els déus falsos".

Salm 23:1-2,3-4ab,5-6 (R.: 7c i 10b)

És del Senyor la terra i tot el que s'hi mou, el món i tots els qui l'habiten.

Li ha posat els fonaments dins els mars, i les bases, a les fonts dels rius.

R. Ha d'entrar el Senyor, el rei de la glòria.

¿Qui pot pujar a la muntanya del Senyor?
¿Qui pot estar-se al recinte sagrat?
El qui té el cor sincer i les mans sense culpa, que no confia en els déus falsos. R.

Rebrà benediccions del Senyor, rebrà els favors del Déu que salva. Aquests són els qui vénen a buscar-vos, Senyor, per veure-us de cara, Déu de Jacob. R.

"JESUCRIST, DEL LLINATGE DE DAVID, FILL DE DÉU"

Aquest inici de la carta de Pau als romans és un dels textos més sintètics del Nou Testament per a definir el contingut de la predicació cristiana. La història salvífica, el misteri pasqual, la missió apostòlica, tenen el seu lloc en aquestes breus paraules internament ben trabades. Llegir-lo avui, aquest text, és una invitació a contemplar Jesucrist com la plenitud del temps, anunciat per l'Església, a tots els homes.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (1:1-7)

Pau, servent de Jesucrist, cridat a ser apòstol, destinat a anunciar la Bona Nova de Déu, que ell ja havia promès pels seus profetes en les escriptures santes.

Aquesta Bona Nova es refereix al seu Fill Jesucrist, Senyor nostre, el qual, pel seu llinatge humà, nasqué de David, però, per l'esperit que santifica, va ser constituït Fill poderós de Déu des que va ressuscitar d'entre els morts.

Per ell he rebut el do de ser apòstol, missioner del

seu nom a gent de tots els pobles, perquè siguin obedients a la fe. Entre aquests hi sou vosaltres, que Jesucrist ha cridat. Als cristians de Roma, estimats de Déu, cridats a ser-li consagrats, us desitjo la gràcia i la pau de Déu, Pare nostre, i de Jesucrist, el Senyor.

"JESÚS NAIXERÀ DE MARIA, L'ESPOSA DE JOSEP, FILL DE DAVID"

La figura de Josep té una importància peculiar en l'evangelí de la infància segons sant Mateu. En cap altre evangelí es parla tan directament de la seva missió i de les seves actituds fidels. El "fill de David" calia que tingués com a pare legal un "descendent de David". I enmig dels seus interrogants, Josep acull, com a més forta que la seva voluntat, la intervenció de Déu.

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu (1:18-24)

Jesús, el Messies, vingué al món d'aquesta manera: Maria, la seva mare, promesa amb Josep, abans de viure junts, es trobà que esperava un fill per obra de l'Esperit Sant. Josep, el seu espòs, que era un home bo, no volent fer-ho saber públicament, es proposava de desfer en secret l'acord matrimonial. Mentre ell hi pensava, se li aparegué en somni un àngel del Senyor que li digué: "Josep, fill de David, no tinguis por de prendre a casa teua Maria com esposa. És cert que ella ha concebut per obra de l'Esperit Sant; ha de tenir un fill i li has de posar el nom de Jesús, perquè ell salvarà dels pecats el seu poble". Tot això va succeir perquè es complís el que el Senyor havia anunciat pel profeta: "La verge tindrà un fill, i li posaran Emmanuel", que vol dir Déu-és-amb-nosaltres. Josep es despertà i, complint el que l'àngel del Senyor li havia manat, la prengué a casa com esposa.

NADAL DEL SENYOR

MISSA DEL DIA

A cura del
Dr. PERE TENA

"D'UN CAP A L'ALTRE DE LA TERRA VEURAN LA SALVACIÓ DE DÉU"

Aquest text és un dels més entusiastes del profeta Isaïes: anuncia l'arribada de la presència de la salvació de Déu enmig del seu poble, i per a tots els pobles. El misteri de Nadal s'hi expressa com una "bona nova", com un "evangelí de pau". Estem molt a la vora de les frases de Lluç explicant el misteri del naixement: "Us anuncio una gran alegria..."

Lectura del llibre del profeta Isaïes (52:7-10)

Quin goig de sentir a les muntanyes els passos del missatger que anuncia la pau i porta la bona nova, que anuncia la salvació i diu a la ciutat de Sió: "El teu Déu és rei". Escolta els crits dels teus sentinelles, escolta quins esclats de goig: veuen cara a cara com el Senyor torna a Sió. Danseu, ruïnes de Jerusalem, alceu, totes, el crit d'alegria: el Senyor ha consolat el seu poble, ha redimit Jerusalem. Als ulls de tots els pobles el Senyor ha estès el seu braç sant, i d'un cap a l'altre de la terra veuran la salvació del nostre Déu.

SALM RESPONSORIAL

El salm prolonga exactament el text profètic, en forma d'anunci de realització de la profecia: "Tothom ha vist...". Si les paraules del profeta feien pensar a la narració de Lluç, les del salm fan pensar en les de l'evangelí d'aquesta missa: "Hem contemplat la seva glòria...". La universalitat és, en ambdós casos, la nota comuna. En això tenim també un comentari en la litúrgia de Nadal: la magnífica lectura de sant Lleó el Gran, a l'ofici de la nit. Diu sant Lleó que ens vingué a salvar a tots, perquè tots necessitàvem salvació.

Salm 97: 1,2-3b,3cd-4,5-6 (R.: 3c)

Canteu al Senyor un càntic nou:
ha fet obres prodigioses,
la seva dreta i el seu braç sagrat
han sortit victoriosos.

R. D'un cap a l'altre de la terra
tothom ha vist la salvació del nostre Déu.

El Senyor ha revelat la seva ajuda,
i els pobles contemplen la salvació.

L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment
a la casa d'Israel. R.

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra,
la salvació del nostre Déu.

Aclameu el Senyor arreu de la terra,
esclateu en cants i en crits d'alegria. R.

Canteu al Senyor les vostres melodies,
canteu-les al so de les citares;
aclameu el rei, que és el Senyor,
amb trompetes i tocs de corn. R.

"DÉU ENS HA PARLAT EN LA PERSONA DEL FILL"

Quina majestat la d'aquest text! Amb quatre pinzellades, l'autor descriu tota la història salvífica; el misteri de Crist, i l'actitud d'adoració que ha d'ésser la nostra. El Fill és Paraula definitiva del Pare; quan ens l'ha "dita", ja ho ha dit tot! Per això, és en Crist on nosaltres trobem Déu. Ell és el camí —l'únic— que porta al Pare.

Lectura de la carta als cristians
hebreus (1:1-6)

En diverses ocasions i de moltes maneres, Déu antigament havia parlat als pares per boca dels profetes; però, ara, en aquests dies que són els darrers, ens ha parlat a nosaltres en la persona del Fill, que ell ha constituït hereu de tot, per mitjà del qual ja havia creat el món. Ell, que és resplendor de la glòria de Déu i empremta del seu mateix ésser, i que sosté l'univers amb el poder de la seva paraula, acabada l'obra de purificació dels pecats, s'ha assegut a les altures, a la dreta de la majestat divina, i ocupa un lloc tant més superior als àngels com més incomparable és el títol que posseeix en herència. Perquè, ja quin dels àngels Déu ha dit mai: "Ets el meu Fill, avui t'he engendrat"? I encara: "Jo seré el seu pare, i ell serà el meu Fill". Diu també quan presenta al món el seu primogènit: "Que es prosternin davant d'ell tots els àngels de Déu".

"EL QUI ÉS LA PARAULA ES VA FER HOME I PLANTÀ ENTRE NOSALTRES EL SEU TABERNACLE"

Entre el pròleg de sant Joan i el començament de la carta als hebreus hi ha un paral·lelisme innegable. L'evangelí, pe-

rò, desenvolupa més explícitament el tema de la Paraula feta carn, en clau de comunicació entre Déu i els homes. La comunicació està explicada: rebre la Paraula és poder ser fill de Déu. Els cristians no podem deixar de conèixer i meditar aquest text evangèlic fonamental. En temps antics, era un text utilitzat freqüentment, i seria bo que entrés a la pregària habitual del cristià.

Lectura de l'evangelí segons sant Joan (1:1-18)

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la.

[Déu envià un home que es deia Joan. Era un testimoni; vingué a donar testimoni de la Llum, perquè per ell tothom arribés a la fe. Ell mateix no era la Llum; venia només a donar-te testimoni.]

Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes.

Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix.

El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat.

[Donant testimoni d'ell, Joan cridava: "És aquell de qui jo deia: El qui ve després de mi m'ha passat davant, perquè, abans que jo, ell ja existia". De l'abundància de la seva plenitud tots nosaltres hem rebut gràcia sobre gràcia. Perquè la Llei, Déu la donà per Moisès, però la gràcia i la veritat ens ha vingut per Jesucrist.

Déu, ningú no l'ha vist mai; Déu Fill únic, que està en el si del Pare, és qui l'ha revelat].

E I N E S D E T R E B A L L

JOSEP Me ARAGONÉS

L'home del silenci

Jesús, el Messies, vingué al món d'aquesta manera (v. 18a). Així comença el leccionari català la lectura de l'evangelí d'avui. Correccte. El text grec, però, és molt més viu, més intencionat. "Tou de lesou Xristou e gènesis oútos en: La gènesi de Jesús Crist fou així". La catequesi de sant Mateu ens va a contar el misteri de la nova creació de la humanitat. La primera creació ens és contada en el llibre del Gènesi. El llibre de la generació del món, de la humanitat i del arrel del poble d'Israel. Aquella humanitat i aquell món es van ensulsiar en el pecat, seduïts per l'esperit del mal des dels orígens. Ara Déu va a re-crear la humanitat que farà caminar cap a un cel nou i una terra nova (Cf. 2Pe 3:13; 2C 5:17 i Ga 6:15). I com en la primera creació ens trobem de ple en el misteri de la infinita i totpotent bondat de Déu. La iniciativa és d'ell, i també l'acció. Al principi Déu creà el cel i la terra: la terra era un món buit i sense cap ordre, tota la superfície de l'oceà era coberta de foscor i un vent de Déu batia les ales sobre les aigües (Gn 1:1). Era el caos. I la primera cosa que Déu creà fou el silenci, que és tota una altra cosa que la simple absència de remor. Així és pogué sentir la veu de Déu —el Verb— que enmig del silenci creava el món amb la força de la paraula. En la segona creació —a l'hora de l'encarnació del Verb— també Déu, enmig de l'eixordador del caos del pecat, buscà un espai de silenci. Ara el silenci capaç d'escoltar la paraula de Déu i d'acollir-la es deia Josep i Maria. Té raó, doncs, la cançó popular quan ens diu que "Sant Josep i la Mare de Déu feren companyia bona". El gènesi del nou Adam comença pel silenci de Josep i de Maria. L'un i l'altra, situats al cor mateix del misteri, són oasis de silenci. No és que callin —que podria ser signe de covardia o de feblesa—, simplement contemplen amb silenci el misteri. El contemplen i el pateixen. Sant Mateu ens refereix l'actitud sofrent de Josep: Josep, el seu espòs, que era un home bo —el text grec diu

LA BÍBLIA A L'ABAST

"Sant Josep i la Mare de Déu..."

(Mt 1:18-24)

que era "just —dikaïos—", en comunió perfecta de voluntats amb Déu, no volent fer-ho saber públicament —convençut de la "justícia" de Maria—, es proposava de desfer en secret l'acord matrimonial (v. 19). Silenci dolorós, que trenca el cor dividit entre la fidelitat a l'amor de Déu, al de l'esposa i a la pròpia consciència. Tanmateix silenci ple de fe, d'esperança i d'amor. Ara la paraula creadora de Déu podrà fer camí la seva veu. Novament el caos —la confusió— es convertirà en cosmos —ordenació del camí que porta la vida—: Mentre ell hi pensava, se li aparegué en somni un àngel del Senyor, com als grans patriarques de l'Antic Testament, que li digué: Josep, fill de David, no tinguís por de prendre a casa teva Maria com esposa (v. 20ab). Començava la Bona Nova.

"I Déu digué..."

Déu parla en el silenci. I és quan l'home és capaç de deixar-se endur per l'ascètica del silenci que pot escoltar la veu de Déu. Maria, la contemplativa en el silenci dels esdeveniments de la seva existència, rep la visita de l'àngel que li porta la paraula de Déu. I en el silenci de la seva virginitat, acull la Paraula, i el Verb es féu carn. Ara és Josep —el contemplatiu de la nit silenciosa— qui rep la paraula de Déu que li trameta en somni un àngel. La paraula de Déu no fa remor, però es deixa sentir ànima en-

dins. El rostre sever, garrotat per l'angoixa, assaja un somriure i es distén en la joia de la pau tramesa. És cert que ella ha concebut per obra de l'Esperit Sant; ha de tenir un fill i li has de posar el nom de Jesús, perquè ell salvarà dels pecats el seu poble (vv. 20c-21). El somni nebulós s'emplena de llum i els contorns del camí de la vida comencen a dibuixar-se amb traç segur. Com en el Gènesi: Déu digué: Que existeixi la Llum. I la Llum existí i era bona de debò. (v. 3s.). La Llum és la fe. Que no anul·la el misteri ni en rebaixa l'esbalaïdora pregonesia. Però encén la confiança en la força de Déu i desente-nebreix el camí de la resposta. Josep es despertà i, complint el que l'àngel del Senyor li havia manat, la prengué —a Maria— a casa com esposa (v. 24). La resposta de Josep està amarada de la tendresa del silenci que fa el que ha de fer, sense escarafalls, amb il·lusió. Amb quina tendresa Maria, obrint els braços, acolliria l'espòs estimat. La mirada d'ambdós llampant de fe, es fondrien en l'abraçada de la comunió amb la voluntat de Déu que els unia virginalment perquè es realitzés allò que únicament Déu pot fer: que el Fill de Déu entrés en la història dels homes i les dones fet home com nosaltres. En la nova i definitiva creació de la nova humanitat, el nou Adam —Jesucrist— no sorgiria del fang eixorc del pecat, sinó de l'exclusiu voler de Déu que el modelà d'aque-

lla terra verge que era el si immaculat de Maria. Misteri de vida i de silenci, acollit en silenci i que demana de tots el respecte del silenci de la fe, que tanmateix és llum que il·lumina el camí. Bona Nova.

L'Emmanú-El

Tot això va succeir perquè es complís el que el Senyor havia anunciat pel profeta: La verge tindrà un fill, i li posaran Emmanuel, que vol dir Déu-és-amb-nosaltres (v. 22). L'evangelista ens presenta Josep com el darrer dels grans patriarques d'Israel. A ell se li encarrega fer de pare del nou Israel. Li has de posar el nom de Jesús, ordena l'àngel, responsabilitat pròpia del pare. El nom, però, de l'infant, no serà ell qui l'escollirà, sinó que li imposarà el nom que li ha estat revelat per Déu, pel Pare. Així Josep davant tot-hom obrirà la gran porta de la salvació de la humanitat i s'acomplirà en autèntica plenitud el que gairebé vuit segles abans havia predit Isaïes. En el destret que llavors es trobava Judà, amenaçat d'invasió per tal d'anihilar la dinastia regnant, Jahvè envia Isaïes a dir al rei Acáz que confiï en la protecció del Senyor. I per a donar-li coratge li brinda l'oportunitat de demanar un senyal del cel. L'incrèdul monarca diu hipòcritament que no vol posar Déu a prova. Llavors el profeta pronuncia la magnífica profecia messiànica de l'Emanú-El, que en el seu acompliment més immediat es refereix al naixement d'un fill del rei, que malgrat l'ensulsiada del regne i del país, continuarà la dinastia de David, demostrant així que realment Déu era amb el poble, disposat a complir la seva paraula de perpetuar la descendència davídica en el tron. Sant Mateu veu en el misteri de la concepció de Jesús l'acompliment definitiu i ple de la profecia d'Isaïes. El nom mateix que s'ha de posar al fill de Maria ja ho indica: Jesús, o sigui Jahvè salva, perquè ell salvarà dels pecats el seu poble (v. 21b). S'estableix així la identitat entre Déu i Jesús, que serà l'autèntic Emmanú-El: amb-nosaltres-és-Déu.

CAIXA DE MANRESA

El 125è aniversari de la Caixa de Manresa és una ocasió especial per commemorar el seu naixement i el seu desenvolupament al llarg dels anys. La Caixa de Manresa és una entitat sense ànim de lucre que té com a objectiu principal el benestar social i la promoció de la cultura a la ciutat de Manresa.

La Caixa de Manresa és una entitat sense ànim de lucre que té com a objectiu principal el benestar social i la promoció de la cultura a la ciutat de Manresa. La Caixa de Manresa és una entitat sense ànim de lucre que té com a objectiu principal el benestar social i la promoció de la cultura a la ciutat de Manresa.

La Caixa de Manresa és una entitat sense ànim de lucre que té com a objectiu principal el benestar social i la promoció de la cultura a la ciutat de Manresa. La Caixa de Manresa és una entitat sense ànim de lucre que té com a objectiu principal el benestar social i la promoció de la cultura a la ciutat de Manresa.

La Caixa de Manresa és una entitat sense ànim de lucre que té com a objectiu principal el benestar social i la promoció de la cultura a la ciutat de Manresa. La Caixa de Manresa és una entitat sense ànim de lucre que té com a objectiu principal el benestar social i la promoció de la cultura a la ciutat de Manresa.

Proposta de la Fundació "Família i Benestar Social"

Demanen 1.000 habitatges a Ciutat Vella per a famílies necessitades

La Fundació "Família i Benestar Social" ha demanat a l'Administració Pública que es faci present en l'exercici de les seves responsabilitats socials i que compri 1.000 habitatges vells del casc antic de Barcelona per rehabilitar-los i vendre'ls posteriorment a famílies necessitades mitjançant un préstec hipotecari a 10 anys al 6 per cent d'interès. La inversió suposaria uns tres mil milions de pessetes que haurien de finançar la Generalitat, l'Ajuntament i la Diputació.

El president de la Fundació, Francesc Borrell, va afirmar que d'aquesta manera se solucionaria el problema de l'habitatge per a algunes persones i s'avançaria en el tema de la rehabilitació.

Francesc Borrell va parlar d'aquest i d'altres temes en una conferència de premsa. Es tractava d'exposar la feina de la Fundació, que comença a donar fruits concrets: pla per a la rehabilitació social del barri de la Mina; edificació d'un casal per a la tercera edat a la Ciutat Vella o el pla d'ajut al barri de Camp Clar, de Tarragona.

El problema de l'habitatge

La Fundació té uns serveis de préstecs hipotecaris, per a famílies que necessiten un pis urgentment. La devolució del préstec no els resulta excessivament gravosa perquè es procura que mensualment no hagin de pagar més que el que pagarien de lloguer per un pis ben modest o per l'habitatge d'una pensió. (Fins ara s'han fet préstecs a un 6% d'interès i a retornar en 10 anys).

Amb l'ajut que es dona per comprar un pis, es pretén no sols que aquella família pugui tenir un domicili fix sinó també que pugui sortir de la marginació i integrar-se a la societat. Poder viure establenent significa la possibilitat d'escolarització continuada dels fills, la possibilitat de participar en la vida del barri, d'establir relacions socials i més facilitats per buscar una feina.

Les famílies que s'atenen han de ser presentades per una institució o un assistent social, les quals garanteixen en certa manera la necessitat d'habitatge de la família i la possibilitat de devolució del préstec, a més de continuar en contacte amb la família per a la seva reinserció.

Fins ara s'han concedit 18 préstecs i adquirit 27 habitatges.

Moltes persones de Ciutat Vella no tenen un habitatge digne i viuen en condicions difícils.

Casal de Vells a la Ciutat Vella

La Fundació ha adquirit una casa al carrer Rull núm. 1. En els baixos s'instal·laran les oficines de la Fundació i en quatre dels deu pisos, es fa una residència per a persones grans necessitades. El pressupost de la Residència és de 50 milions de ptes. cost que es cobrirà amb aportacions privades.

La Residència de vells ha de servir també com a lloc de trobada del barri, no solament per a persones grans sinó oberta a persones de totes les edats. L'objectiu bàsic és trencar l'isolament dels vells i ajudar-los a participar en la vida del barri.

Les obres estan ja molt avançades i es preveu fer la inauguració a primers de l'any vinent.

Actuacions al barri de la Mina

A la Mina la Fundació ha intervingut en la redacció d'un Projecte destinat a sol·licitar ajuda econòmica de la CEE. Aquest Projecte s'ha publicat en un llibre per donar-lo a conèixer als ciutadans i així poder recabar el seu ajut econòmic.

El Projecte està integrat per una sèrie de programes que funcionen al barri des de fa anys, als quals els fa falta ajuda econòmica, urgentment, per al seu manteniment i la possibilitat de continuació.

El treball realitzat fins ara es pot dividir en tres etapes.

1a. Etapa

Formulació del Projecte "Proposta de treball Comunitari per al Barri de la Mina" i acord unitari de l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs, Generalitat de Catalunya, Ajuntament de Barcelona, Fundació Família i Benestar Social i Entitats del Barri, per dotar econòmicament el Projecte fins a 100 milions de ptes. i demanar l'ajut de la CEE.

2a. Etapa

Aportació de 50.000.000 ptes. a parts iguals entre les entitats abans esmentades per iniciar el programa durant l'any 1989 sense esperar l'aportació de la CEE.

Aquesta aportació ha permès realitzar amb tota normalitat les activitats programades, especialment el programa d'alfabetització, Autonomia i Moda, Casal Infantil i Coordinadora de Joventut.

3a. Etapa

Signatura d'un nou acord unitari per tal d'incloure en un sol Projecte totes les iniciatives socials existents i presentació a les autoritats de la CEE del "Proyecto de Acción Modelo para el Barrio de la Mina" demanant la seva inclusió en el "III Pla d'ajuda contra la Pobresa".

Aquest Projecte preveu una inversió de 650 milions de ptes. en 5 anys (de 1990 a 1994).

C.C.

Avui es parla molt de voluntariat social. Com a exemple citem només tres casos ben recents:

— El 18 de novembre es constituí a Barcelona la FEDERACIÓ CATALANA DE VOLUNTARIAT SOCIAL, signant l'acta fundacional 48 entitats de diferents comarques.

— El 5 de desembre, arreu del món, se celebrà el DIA INTERNACIONAL DEL VOLUNTARI, instituit per les Nacions Unides per donar suport, destacar i agrair la tasca que milions de voluntaris realitzen per humanitzar les relacions i per millorar el nivell de vida de persones i col·lectius.

— El dia 12 del mateix mes de desembre, la Generalitat presentava en públic el que serà l'INSTITUT CATALÀ DEL VOLUNTARIAT i la Federació abans esmentada anunciava la segona edició de la GUIA DEL VOLUNTARIAT i d'un vídeo convidant tothom a fer-se voluntari social.

Però enmig de totes aquestes

Què és el Voluntariat Social?

notícies i esdeveniments moltes persones encara es pregunten què és i què fa el voluntariat social; i és aquesta incògnita la que intentarem d'aclarir mitjançant aquestes línies.

Una definició feta per representants de diferents entitats catalanes, arran de l'estudi del Voluntariat Social a Catalunya fet l'any 1986, diu que el voluntari social és qui compleix aquestes quatre condicions:

- Treballar sense cobrar.
- Fer-ho en bé de persona o col·lectiu que pateixi marginació o mancances bàsiques.
- Fer-ho en el marc d'una organització estable.
- Fer-ho lliurement, sense coaccions externes.

Això és exactament el que fan milers de persones al nostre país, moltes —la majoria— dins d'orga-

nitzacions que són o han nascut al si de l'Església Catòlica.

Si és veritat que tothom, com a membre de la gran família humana, hauria de sentir la solidaritat amb els altres, no és menys cert que el cristià convençut que ser conseqüent amb l'evangeli l'obliga a viure de cara als altres, ha estat capdavanter —i de forma molt significativa a Catalunya— en el lliurament voluntari al germà necessitat.

Tanmateix, però, avui que es parla de l'Estat del Benestar com a pare que ha de subvenir totes les necessitats, moltes persones i també no pocs cristians pensen que és el Govern de torn qui ha de resoldre cadascun dels greus problemes que viuen disminuïts i reclusos, persones soles i gent gran, infància abandonada i drogadictes, malalts crònics i minories ètniques, etc. etc.

El voluntari social és, a més del qui compleix les característiques assenyalades més amunt, el qui "no es conforma a fer el que pot a estones perdudes i només amb bona voluntat" sinó "el qui pren responsablement i conscientment l'actitud cara als altres, de servei, de lliurament i de disponibilitat".

Voluntari social és el qui ajuda, acompanya, ensenya, dona, orienta, consola, gestiona, escolta, comparteix, tot allargant —mai substituint— braços i temps de professionals, famílies i amics que fan tot el que poden.

Convençuts que l'Estat del Benestar encara és un somni, els voluntaris socials gestionen l'ajut i la col·laboració d'estaments públics i professionals cercant solucions als problemes que pateixen els germans i, mentrestant, posen

tota la seva il·lusió, el seu saber i el seu temps a fer allò que està al seu abast de persona compromesa.

Des d'aquestes ratlles voldríem fer una doble crida:

— A tots i cadascun dels ciutadans que, conseqüents en la seva manera de ser i de pensar, creguin que han de fer quelcom pels altres, que es posin a disposició de qualsevol de les entitats de voluntariat social, de les quals fins ara n'hi ha 217 de censades a Catalunya, o s'adrecin a la FEDERACIÓ CATALANA DE VOLUNTARIAT SOCIAL (Grassot, 3 - 2n. T. 93/258 99 06 08025-Barcelona i Francesc Ciurana 10 T. 972/20 49 80 17002-Girona).

— A totes i cadascuna de les entitats amb Voluntariat Social de Catalunya que encara no s'hagin federat o no s'hagin censat, que ho facin adreçant-se a la Federació. Tothom hi és convidat.

LLUÍS MARTÍ i BOSCH
President de la Federació
Catalana de Voluntariat Social 12/89

PERE ROVIRA

Vinyes, Cellers i Destil·leries.

Blanc de Belart • Alta Mar • Vinya d'Irto • Viña Montal • Raquel Rosé • Viña Mater • Dry Solera • Ranci • Vinum Misae • Mas dels Frares • CALISAY.

Tel. (93) 337 18 12

Una expressió de la fe de característiques especials

Renovació Carismàtica Catòlica

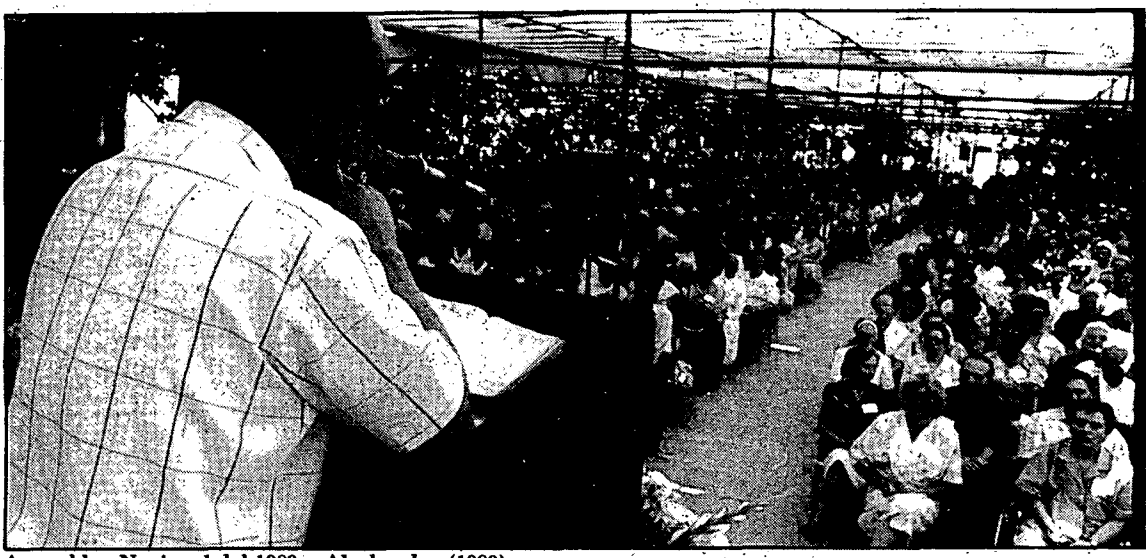
Els cristians s'adonen cada vegada més d'un fenomen, existent dins l'Església Catòlica, que s'anomena **RENOVACIÓ CARISMÀTICA** o **RENOVACIÓ EN L'ESPERIT**.

Aquesta denominació indica una expressió de fe de característiques especials. És una forma de viure, d'estil de vida, un ús del llenguatge i de la paraula en què la presència i actuació de Déu, de Crist ressuscitat en l'Esperit Sant, és viu i s'expressa d'una manera directa. La Renovació Carismàtica té la font en els fets de la Pentacosta. En aquesta experiència renovada de l'efusió de l'Esperit Sant, en una Pentacosta viscuda avui.

No és un moviment de devoció a l'Esperit Sant, ni tampoc uns grups d'oració comunitària.

Es tot un corrent de l'Esperit, el qual a partir de la base està penetrant en l'Església Catòlica, i alhora, en les altres Esglésies cristianes, fent-nos veure i experimentant que la Pentacosta és un fet permanent, les conseqüències més significatives del qual es poden apreciar:

A NIVELL PERSONAL: per la conversió profunda que aconseguim des d'una senzilla obertura a l'Esperit. Aquesta obertura el conduirà a revifar la seva oració, el compromís cristià i la dedicació al servei del proïsme i a viure l'Evangeli amb plenitud.

Assemblea Nacional del 1989 a Alcobendas (1989).

A NIVELL COL·LECTIU: per la integració dels qui passen per aquesta experiència en els grups de pregària i comunitats que, com els primers cristians es reuneixen per compartir l'oració, l'ensenyament, la fracció del pa i la comunió de vida, i en qui es manifesten tots els carismes i ministeris per a la pròpia edificació i per poder portar a terme l'ineludible mandat d'evangelitzar i donar testimoniatge del Crist vivent, Salvador i Senyor.

En els 25 anys de vida ens porten a fer un balanç, una avaluació serena de l'actual situació.

Les paraules del Papa en la Conferència Mundial de Dirigents ens deia: "La força i la fecunditat de la Renovació donen, certament, testimoniatge de la presència de l'Esperit Sant que actua en l'Església en aquests anys que segueixen al Concili Vaticà II. L'Esperit, és cert, ha guiat a l'Església en tots els temps. Gràcies a Ell l'Església conserva una contínua vitalitat juvenil. La Renovació Carismàtica és una eloqüent manifestació d'aquesta vitalitat..."

Actualment està estesa a tots els continents. Avui comptem en

uns 300 milions. No es coneix cap moviment en la història del cristianisme, que s'hagi divulgat tan ràpidament, ni amb tanta amplitud.

Aquí a Barcelona varen començar aquests grups a l'any 1972. Des d'aquí s'han divulgat a tot Catalunya i arreu de l'Estat Espanyol, actualment hi ha més de quatre-cents grups. Ha tingut molta ressonància entre els joves i són molts els qui hi participen activament, tant en la pregària comunitària, com també, en l'evangelització i en formen comunitats.

L'EFUSIÓ DE L'ESPERIT: La Renovació Carismàtica empra aquesta expressió, presa dels Fets (2:17-18 i 10:45). L'eficàcia de la pregària comunitària. Per això, s'organitza el que s'anomena "les set setmanes" com a preparació, i durant aquest període de temps es proclamen, dins un clima de pregària, els grans temes de la fe: **JESUS ES EL SALVADOR I EL MEU SENYOR, LA CONVERSIÓ, L'ESPERIT SANT, L'ESGLÉSIA, ELS CARISMES I LA VIDA EN L'ESPERIT.** Els qui demanen aleshores la pregària que implora l'efusió de l'Esperit, renuncien al mal i a Satanàs i accepten Jesús com a Salvador i Senyor.

Els efectes d'aquesta efusió de l'Esperit: I, un encontre personal amb Jesús; II, una consciència més viva del sentit trinitari en la vida del creient; III, Déu parla a la persona; IV, un do de pregària personal, V, un amor per l'Escriptura com a paraula de Déu; VI, una nova força per proclamar la salvació en Jesucrist; VII, un alliberament del pecat; VIII, dons espirituals i carismes; IX, el desig del Regne... Senzillament una nova i joiosa manera de viure. Agra-da de dir "**MARANATHA**", "**VINE, SENYOR JESÚS**" (Ap. 22.20).

Per més informació, podeu trucar als telèfons, 257 65 61 i 215 16 52.

Editorial Claret

Roger de Llúria, 5 - Tel. (93) 301 08 87
08010-BARCELONA

NADAL, HISTÒRIA I SENTIT D'UNES TRADICIONS

Pepe Martínez-Ernest Puig

Per què Nadal se celebra el desembre? Quin significat té el tió? Quin futur té la festa de Nadal? Trobareu totes les respostes en aquest llibre, i a més a més, material per celebrar el Nadal, enmig de dibuixos, poemes, llegendes, etc. Tot això fa que sigui el llibre de Nadal de la família i de l'escola.
Col. "Festa" 3, 48 pàgs.
2ª ed. P.V.P. 350 Ptes.

REEDICIONS:

COMPENDI D'HISTÒRIA DE CATALUNYA

Antoni Ferret

Estudi històric, social, econòmic, cultural i polític de Catalunya, País Valencià, Illes Balears i Rosselló.

NOU TESTAMENT

Traducció de Jaume Sidera

8ª edició d'aquest Nou Testament popular, notablement enriquida i millorada en les introduccions, en el Vocabulari Bíblic i en els llocs paral·lels.
Col. "El Br" 2. 780 pàgs. 8ª edició, augmentada i millorada. P.V.P. 325 Ptes.

ÚLTIMAS NOVELTATS:

A L'AGUAIT DEL REGNE

Pere Casaldàliga

En ocasió dels 60 anys de Pere Casaldàliga, li ha estat preparat aquest llibre, que recull, de forma sintetitzada, uns 150 textos (articles, poesia, escrits...)
Col. "Torsimany" 1. 1.250 pàgs. P.V.P. 1.100 Ptes.

L'EVANGELI DE CADA DIUMENGE I ELS INFANTS, cicle A

Frederic Bassó

El tercer volum d'un llibre que va destinat als adults que es proposen d'ajudar els infants a copsar el missatge del text evangèlic de la missa de cada diumenge.
Col. "Catequesi" 19. 181 pàgs. P.V.P. 700 Ptes.

AMOR I AFECTIVITAT A L'ESCOLA

Carles Ariza, Mª Dolors Cesari, Marian Gabriel y Galán

El projecte global té com a finalitat la realització d'un programa complet d'educació a l'amor i la sexualitat que afagi des de les etapes bàsiques de l'ensenyament fins als últims cursos de batxillerat.
Col. "Horitzons" 19. 363 pàgs. P.V.P. 1.900 Ptes.

L'ÈXODE DE L'HOMME LLIURE.

Catequesi de Reixac sobre l'Evangeli i de Lluç

Josep Rius i Camps

Cal formar nous evangelistes que siguin capaços d'endinsar-se en el llenguatge primitiu, sintètic i en extrem condensat dels primers evangelistes, i de traduir-lo al llenguatge molt més evolucionat i analític de la nostra generació.
Col. "Eines" 3. 198 pàgs. P.V.P. 900 Ptes.

FE I MÓN D'AVUI

Joan Vidal i Gironella

Aquesta obra vol ser una contribució al diàleg entre les dificultats "tradicionals" que han travat el diàleg de l'Església amb la modernitat, i les dificultats "modernes", específiques del tombant històric en què ens trobem.
Col. "Els Daus" 98. 206 pàgs. P.V.P. 600 Ptes.

ETAPES EN EL CAMÍ COMUNITARI CAP AL SENYOR. Primera etapa: Advent Comunitat Germanor

"Hem après que difícilment podem viure cristianament si no és en comunitat i viure en comunitat de la manera que hem intentat de fer-ho és qüestió de compartir, comprendre, acceptar, suggerir, testimoniar, esperar i acollir". Els autors.
Col. "Dossiers" 4. 35 pàgs. P.V.P. 215 Ptes.

DÉU MEU, SENYOR, PER QUÈ SOFRIM?

Luis González Carvajal

Sovint les consideracions que moltes persones pladoses fan al qui sofreix, s'han convertit en causa d'ateisme i de còlera.
Col. "Dossiers" 6. 15 pàgs. P.V.P. 100 Ptes.

TEMPS DE JOC

Ramon Sala i Coy

Per què els infants de fa trenta o quaranta anys eren més feliços durant més temps, malgrat la total absència de preocupació social envers ells, mentre que ara, girant la societat tota ella entorn de la idolatria de l'infant, aquest és menys alegre i molt aviat tarat? Per què?
Col. "Festa" 11. 197 pàgs. P.V.P. 800 Ptes.

LES MEVES APARICIONS

Roser Alemany

"Respectant totes les opinions, aquestes breus pàgines només es fonamenten segons la meua espiritualitat benedictina, en la Roca ferma de la Sagrada Escriptura". L'autora.
Col. "El Br" 34. 47 pàgs. P.V.P. 300 Ptes.

MISSATGE I PEDAGOGIA DE MARIA A MEDJUGORJE

René Laurentint-René Lejeune

L'educació de Maria a la divinització comporta un esforç més durador a favor dels adolescents de Medjugorje, com de tots els qui Ella invita a viure al voltant d'ells aquests missatge de referència constants a la font evangèlica.
351 pàgs. P.V.P. 1.200 Ptes.

Francesc Gamissans, guanyador del certamen marià de Lleida per als articles periodístics

1.033 temples dedicats a Maria al Principat

Amb motiu del Mil·lenari de Catalunya, l'Acadèmia Mariana de Lleida va convocar un certamen marià amb 44 premis. El nostre redactor, Francesc Gamissans, va guanyar el primer premi per als articles periodístics amb el treball "Santa Maria de Catalunya". Per l'interès periodístic i marià del treball el reproduïm íntegrament.

—Barcelona, cap del Principat, és la primera ciutat d'Espanya que, l'any 1217 i per obra dels dominics, aprèn a resar el Rosari.

—El rei de Catalunya-Aragó, Jaume I, expendeix un decret, amb el qual mana celebrar en tot el territori, la festa de la Immaculada. És el primer document d'aquesta mena que es coneix en tota la Península Ibèrica.

—Un mariòleg centroeuropeu famós, el pare Carles Balic, diu que "hi ha més santuaris dedicats a l'Assumpció a Espanya que a tot el món, i més a Catalunya que a la resta de l'Estat espanyol".

Aquestes dades, escollides a l'atzar, són prou significatives per demostrar que l'amor i veneració a Maria neixen paral·lelament amb l'origen de Catalunya. Amb tot, voldria remarcar unes característiques d'aquesta devoció per part dels catalans.

Els santuaris, lloc per reviu la fe

Una primera peculiaritat del culte marià a Catalunya és refereix al nom. Els italians l'anomenen "Madonna"; els francesos, "Notre Dame"; els

castellans, "La Virgen". Catalunya l'anomena la "Mare de Déu" i també "Santa Maria".

A casa nostra, moltes poblacions porten davant el nom toponímic, el de "Santa Maria". El nom de la Patrona i el nom del poble van tan lligats que es veu ben bé que el poble és un senyoriu de Maria. Manuel Brunet, entusiasmada, escriu: "Quin perfum de tradició, de romànic i gòtic fa el nom d'un poble que es barreja amb el nom de 'Santa Maria'. És penyora d'antiguitat i de la més pura catalanitat. Que casen bé el nom de la Patrona i el nom toponímic d'un poble, com 'Santa Maria de Ripoll', 'Santa Maria de l'Estany', 'Santa Maria de Poblet', i d'altres".

Un fet singular també a Catalunya, és la constitució canònica de la Confraria del Roser, o del Rosari, tan bellament cantat per Verdaguer. El bisbe Torras i Bages opinava que el Rosari expressa, en resum, la història de la Redempció humana duta per Jesucrist, i que els misteris de Dolor, de Goig i de Glòria, reflecteixen els nostres quefers quotidians, farcits de penes, d'alegries i d'esperances.

Avui, el procés de secularització acusat a Catalunya pel seu nivell econòmic elevat, fa que se supervalorin els béns de consum i es menystinguin els valors transcendents. Això pot haver contribuït que la devoció a Maria no s'exterioritzi amb grans manifestacions o formes sorolloses al voltant d'una ermita o santuari, com abans. En les comunitats cristianes —i aquesta és una altra de les peculiaritats a Catalunya— la vivència religiosa es limita més a grups reduïts, que busquen el redós d'un santuari marià un lloc de meditació, una oportunitat per una reflexió en profunditat. El monestir, el santuari o l'ermita, és un focus d'espiritualitat i ensem el paratge natural que invita al descans i a la pau, tant per al cos com per a l'esperit.

S'han restaurat els hostatges annexos als santuaris, on importa menys la bona taula o els equipaments i serveis, i captiva més la troballa d'un lloc-refugi per reviu la fe. Als peus de la Mare de Déu s'agrupen adolescents, joves, matrimonis, gent gran, així com sacerdots, religiosos i religioses. La clàssica botiga ja no és per adquirir "souvenirs", sinó més aviat per hebre Bibles, Evangelis o qualsevol folletó o text

que ajudi a il·luminar la fe i a alimentar la devoció mariana.

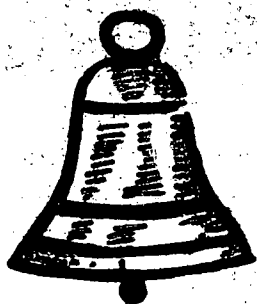
Montserrat, un repte per Catalunya

En aquest sentit, Montserrat ocupa un lloc excepcional. A "Santa Maria de Montserrat" acudeixen els fidels per participar en la litúrgia, en el cant i àdhuc en el res de Laudes o Vespres. Al santuari s'apleguen grups de joves que demanen un monjo perquè els

ajudi a descobrir el seu compromís cristià. Montserrat és també un indret per estones de pregària diürna o nocturna, individual o col·lectiva. En les aules del monestir se celebren conferències, taules rodones, setmanes d'estudis, tot per vertebrar i ajornar els valors ètnics, culturals i religiosos del país. Per altra banda, els ciris, ex-vots, llànties simbòliques i senyeres que ofereixen els romeus, mostra l'estima i la fe senzilla —potser no tan afina— de multitud de pobles a la Moreneta.

Montserrat Balaguer va guanyar un premi de poesia per un treball sobre la Mare de Déu del Miracle.

Barberí, S.A.

Fontanella, 26 - OLOT (Girona-Espanya)

Telèfon 26 03 81

Fundició de campanas
fundició de ferro
bronzes d'art.

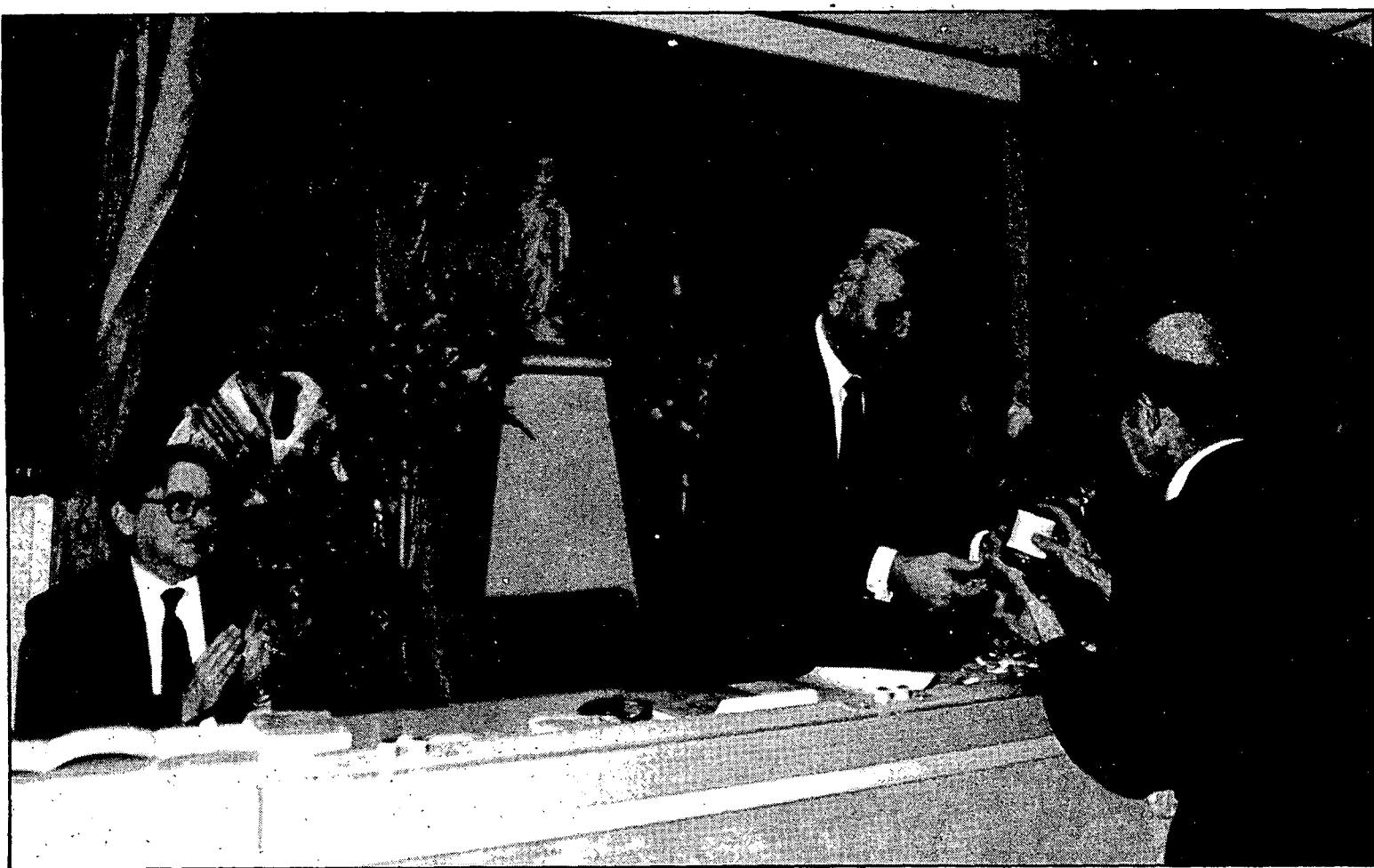
Premiat amb medalla d'or a l'exposició
de Barcelona de 1888

I no acaba aquí la projecció de Montserrat. Cal remarcar que en tot això la presència benedictina hi és cabdal. Amb la seva àmplia biblioteca i amb monjos especialitzats, i amb les seves publicacions, contribueix al prestigi espiritual, cultural i artístic del santuari. La mateixa Escolania —composta d'uns 60 nens— ha estat considerada com el "Conservatori més antic d'Europa", i el seu ascendent musical és reconegut per tot el món. El cant de la Salve a migdia ha fet caure llàgrimes a més d'un agnòstic.

Sens dubte que el repte actual de Montserrat és respondre a les noves necessitats de l'Església i d'un món en vertiginosa evolució. En aquest sentit, Montserrat és un punt de referència. A Catalunya, tots els camins porten al cim de Montserrat: gent que va i ve. Hi ha dies de gran afluència, però igualment que els dies normals, allà es respira sempre una atmosfera de pau i serenor. Ningú no molesta a ningú; no hi ha estridències, ni desordre, ni mal humor. El cant, la litúrgia, l'alegria en els rostres, tot s'esmuny en el ressò de les muntanyes, però resta i deixa petja en els creients i també en l'ànim dels incrèduls.

Com més mariana, més cristiana

El que esdevé a Santa Maria de Montserrat podem afirmar-ho, en menor escala, d'altres santuaris escampats arreu

El nostre redactor Francesc Gamissans rep les dues medalles com a guanyador del premi per als articles periodístics.

de la geografia del país: Núria, al cim del Pirineu; la Mercè, en el cor de la gran urb; el Claustre, entre els conreus solsonins; l'Acadèmia Pontificia Mariana en la Terra Ferma; els Àngels o la Salut a Girona, i Santa Cinta a l'Ebre.

Si els orígens i la configuració històrica de Catalunya tenen arrels cristianes —com

han escrit els bisbes del Principat en una pastoral recent—, entre aquestes arrels n'hi ha de marianes. Ho palesen sobradament els 1.033 temples, santuaris i ermites que hi ha per tot el Principat, i que el pare Camús esmenta pels seus noms i advocacions en la seva obra, **Jardín de María**.

Vindran noves mentali-

tats, nous costums; s'imposaran nous corrents d'espiritualitat en les comunitats creients dels pobles; potser fins i tot algunes formes senzilles de pietat, que s'havien mantingut fins avui, desapareixeran, però la devoció a la Mare de Déu no s'esvairà mai, perquè és substancial al fet cristià. Una Catalunya cristiana serà ne-

cessàriament mariana, i com més mariana, més cristiana. La història del passat ho confirma, i és probable que la història del futur ho comprovarà de nou.

FRANCESC GAMISSANS i
ANGLADA
Premi 1.- De S.M. el Rei
d'Espanya, D. Joan Carles I.

NUESTRA SALVACION

Se trata de un libro que ha tenido siete ediciones en cuatro años y que tiene, a la vez, las siguientes características:

- Un devocionario práctico y litúrgico.
- Una síntesis de la fe íntegra, clara y actual.
- Un catecismo elemental y medio.
- Atrayentes ilustraciones a color.
- Una cubierta plastificada a CUATRO COLORES.

CONTIENE EL PADRENUESTRO Y
EL ORDINARIO DE LA MISA EN LA NUEVA VERSION

Edita: Revista AVE MARIA

Papel de gran calidad.
Atractiva portada plastificada
Precio: 350 ptas. (IVA incluido)
Distribuye: Distribuidora Balmes
08002 Barcelona. Tel. (93) 317 94 43

Distribuidora Claret
Roger de Llúria, 5
08010 Barcelona
Tel. (93) 301 08 87

El Nadal dels pobres

Avui, enllaunem l'Esperança del Nadal amb el consumisme i hem d'anar a veure el pessebre al "Corte Inglés". Per a moltes persones els llums encesos, les cançons, els anuncis d'aquestes festes són motiu de tristesa, perquè estan soles, o no tenen diners, o estan malaltes, o han perdut un ésser estimat... Aquest Nadal consumista és un insult per als pobres. Però hi ha persones que volem viure un Nadal més autèntic, solidari. El Casal d'Infants del Raval de Barcelona i l'associació "Amics de la Gent Gran" ens mostren dues cares del Nadal amb els pobres.

El Casal d'Infants del Raval és al carrer Sant Rafael n.º 19, en ple cor del barri xinès. Va començar a funcionar l'any 83 i acull nens de la part baixa d'un barri que té greus mancances urbanístiques. Els nens tenen edats compreses entre l'any i mig i els setze. Un equip d'educadors i de monitors, la majoria voluntaris, s'encarreguen d'uns 150 infants. La manca de recursos econòmics ha posat el Casal en una difícil situació. Encara estan esperant el local que l'Ajuntament els havia promès. Mentrestant, continuen la seva tasca en la planta baixa d'una casa molt antiga, amb les parets fosques i esquerdades. La humitat és tan forta que quan s'hi entra, embolcalla com un llençol.

"Aquest és el nostre palau —comenta irònicament Joan Duch, director educatiu del centre—. Aquí celebrem el Nadal cada dia, amb les nostres mans, estimant els nens, treballant per a ells, per defensar els seus drets: a ser tractat amb amor, a no ser abandonat, ni maltractat, que no passi fam, que pugui anar a l'escola, que li vetllin la salut..."

"El problema també és la manca de recursos —explica mentre ensenya una sala on s'amunte-

guen joguines, roba i diversos materials escolars—. I com que esperem el nou local de moment no invertim per condicionar aquest. Però en aquests casos allò que és provisional s'eternitza."

Un terç del seu pressupost ve de donatius privats, dos terços de les subvencions provenen de l'Ajuntament i de la Generalitat i d'algunes fundacions, i una infima part dels usuaris. Un educador a jornada completa, que molts dies comprèn nou o més hores cobra unes 52.000 pessetes al mes.

"Necessitem més recursos per realitzar una feina digna —continua Joan Duch molt seriós—. Per exemple, només podem fer excursions d'uns 20 km. des de Barcelona, quan seria molt interessant i necessari poder anar més lluny."

Un dia qualsevol del casal comença en arribar 70 nanos a esmorzar. Una estona abans s'han preparat els entrepans. Els infants mengen, agafen el material escolar i se'ls acompanya a l'escola. Els petitons es queden al centre. Si treballen amb nens d'un any i mig és per evitar que els seus germanets de sis o més anys hagin de fer de pares dels petits. També s'ha

comprovat que agafant-los d'aquestes edats els resultats són més positius. Hi ha nens que han d'anar al metge perquè arriben apallissats o semidespullats. Quan surten del col·legi dos dies a la setmana van a la piscina i sinó a la banyera, després dinen i tornen a classe. A la tarda van al centre a jugar i s'hi sumen altres nens, se'ls dona una hora de reforç escolar, sopen i van a casa.

"Aquest estiu —explica el director del centre— vam organitzar unes colònies d'estiu, vam llogar una casa i en cada torn hi havia unes 90 persones. Durant els mesos que van durar les colònies vam tenir 60 nens permanents que no podien estar amb els seus pares i uns 15 que anaven canviant a cada torn. Alguns nanos van pagar sols 1.000 pts., o ni això, perquè no podien, altres sí, van pagar la quota completa, perquè podien arribar-hi o perquè rebien algun tipus de subvenció."

Quatre persones formen la Junta Directiva, hi ha quatre educadors responsables cada un d'un grup d'edat (els nens estan repartits en quatre grups segons les edats). Al matí hi ha dotze monitors voluntaris fixos i a la tarda se n'hi sumen uns 4 o 5 més. Tres o quatre dies a la setmana vénen una treballadora social i un metge. Els equips de monitors voluntaris es formen segons les hores.

—Com celebrareu el Nadal?

—Dies abans del Nadal farem un berenar-sopar a base de pa amb tomàquet i coses per picar amb els nanos i els pares, perquè molts d'ells no poden celebrar-lo —diu Joan Duch—. Ells també ajuden a preparar-lo i canten nadales. Del 27 al 30 de desembre anirem de colònies i de l'1 al 5 de gener farem les "timbes". Nosaltres anomenem "timbes" a les activitats i les sortides que s'organitzen i que duren un dia sencer. Per alguns nanos el pitjor és tornar a casa...

—Quins projectes teniu?

—Si podem somiar, somiem —comenta somrient Joan Duch—. En primer lloc posaria al dia les necessitats del centre, per exemple el local. I també que se signés el conveni amb l'Administració, que no sabem quan serà. Després iniciaria un programa de formació per als pares d'una durada de tres anys. Tractaria de temes de com portar una casa, com educar els infants i tenir cura dels avis, donar una sòlida formació humana i de treball. I tindriem una casa a fora, de manera que els nens que no poguessin viure al barri amb els seus pares poguessin estar a fora amb uns educadors permanents.

—Fa falta una vareta màgica perquè la gent s'adoni que hi ha

El Nadal consumista és un insult per als pobres.

nens amb aquestes mancances —intervé M. Carme Giménez, presidenta del Casal— i que quan van als teatres i als cinemes o passegen per la Rambla... haurien d'arribar-se als carrers de darrera —i afegeix amb tristesa—: Que deixin de morir tants nens per causa de la droga, en un any n'han mort cent...

Segons dades de la Generalitat, l'any 2000 hi haurà a Catalunya 1.000.000 d'ancians, és a dir, el 17'5% de la població catalana. D'aquests, uns 135.000 seran més grans de 85 anys. El 1986 el percentatge era d'un 12'4% i hi havia 737.000 ancians.

L'associació és pionera a l'Estat espanyol, però està arrelada a Irlanda, Canadà, França (on va néixer després de la Segona Guerra Mundial), els Estats Units, el Marroc i Mèxic. En el nostre país no rep gaire suport institucional, no té el reconeixement d'entitat d'utilitat pública, de manera que no es pot beneficiar dels ajuts econòmics que aquest reconeixement suposa. El Govern central, en té la competència en aquest camp, des de fa tres anys no accepta cap petició d'entitat pública que vingui de Catalunya.

Mentre ensenya fotografies

Voluntaris que ajuden la gent gran

La senyora Maria, 84 anys, és cega, viu sola, cada setmana rep la visita de Guillermo, la Clara i la Sílvia que li fan companyia, l'ajuden en la compra, les coses de casa, l'estimen. Hi ha un senyor d'uns 80 anys que cada dia va a la seu d'Amics de la Gent Gran a llegir a la biblioteca, d'aquesta manera, està acompanyat i no té fred... La vida occidental ha accelerat el seu ritme, tot va molt de pressa, massa de pressa. Els ancians queden arraconats d'una cursa en la qual no poden participar. La solitud és la realitat que acompanya tantes persones grans que de per si pateixen altres dificultats: malalties, pèrdues d'éssers estimats, una renda sota mínims, cases velles i fràgils... "Els nostres avis són gent que s'ha quedat sola —explica la M. Salut Camps, directora de l'associació Amics de la Gent Gran— però no sols de classe baixa. A l'Eixample ens resulta impossible entrar a les cases, perquè els avis no volen que veiem on viuen, perquè han anat a menys i tenen ferida la seva dignitat".

L'Associació està formada per uns 150 voluntaris —la majoria de 19 a 25 anys— que actuen a Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat. Treballen per evitar l'ingrés dels ancians en un asil i que no se sentin sols. S'organitzen visites als avis, festes, sortides i colònies, també un servei telefònic "Escolta un amic" per aquelles persones que no volen donar-se a conèixer per vergonya, o no volen ser visitats pels voluntaris, però que necessiten parlar. "A través de la conversa —diu la M. Salut Camps— s'intueixen les seves mancances i s'intenta solucionar-les". Els telèfons són: 207 67 73 i 207 67 74.

dels avis que cobreix l'associació, la M. Salut Camps comenta els problemes de cada un dels ancians, els anomena pel seu nom i recorda anècdotes viscudes amb ells. També parla de tots els qui han mort, i confessa que és dur, però que quan es treballa amb persones grans s'ha d'assumir que passa sovint.

"El dia de Nadal —diu la directora d'Amics de la Gent Gran— ha de ser molt especial. Busquem famílies acollidores que vulguin tenir un avi a dinar, perquè no estiguin sols. Tanmateix, per tots aquells que no puguin dinar en família, un grup de voluntaris anirà a visitar-los després de dinar, els portarà un regal i faran una petita celebració. I el dia 22 al vespre farem una celebració de Nadal amb els avis i els voluntaris. S'ha d'anar a buscar els avis amb cotxe i tornar-los amb cotxe, perquè si no no podrien venir, es cansen de seguida".

"Els voluntaris quan van a veure un avi —continua amb un somriure il·lusionat— de vegades porten guitarres o fan un berenar, també intenten que puguin anar a llocs on sols no hi podrien anar. Per exemple, els porten al cinema, al Tibidabo, a veure el Crist de Lepant a la catedral de Barcelona, a passejar amb Golondrines pel port... Ells possibiliten moltes vegades, que aquests ancians realitzin la il·lusió de la seva vida".

NÚRIA ORIOL PALAREA

L'afecte és el millor regal.

PESSEBRE VIVENT DE SANT FOST

EL PRIMER PESSEBRE VIVENT DEL VALLÈS

Dies de representació:
24, 25 i 31 de desembre
1 i 6 de gener
A les 6 i les 7 de la tarda

L'ésser humà porta 5.000 anys esquiant

Des de la seva aparició sobre la terra, l'home s'ha vist obligat a lluitar contra el gel i la neu per la qual cosa és possible que l'ésser humà esquí des de fa 5.000 anys, encara que les primeres dades que es coneixen són d'uns 4.000 anys. El denominat esquí modern es va iniciar amb l'invent dels lligaments o fixacions, elements que deuen la seva paternitat al noruec S. Nordhem, el 1880. Uns anys més tard va néixer la primera escola d'esquí inaugurada pels instructors del Telemarck i més tard va començar la seva proliferació en d'altres països.

Arnold Lunn fou l'artífex de les competicions amb curses de descens i l'eslàlom, vocable que significa declivi de senders. La

primera cursa es va celebrar en la localitat suïssa de Mürren l'any 1922.

Oslo, dos anys més tard, va acollir la creació de la Federació Internacional d'Esquí i Chamonix (França) fou escenari dels primers jocs olímpics d'hivern.

Si l'esquí és la base de tots els esports d'hivern, a la seva ombra sorgiren d'altres activitats en les quals la neu es veu implicada: Hoquei, patinatge artístic, bobsleigh, luge, salts, són entre d'altres els més coneguts, a més a més de l'esquí nòrdic o el de muntanya i el novíssim esquí artístic. El qual en les seves tres facetes, els clots, serà disciplina per primera vegada en els jocs d'Albertvilles 92.

Un total de 45 milions d'afec-

cionats practiquen l'esquí arreu del món, dels quals un 56 per cent correspon a Europa, un 22 per cent a Canadà i Estats Units, un 18 per cent al Japó i la resta, un 4 per cent als altres països.

En l'apartat d'esquí nòrdic la quantitat mundial de practicants és de gairebé dotze milions, el 26 per cent són d'Estats Units i Canadà, el 38 per cent d'Europa i el tres per cent de Japó i el 23 per cent restant d'altres països.

Els esports d'hivern arribaren a Espanya l'any 1907 amb motiu d'una excursió al Puigmal (Pirineus Orientals), a 2.913 m. quan Albert Santamaria i Josep Amat improvisen uns esquis per demostrar als seus companys d'excursió que eren els esports d'hivern que havien vist practicar fora del seu país.

El 25 de desembre del 1908 amb material comprat a Zuric es practiquen els primers descensos en els Rasos de Peguera (Bergadà) i el 21 de març del 1909 se celebra la presentació pública de la nova activitat amb un descens de luges (espècie de trineu) en les vessants del Matagalls (Montseny) a la província de Barcelona.

L'esquí és l'esport que convoca el major nombre de participants de totes les edats i sexes.

Estacions d'esquí a Catalunya

Denominació	Remuntes	Pistes
Serralada pirinenca (Pirineu Català)		
La Molina (Girona)	17	27
Vall de Núria (Girona)	4	9
Vallter-2000 (Girona)	8	12
Baqueira-Beret (Lleida)	22	44
Tuca Mall Blanc (Lleida)	9	20
Portainé (Lleida)	6	18
Boí Taüll (Lleida)	7	16
Super Espot (Lleida)	6	24
Llessui (Lleida)	6	22
Port del Comte (Lleida)	14	30
Rasos de Peguera (Barcelona)	4	4
Bagà (Barcelona)	2	3

L'ésser humà porta 5.000 anys esquiant

El primer campionat d'Espanya fou a la Molina (la Cerdanya) primera estació del país que va comptar amb un mitjà mecànic d'ascensió, el teleski de Font Canaleta, l'any 1943. Allí es va dis-

putar la copa del Rei Alfons XIII.

Si el futbol és l'esport rei en el nostre país, l'esquí en totes les seves facetes, és de bon tros, el que convoca el major nombre de participants de totes les edats i sexe.

Segons ATUDEM (Associació Espanyola d'Estacions d'Esquí i Muntanya). Durant la passada temporada 1988/89, les estacions d'esquí alpi i de fons obertes en territori espanyol reberen una afluència total de 3.200 esquiadors per dia, guarismes similars als de la temporada anterior.

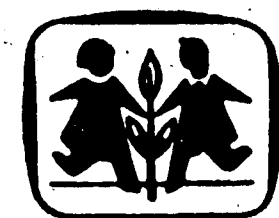
El Pirineu juntament amb Navacerrada, són les cadenes muntanyoses que compten amb les millors i més completes instal·la-

cions acompanyades d'una infraestructura més competitiva en relació amb la dels països europeus de llarga tradició esquiadora.

En la passada temporada es varen comptabilitzar a Espanya 54.938 targetes federatives, 9.370 menys que la campanya anterior. La disminució, segons l'òrgan federatiu, es atribueix a la manca de neu.

La Federació Catalana amb 11.545, la madrilenya amb 9.528 i l'aragonesa amb 8.045 ocupen les tres primeres places en nombre de targetes de federat.

MANUEL CABANILLAS

aldees infantils s.o.s. de Catalunya

Membre de l'Associació SOS Kinderdorf International (adherida a la UNESCO)

TU TAMBÉ POTS SER "MARE SOS"

.....en una "ALDEA INFANTIL SOS", obra basada en els següents quatre principis:

- Una mare...** que amb el seu amor i les seves atencions recupera físicament i emocionalment l'infant abandonat.
- Uns germans...** a totes les cases hi viuen infants de diferents edats i sexes.
- Una vida integrada en la societat...** com els altres infants van a l'escola de la seva localitat i juguen amb ells, riuen i són feliços.

La "mare SOS" s'ocupa de 7 o 8 infants i administra la casa que li ha estat assignada.

- Oferim:**
- Una Llar equipada en una "Aldea Infantil SOS"
 - Pressupost mensual per a la llar.
 - Suport social i psicològic.
 - Contracte de treball: sou + S.S., vacances, etc.

- Es requereix:**
- Edat entre 28 i 40 anys.
 - Ser soltera o vídua sense fills
 - Vocació maternal i capacitat de lliurament
 - Aptitud per organitzar i administrar una casa

Si hi estàs interessada truca, si et plau al tel.: (93) 417 75 39

LLIBRES

Els quatre evangelis per a nois i noies

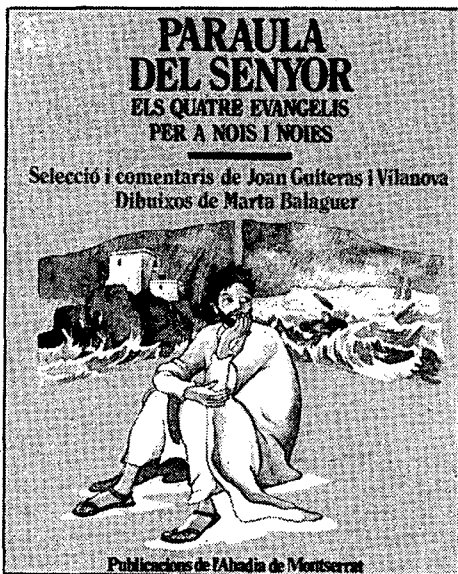
El llibre **PARAULA DEL SENYOR**⁽¹⁾ encara que segueix l'estil propi de l'autor, mossèn Joan Guiteras i Vilanova, col·laborador de Catalunya Cristiana i molt conegut per la seva àmplia obra literària, té un teixit molt diferent de l'habitual.

Presenta els quatre evangelis, en edició abreujada, en la traducció del Nou Testament de la Bíblia de Montserrat, de la qual ha seleccionat fragments a fi de facilitar la lectura als joves amb la creença que així els procura pedagògicament de poder recórrer, més endavant, al text complet.

En la Presentació puntualitza que "l'Evangeli és Jesucrist", parla de cadascun dels Evangelis, exposa la Qüestió sinòptica en forma planera i acaba amb una descripció del País de Jesús. Tot breu i precís.

Segueixen els quatre evangelis, presentats separatament a fi de mostrar-ne la pròpia identitat i les característiques diferenciadores. El títol de cada grup és seguit d'una sintètica guia que encamina la comprensió i predisposa a l'aprofundiment. El text neotestamentari s'exposa en la forma usual, numerats capítols i versicles, i en columnat.

En la Cloenda, l'autor ens revela la seva intenció: "Els evangelis són les joies de l'Església, les nostres joies. Estem contents de tenir-los i de conèixer-los. Cal que no deixis cap dia, ni que sigui una frase, de llegir-los". I acaba recordant les paraules de Joan en la seva primera carta: "Us he escrit, joves, perquè sou forts i la paraula de Déu persevera en vosaltres, i heu vençut el Maligne... Mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare, que siguem anomenats fills de Déu i, de fet, ho som!".

Afegim que la selecció s'ha fet conservant tots els valors evangèlics o sigui sense mermar del missatge salvador. Tampoc en detriment del text ni amb pèrdues de coherència. Coneixem prou bé la seriositat i el pregon respecte que professa, amb senzillesa però amb radicalitat, mossèn Guiteras. El que sí hem de dir, ell mateix ho exposa, que en aquest llibre ha adoptat un to seriós, malgrat el fet de dirigir-se a joves i ha evitat refugiar-se al llenguatge pueril. És que la seva ploma té un llarg historial al servei de la formació de nois i de joves i coneix en profunditat el terreny de la pedagogia.

Les il·lustracions, de Marta Balaguer, són una delícia de línia, de color i de forma. Candorosos, amb moviment, delicadament acolorits, amb missatge directe.

ANTONI CASANOVA

(1). **PARAULA DEL SENYOR**. Els quatre evangelis per a nois i noies. Selecció i comentaris de Joan Guiteras i Vilanova. Dibuixos de Marta Balaguer. Publicacions de l'Abadia de Montserrat pàg. 151.

500 anys del naixement de Thomas Müntzer

Màxim representant de la Reforma radical, Thomas Müntzer (c. 1490-1525) és un teòleg per alguns medieval i per d'altres pioner de la lluita de classes. El llibre que presentem, a més d'oferir-nos per primera vegada la traducció catalana de les seves obres més significatives, suposa una revalorització de la seva figura des d'una visió més històrica i teològica, més equilibrada, d'aquest personatge controvertit i provocador.

La vida de Müntzer, marcada pels viatges i per la polèmica contra Luter, acabà tràgicament quan es veié involucrat en la revolta camperola contra els prínceps alemanys del 1525, a Mühlhausen, on —fet presoner— va ser ajusticiat. Enemic de Luter i de la seva recent reforma i també dels catòlics, la teologia müntzeriana té dos pilars fonamentals: a) l'acció directa de l'Esperit Sant, que fa que l'home esdevingui elegit i, per tant, salvat (en oposició a la justificació aliena de caire luterà); b) la transformació de la mística i la Devotio Moderna en una veritable teologia "política", transformadora del món (la lliga dels elegits, que establiran el regne mil·lenari a la terra). "Sobretot —afirma Duch— va ser un predicador de l'Evangeli en un sentit radical; un Evangeli, una Bona Nova, adreçada als desheretats d'aquest món, que eren justament els elegits per Déu, a fi que constituïssin el seu Poble ja ací en aquesta terra" (p. 9). És en aquest sentit que Müntzer és el qui per primera vegada situa les bases ideològiques de l'autoritat en un cert populisme, i preludi de les teories democràtiques de cent anys més tard.

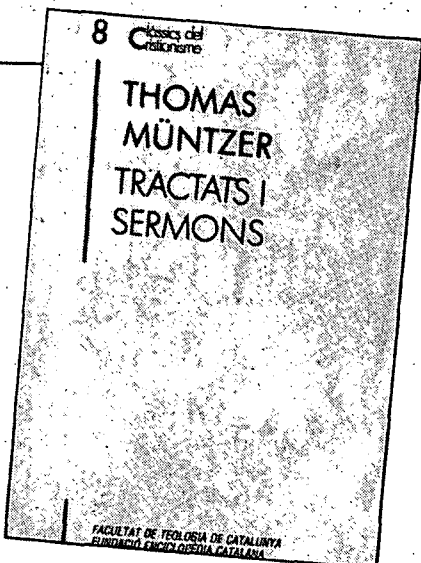
L'edició del P. Lluís Duch, amb una breu però exacta i meticulosa introducció, recull les obres més importants de Müntzer com: el Manifest de Praga (aprofitant pamfletària-

ment el sentiment revolucionari txec de remiscències hussites), el Sermó als prínceps de Saxònia (on justifica la revolta contra l'autoritat p. 74 i 77 especialment), la Defensa ben fonamentada contra les acusacions de Luter, el comentari a Lluç de la Manifestació explícita, i la deliciosa i breu explicació de l'Ordenació litúrgica d'Allstedt. Unes —potser excessives— notes, sobretot bíbliques, completen l'edició.

Respecte del contingut, cal d'una banda felicitar-nos per la frescor del text traduït, fruit —presumim— de l'escrupolositat per a ser fidel al text original; i de l'altra, advertir el lector que, excepte en l'Ordenació litúrgica, les altres obres són plenes de qualificatius (o més aviat des-qualificatius) de Müntzer contra els seus adversaris. I per acabar, una observació sobre la lectura: malgrat el to polèmic, no em deixarà de sorprendre Müntzer per la capacitat d'elaborar una teologia significativa, encarnada i de tantes repercussions pràctiques, ja que resulta francament difícil fer teologia i, ensems, traduir-la i viure-la des de la fe.

FR. AGUSTÍ BOADAS i LLAVAT, o.f.m.

1. **THOMAS MÜNTZER, Tractats i sermons**. Introducció i traducció de Lluís Duch. Clàssics del cristianisme 8, Barcelona, 1989.

ATENCIÓ!

Pares i mestres: fomenteu el bon costum de la lectura, amb bones lectures. A la col·lecció Nova Terra hi trobareu uns llibres especialment interessants per als nostres joves.

HISTÒRIES POSSIBLES-2

Ramon Folch i Camarasa

UN MÓN FELIÇ

Aldous Huxley

TERRA DELS HOMES

Antoine de Saint-Exupéry

TARTARÍ DE TARASCÓ

Alphonse Daudet

NADINA BIS

Pere Verdader

ELS ULLS DEL GERMA ETERN

Stefan Zweig

EL PETIT GUINEUETA

Hanns Radau

GRAN CAÇADOR

Hanns Radau

EN GUINEUETA, L'ÚLTIM CAP DE TRIBU

Hanns Radau

SINDBAD, EL MARINER

Anònim

ILLAMPÚ

Hanns Radau

TRENCANOUS I EL REI DELS RATOLINS

E.T.A. Hoffmann

EL RATOLÍ MANX

Paul Gallico

AHIMSÀ, LA NO-VIOLENCIA DE GANDHI

Aurora Díaz-Plaia

EL BERGANT

Sterling North

COL·LECCIÓ NOVA TERRA
LA LLAR DEL LLIBRE

A totes les bones llibreries
LA LLAR DEL LLIBRE
Bergara, 3 - 08002 Barcelona

Sagraments i joves

Amb el volum nº 4, "Els sagraments de la iniciació cristiana", la col·lecció FER CAMÍ obria l'exposició formativa dels signes sensibles i eficaços de la gràcia. D'acord amb el seu títol desenvolupa els temes del Baptisme, la Confirmació i l'Eucaristia, precedits d'una referència a l'home com a "ésser de valors", en el qual s'exposava que les realitats sacramentals van més enllà de la significació, porten el do de Déu i confereixen la vida divina o l'enforteixen.

Ara, el de "PENITÈNCIA I RECONCILIACIÓ" volum nº 5,⁽¹⁾ tracta de l'esdeveniment salvador significat per aquest sagrament, signe de Déu ric en misericòrdia. Es refereix delicadament, però sense abaratiments, al fet del pecat de l'home. "La cosa —llegim— doncs, no consisteix només en l'obligació de la penitència, sinó en la necessitat i la sort de recuperar la dignitat de fills de Déu regalada en el baptisme". Després, sense decreixer el nivell espiritual, exposa com es fa aquest camí en la pràctica, afegeix unes notes històriques breus i escollides, i acaba el seu plantejament coratjós amb el capítol "A la recerca de la virtut de la penitència", amb el qual demostra que no ha defugit cap dificultat.

"SIGNES DE VIDA", el volum nº 6⁽²⁾ "La unió dels malalts", "Els ordes sagrats" i "El matrimoni", tanca així, el cicle dels set sagraments.

Describeu el significat de cadascun dels sagraments, parla de la presència de Jesús, fa referència al ritual propi i remarca la pràctica i pertinença a l'Església. Cal testi-

moniar que cada tema és tractat amb delicadesa i encert, i que la senzillesa d'exposició ressalta el contingut teològic i bíblic, facilitant una fàcil captació. Així es fan pròxims als nostres nois i noies. Acaba amb una encertada referència a "L'amor consagrat". Aquí l'autor avala l'atreviment amb què afronta el conjunt d'aquests volums.

Una vegada més mossèn Joan Guiteras i Vilanova, canonge penitencier a la Seu barcelonina, ens sorprèn amb el seu estil. Té la senzillesa del cisell i cada paraula aprofundeix. Cap problema real és vorejat i tota possibilitat d'entesa aprofitada. L'esperit nia en els seus plantejaments, presentats sempre amb un sentit autèntic d'Església. Tampoc no refusa la unció que els és pròpia i els amara del sentit autènticament humà que contenen.

El volum "Penitència i Reconciliació" conté il·lustracions de Maria Rosa Seix, i "Signes de vida", de Consol S. Marquilles. Se les ha de felicitar tant per la bellesa i la delicadesa d'estil com per la sentida significació que cada il·lustració conté.

Recomanem la lectura d'aquests llibres, com de tota la col·lecció, a nois i noies, joves i grans. Els considerem necessaris per a la seva formació. I també com a eina de treball pels catequistes, formadors i mares de família. Amb aquests dos darrers, són ja sis els volums publicats en aquesta col·lecció.

ANTONI CASANOVA

(1). Joan Guiteras. **PENITÈNCIA I RECONCILIACIÓ**. Col. "Fer camí" nº 5, Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 61 pàg.

(2). Joan Guiteras. **SIGNES DE VIDA**. Col. "Fer camí" nº 6. Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 61 pàg.

COSTUMS I TRADICIONS

Primer vós, pastor

ESTEVE BUSQUETS i MOLAS

Aquí o en algun altre lloc he explicat com a les "meves" muntanyes, fa pocs anys, encara els pastors anaven a adorar el Nen Jesús, amb un be o marrà ben enflocat i el feien inclinar davant del bressol. Potser encara ho facin. I sempre eren els primers a anar a adorar.

Un pastor, tret de la meua fantasia m'explica el com i el perquè del costum. En realitat, pastors de debò ja ho contaven a la seva manera; no m'invento res, doncs.

—També foren els primers a anar a adorar Jesús tantost hagué nat. A qui, sinó als pastors anunciaren primer la bona nova els àngels? I no l'anomenem els cristians el Bon Pastor?

—Teniu raó bon home, però m'agradaria que ho expliquessiu més bé als meus lectors.

—Vós el que voleu és estalviar-vos la feina d'escriure. Ja m'adono de la vostra murrieria, però avui estic de bones i començaré per dir que l'adoració, amb un moltó o marrà, es fa a la Missa del Gall o a la del dia, si és un lloc on només n'hi ha una. Ja m'enteneu, encara que ara en digueu celebrar l'Eucaristia, als vells ens costa no dir-ne Missa.

El be, xai, moltó o marrà va molt enflocat amb cintes, llana trenada, cascavells i una esquila ben llampant...

—L'animal també adora l'Infant?

—És clar que sí! S'agenolla i tot, car l'hem entrenat per a fer-ho. Ja diu la dita: "Per Nadal el bon pastor, va adorar amb el seu mol-

tó". També es diu "amb el seu sarró", però no és tan propi.

—Ara no li porteu ofrenes com els de Betlem, oi?

—És clar que sí, segons la importància de la casa on servim els presents són més o menys generosos. De fruites seques en amunt, fins a un corderet, s'hi deixa de tot, pollastres, fuets, botifarres i, com diu la cançó, fins mel i mató.

—La sabeu llarga, amic. I per a qui són les ofrenes?

—Depèn. Una part és pel capellà i la més grossa pels pobres, o per algun establiment benèfic i fins hi ha hagut casos en què els regals han estat simbòlics i se'ls han menjat els mateixos pastors. El que sí us diré que arreu solien convidar-nos a menjar coca ensucrada a la sagristia, després de la Missa.

—Canten i ballen com a Betlem?

—Solien fer-ho. Hi havia una mena de dansa en la qual s'havia de trobar el rabadà perdut i al final cantaven la cançó popular de "El rabadà". I sempre els pastors van al davant de tothom, com diu una cobla: "Els pastors de la muntanya/ són com els àngels del cel,/ i quan va parir Maria/ ells hi van ser els primers".

(Anava a fer-li més preguntes, però el pastor s'havia esfumat en la boira del temps i avui, per retrobar-lo no us puc assegurar on hauríem d'anar, tot i que segons sembla, encara viuen, ells i el costum).

CUINA

Púding de pollastre i xampinyons

2 pits de pollastre grans	2 cullerades de Catchup
4 ous	2 ous durs
100 gr. xampinyons	1/4 litre de llet
2 cullerades mantega	2 cullerades de farina

Salpebreu els pits de pollastre, unteu-los amb una mica d'oli i rostiu-los a les graelles, quan estiguin cuits passeu-los per la màquina de trinxar amb els xampinyons nets i el Catchup.

Prepareu una beixamel, amb dues cullerades de mantega, dues cullerades de farina, remeneu-ho sobre foc suau, després tireu-hi la llet bullint a poc a poc i remenant-ho sempre, barregeu-ho tot amb els pits de pollastre preparats, a fora del foc els 4 ous batuts com per a fer truita i si ve de gust una mica de salsa perrins.

Tireu-hi la sal, el pebre i la nou moscada.

Unteu un motlle llarg amb mantega, poseu paper de plata en el fons també untat i ompliu-lo amb el que heu preparat. Coeu-lo a banymaria dins el forn durant 3/4 d'hora. Quan estigui llest deixeu-lo refredar una mica, passeu-li un ganivet pel voltant i tombeu-lo sobre la plàtera. Deixeu-lo refredar completament i cobriu-lo amb una lleugera capa de maionesa, per damunt els rovells dels ous durs passats per un colador de forats grossos i les clares picades al voltant.

MARIA GLÒRIA MONTAÑOLA

"Els Seminaristes de Missions també són Seminaristes nostres"

OBRA DEL CLERGAT NADIU

AL TERCER MÓN, prop de 75.000 seminaristes joves es preparen, en els Seminaries, per servir els seus pobles, ajudats per les OBRES MISSIONALS PONTIFICIES. També s'ajuda els noviciats femenins i masculins de Missions.

Està comprovat que l'ajuda als Seminaris és la millor inversió en favor del TERCER MÓN.

Enguany els nostres donatius van dirigits especialment als seminaris majors: "Sant Rector d'Ars" al Burundi, "Crist Rei" al Pakistan, "Sant Lluís Gonzaga" del Perú i "Esperit Sant" a Port Moresby (Papua. Nova Guinea).

- UNA BECA de 300.000 ptes. facilita sis anys d'estudi.
- MITJA BECA de 150.000 ptes. facilita tres anys d'estudi.
- UN CURS SENCER per 50.000 ptes.

PER A INFORMACIÓ I DONATIUS: Dirigiu-vos a les Delegacions diocesanes de Missions de Catalunya:

08002 Barcelona
C/ Bisbe Irurita, 5

17004 Girona
C/ Albareda, 15

25002 Lleida
Plaça de Sant Josep, 2º 1º

25700 SEU D'URGELL
Bisbat

25280 Solsona
Bisbat

43003 Tarragona
Major, 16

43500 Tortosa
Bisbat

08500 Vic
Seminari diocesà

RACÓ DEL LLENGUATGE

El plànol i el planell

ALBERT PERA

Sempre he criticat aquells que són exhibicionistes del llenguatge. Vull dir els que no tenen altra preocupació que omplir-se la boca amb mots insòlits i virolats que farien goig en un context acurat però que al costat de pèsimes construccions i flagrants barbarismes, detonen de mala manera.

I encara sort si l'exhibidor sap ben bé el significat dels mots que fa lluir com mirallets, perquè també es dona el cas qui, equivocats o distrets, col·loquen les troballes lingüístiques a tort i a dret sense escatir-ne el veritable abast. Com aquell poeta que parlava de misèria pensant-se que volia dir misèria. O com el matrimoni de rics de nou acabats d'arribar de Venècia que explicava, un d'ells, que havia navegat pels canals amb pèrgola, mentre l'altre el corregia i li deia que no, que no, que va ser amb gàrgola.

Això són errors individuals que serveixen com a acudit i que, probablement, mai ningú no els repetirà. En canvi, n'hi ha d'altres que han fet fortuna i s'han tornat col·lectius perquè la majoria els propaga i perpetua.

Un d'ells és el d'anomenar planells a les representacions sobre paper de territoris més o menys extensos, més o menys poblats.

Agraeixo al senyor Frederic Rabassa, de Barcelona, la tramesa que m'ha fet d'una fotocòpia d'una pàgina del número 484, de la revista infantil Cavall Fort on es veu un dibuix de la Pilarín Bayés que representa l'arquitecte i enginyer Cerdà mostrant el

plànol de l'Eixample de Barcelona a les autoritats per a la seva aprovació i als paletes i manobres per a la seva realització. Aquest dibuix és encapçalat amb unes lletres grosses que diuen: Planell de Barcelona.

Si hem de fer cas del diccionari planell queda definit com: indret pla i elevat. I plànol com: representació sobre una superfície plana de la disposició d'una ciutat, edifici, parc, etc.

Ja veieu, doncs, com és d'impropi parlar del planell de Barcelona. Vull insistir en la gran difusió d'aquest error perquè jo l'he sentit en boca de directors d'escola de Formació Professional, de professors i he vist exposicions amb treballs dels alumnes declarats d'aquesta manera. També són innombrables els qui entren a comprar les guies cartogràfiques de l'Editorial Alpina i demanen el planell de la Pica d'Estats o el del Montgrony.

A Mataró tenim, cada any, l'aplec de can Bruguera dels Planells, i aquí sí que el mot hi queda, perquè són uns terrenys plans, situats en la muntanya més propera, des d'on es domina tota la ciutat i el mar i els pobles costaners veïns.

PERLES ORTOGRÀFIQUES

Al carrer Bergara, a Barcelona, hi ha un gran indicador oficial que diu i assenjala Passeig de Gràcia. La lletra a, si s'escau que vagi accentuada sempre és amb accent greu. Així: Passeig de Cràcia.

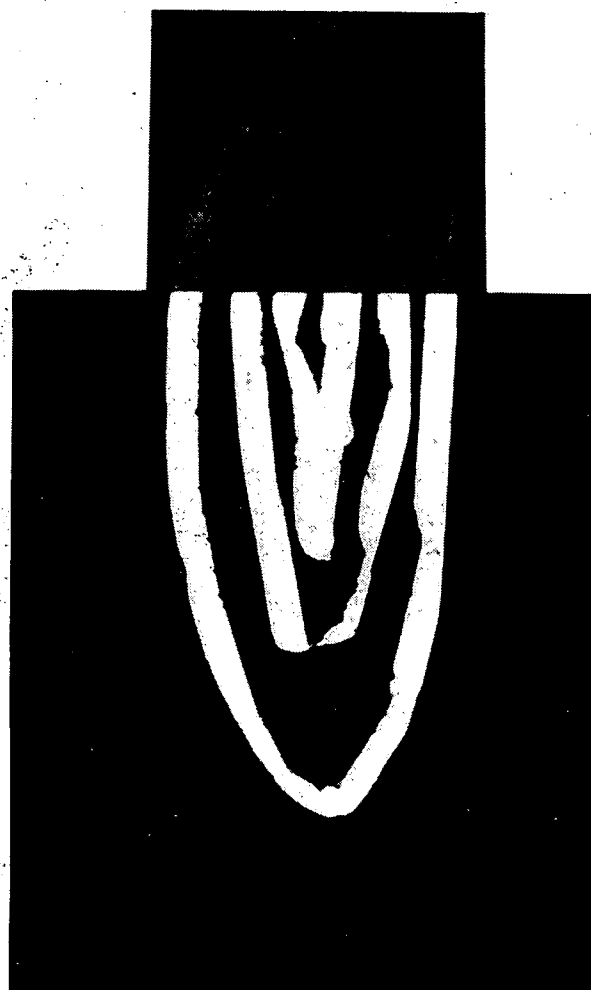
Art i artistes: Gabriel Poch

Gabriel Poch i Sabarich, gran professional de la pintura i guardonat amb diversos premis i trofeus al llarg de la seva breu escalada en el món de les Belles Arts, ha celebrat recentment tres exposicions de pintura, una al Castell de Peralada (Girona), una altra a la Casa Desclergue, de Montblanc (Tarragona) i la tercera en ARTS Galeria Sant Joan, de Sant Joan de les Abadesses.

Gabriel Poch, basa la seva obra en el color negre com a forma i base a uns quadres de mida eminentment grans. I, partint sempre de la seva pròpia tècnica, apareix a la poesia pictòrica inexhaurible de la seva imaginació, creant un estil molt personal qualificat de no figuratiu. Una barreja de pinzellades sempre segures, van plasmanant tot el contingut de la seva obra que, com la bona música, es pura sensació i delit.

MARIA JOSE EJARQUE

ART

Acrílic pintat de grans dimensions, exposat en la seva darrera exposició celebrada a ARTS, Galeria Sant Joan, a Sant Joan de les Abadesses.

LA SARDANA I LA DANSA

La cobla y la música

En el marc de l'Olimpíada Cultural, OC, S.A., l'Ajuntament de Banyoles, a través de la Societat Municipal Prosolba, S.A., el Foment de la Sardana de Banyoles, el Foment de la Sardana de Cerdà, la Diputació de Girona, el Departament de Cultura de la Generalitat, el Ministeri de Cultura, i d'altres entitats col·laboradores, coproduïen el programa "La Cobla i la Música" per donar a conèixer aquest conjunt instrumental i les seves possibilitats.

El programa preveu la realització de quatre activitats bàsiques:

- a) Convocatòria d'un Premi Extraordinari de Composició per Cobla.
- b) Convocatòria d'un Certament Musical de Composició de Sardanes.
- c) Organització del Primer Simposi de Música i Cobla.
- d) Producció d'un Concert Extraordinari de Música per Cobla.

Les dates en què es realitzaran aquestes activitats estaran compreses entre l'octubre de 1989 i el primer trimestre de 1992.

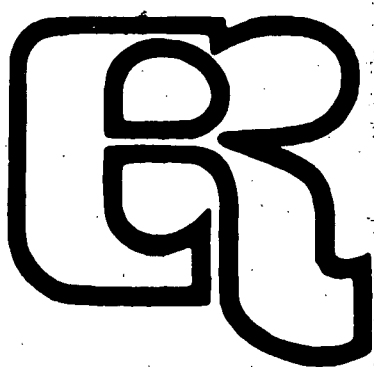
Els premis assignats pels concursos de composició per cobla i sardanes són els següents:

- A la millor obra per cobla 500.000 ptes.
- A la millor obra per dues cobles 700.000 ptes.
- A la millor obra per tres cobles 1.000.000 ptes.
- A la millor obra per cobla i cor 700.000 ptes.
- Premi especial per compositor joves 500.000 ptes.
- Amb sardana es premiaran cinc obres, amb 200.000 pessetes cada una, segons la classificació següent:
- Premi "Ciutat de Banyoles" a la millor sardana sobre el tema musical de "Bon dia Llorà", la transcripció de la qual s'inclou al peu de les Bases.
- Premi "Cassà Casademont" a la millor sardana de tema lliure en la qual es valorarà principalment la tècnica musical i el coneixement de la cobla.
- Premi "Rossend Palmada" a la millor sardana sobre una tonada popular tradicional, en la qual es valorarà la qualitat tècnica musical i la seva condició de balladora.
- Premi "Josep Saderra" a la millor sardana de tema lliure, en la qual es valorarà la qualitat tècnica musical, la condició de balladora i la frescor i sentiment de la melodia.
- Premi "Barcelona'92" a la composició que, seguint l'estructura de la sardana, sigui més innovadora musicalment. La sardana que obtingui aquest premi haurà d'adoptar el nom de "Oberts al Món".

La documentació que s'ha facilitat en la reunió del dia 3 de desembre a Banyoles és molt complexa i interessant, però massa extensa per reproduir-la totalment, si bé procurarem ampliar-la en altres números. A partir del passat dia 15 d'octubre, el grup organitzador, Prosolba, S.A., del passeig de la Indústria, número 25, de Banyoles, codi postal 17820, anunciava l'edició oficial de les Bases, així mateix com les oferia en el domicili indicat.

A part que nosaltres continuarem parlant del programa "La Cobla i la Música", suggerim a les persones molt directament interessades la possibilitat de sol·licitar tota la documentació a la firma esmentada, Prosolba, de Banyoles.

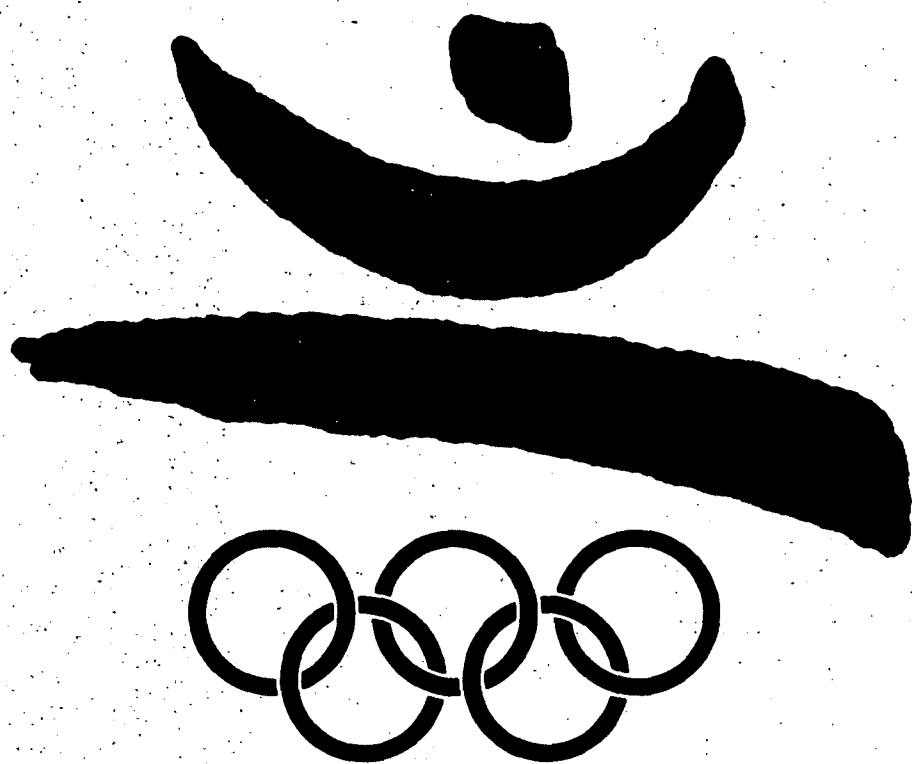
JOSEP VENTURA

EDITORIAL REGINA, S.A.

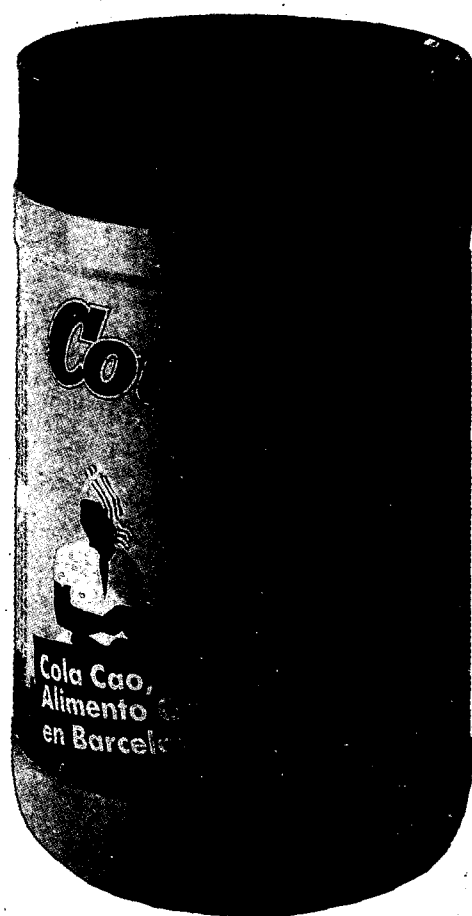
Mallorca, 87-89 - Tel. 322 17 11 - 08029 BARCELONA

EDICIONS BÍBLIQUES I LITÚRGIQUES
PRIMERES COMUNIONS
AGENDES I DIETARIS
ESPECIALITATS PAPERERIA
JOCOS D'ESCRITORI
ÀLBUM FOTOGRAFIES

© 1988 COOB'92, S.A. All rights reserved TM

Emblema Olímpic de Barcelona'92

Aliment Olímpic a Barcelona'92

NUTREXPA

25
ANYS

ELS
PASTORETS
MUSICALS
DEL
VENDRELL

Teatre la Lira

DIES:

Desembre: 24 - Gener 7, 14, 21 i 28 - Febrer 4

HORARI:

Les representacions començaran: A les 5 de la tarda.

DURACIÓ DE L'ESPECTACLE:

3 hores aproximadament.

PREUS:

Butaca única 700 pessetes.

(Bonificació per a grups de més de 25 persones).

LOCALITATS per encàrrecs i venda:

Viatges RECREO, S.A.

Isidre Ribas, 1 - Tel. (977) 66 37 28 del Vendrell.

Els dies de representació: una hora abans de començar a la mateixa taquilla del Teatre.

Oriol Carbó i Marc Puig, representants de la Plataforma Cívica

"Qualsevol supressió o modificació de les nostres festes significa una despersonalització progressiva"

Sembla que aquest mes de desembre ha estat marcat bàsicament per les festes, d'una banda el pont de la Puríssima (que engloba el dia de la Constitució) i ara pel Nadal. Però sobretot i darrerament per una gran desorientació i preocupació pel calendari de festes de l'any vinent. Tots els sectors ja hi han dit la seva: això és un desgavell!

Ens trobem, doncs, amb Oriol Carbó i Marc Puig representants de la PLATAFORMA CÍVICA EN FAVOR DE LES NOSTRES FESTES:

—Com sorgeix la idea d'organitzar una campanya a l'entorn de les festes?

—Bé, nosaltres pensem que la consciència de país s'integra per un conjunt de vivències, de sensacions, i d'afirmacions que s'interrelacionen de manera diversa i pròpia. En aquest conjunt, les festes i tradicions juguen un paper im-

portant. Aleshores qualsevol supressió o modificació de les nostres festes significa una despersonalització progressiva important. Veient que festivitats tan assenyalades i tradicionals com la diada de Sant Esteve, i la de Reis, entre d'altres, que podien perillar varem decidir posar-nos a treballar sobre aquest tema.

—Quin és l'enfocament de la campanya?

—A través d'un manifest que ja ha sortit a la premsa diverses vegades volem el màxim nombre d'adhesions possibles d'entitats, associacions, i personalitats de tots els camps de la societat catalana.

Volem, que quedi ben clar que aquesta és una campanya cívica que vol agrupar totes les associacions i institucions possibles del país. El nostre marc és la societat catalana.

El dia 18 de gener com a cloenda de campanya farem un últim acte al Palau de la

Música Catalana.

—Però bé, encara no heu parlat dels objectius?

—Nosaltres demanem el respecte absolut a les festes tradicionals i populars de Catalunya, i que en tot cas sigui des de les mateixes institucions catalanes que es fixi íntegrament el calendari laboral.

Nosaltres no tenim la solució. Que siguin els òrgans que representen la voluntat catalana, com ho és el mateix Parlament de Catalunya, els que s'encarreguin de fixar les festes del Calendari.

Sembla que aquesta campanya juga fort; per al moment ja ha agrupat sota un mateix manifest sectors ben diversos: escriptors, músics, esportistes, periodistes, i també personalitats del món de l'Església per exemple Joan Martí Alanís, bisbe d'Urgell, mossèn Josep M. Ballarín capellà de Queralt, i Marc Taxonera, monjo de Montserrat.

MANIFEST EN FAVOR DE LES NOSTRES FESTES

Un poble és la suma del passat, del present i d'un projecte de futur. La consciència catalana es va formant i va creixent amb el pas de les generacions. La consciència de país s'integra per un conjunt de vivències, de sensacions i d'afirmacions que s'interrelacionen de manera diversa i pròpia. En aquest conjunt, les festes i tradicions juguen un paper important.

Les festes tradicionals d'un poble no s'improvisen ni neixen per decret. Els calen anys, segles per definir-se i consolidar-se.

Qualsevol atemptat contra aquestes celebracions va contra la consciència del país. La mobilitat i supressió de festes que cada any ens ve imposada és contrària als interessos i a les necessitats nacionals de Catalunya.

Per tot això demanem:

1- El respecte absolut a les festes tradicionals de Catalunya.

2- Que les institucions catalanes puguin fixar íntegrament el calendari laboral vigent a Catalunya, com a millor garantia del respecte de les nostres festes i tradicions.

PLATAFORMA CÍVICA EN FAVOR DE LES NOSTRES FESTES

Miquel Coll i Alentorn, Ex. President del Parlament de Catalunya; Joan Martí Alanís, Bisbe de La Seu d'Urgell; Josep Maria Flotats, Actor; Antoni Tàpies, Pintor; Vicent Andrés Estellés, Poeta, Premi d'Honor de les Lletres Catalanes; Oriol Martorell, Músic; Miquel Batllori, Historiador, Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya; Josep Lluís López Bulla, Sindicalista; Josep Maria Espinàs, Escriptor; Miquel Soler, Futbolista; Eliseu Climent, Editor; Tete Montoliu, Músic; Manuel Ibáñez Escofet, Periodista; Francesc Candel, Escriptor; Albert Ponts Valon, Secretari Gral. de la PIMEC; Josep Benet, Historiador; Anton Cañellas, President del Consell Social de la UAB; Jaume Lorés, Escriptor; Pere Calders, Escriptor, Premi d'Honor de les Lletres Catalanes; Joan Becat, Professor de la Universitat de Perpinyà; Mn. Josep Maria Ballarín, Capellà de Queralt; Francesc Vallverdú, Sociolingüista; Ramon Espasa, Metge; Josep Epar Ticó, Secretari Gral. del I Hon Congrès Internacional de la Llengua Catalana; Pere Català Roca, Fotògraf; Xavier Domingo, Editor; Josep Corredor-Matheos, Escriptor i crític; Josep Solé Sabaté, Historiador; Maria Antònia Oliver, Escriptora; Marc Taxonera, Monjo de Montserrat; Jaume Fuster, Escriptor.

Adhesions. Nova relació

PERSONES

Montserrat Gudiol (pintora); Josep Termes (historiador); Salvador Cardús (sociòleg); Manuel Meler (empresari, ex-president del R.C.F. Espanyol); Sergi López (futbolista); Núria Feliu (cantant); Joan Albaigès (científic); Mikimoto (locutor de ràdio); Joaquim Bofill i Bofill (president del Gremi de Merceria i Gènere de Punt); J. Ma. Ainaud de Lasarte (advocat i historiador); Cassià Ma. Just (abat emèrit de Montserrat); Joan Amorós (promotor cultural); Arranz Bravo (pintor); Joan Triadú (pedagog

i crític literari); Joan Rigol (president A. Cultura i Entorn); Quim Monzó (escriptor); Lluís de Carreras (advocat); Sixte Cambra (director Torneig Comte de Godó); Oriol de Bolós (catedràtic de Biologia); Andreu Alfaro (escultor); Francesc Cabana (economista); Agustí Pons (periodista); Jordi Carbonell (lingüista); J. Ma. López Llavi (crític de cinema); Oriol Casassès (metge); Pere Pascual (catedràtic de Física); Joan Estruch (sociòleg); Isidor Mari (lingüista); Ermengol Passola (empresari); Josepmiquel Servià (poeta); Xavier Bru de Sala (escriptor); Ignasi Salvat (jesuïta); Pere Lluís i Font (vice-rector de la U.A.B.); Narcís-Jordi Aragó (periodista); Joan Creixells (escriptor); Josep Vallverdú (escriptor).

INSTITUCIONS

F.C. Barcelona; Fundació del Congrés de Cultura Catalana; Ateneu Barcelonès; Centre UNESCO de Catalunya; Consell Nacional de la Joventut de Catalunya; Federació Catalana d'Entitats Locals; Xarxa Cultural; Amics de la Ciutat; Omnium Cultural de la Catalunya Nord; Acció Cultural del País Valencià; Centre Excursionista de Catalunya; Acció Escolar ("El País a l'escola"); U.E. Figueres; Associació Catalana de Municipis; Comitè Olímpic Català; Col·legi Oficial de Farmacèutics de Catalunya; Universitat Laboral de Tarragona; Joventuts Mèdiques; Fundació Jaume Bofill; Setmanari "El Temps"; Club Arnau de Vilanova; Escola Bressola Catalunya Nord; Bloc d'Estudiants Nacionalistes (BEN); Associació Catalana d'Estudiants; ADOC; Unió de Federacions Esportives Catalanes (UFEC); Esplais Catalans (ESPLAC); Confederació Sindical de Catalunya; Unió de Treballadors Demòcrata-cristians de Catalunya; Amics de Joan Ballester i Canals; Taller de Músics; Cavall Fort; Cercle d'Agermanament Catalano-

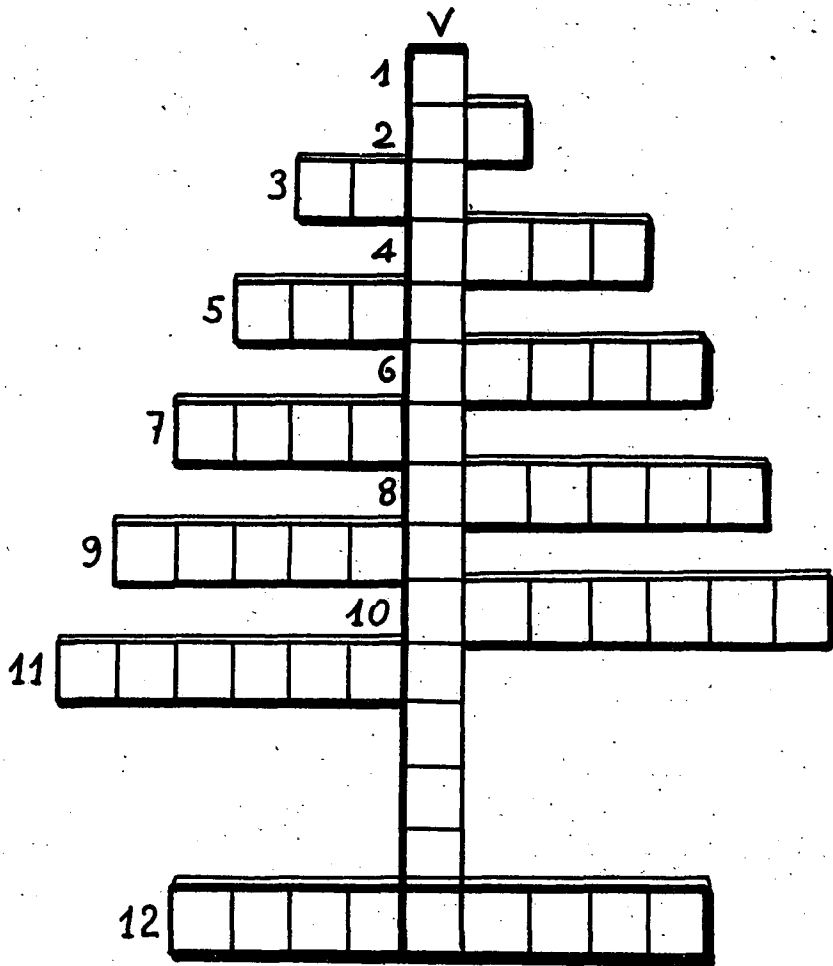
Occità; Ràdio Arrels; Fundació Doctor Vila-Abadal; Fundació Centre de Documentació Política; Institut d'Estudis Universitaris Josep Trueta; Federació Catalana d'Escultisme i Guiatge; Associació Cultural Franja de Ponent; Casal de l'Espluga de Francolí; Grup d'Estudis Nacionalistes; Amics de l'Alguer; Club Muntanyenc St. Cugat; Revista "Metge i Societat"; Agrupació Astrònoma de Sabadell; Centre Excursionista de Figueres; Revista "La Nació"; Rodamon; Tretzevents; Club Ciclista Empordanès; Orfeó Balaguerí; Escola Arrels Catalunya Nord; Agrupació Cultural i Folklòrica de Barcelona; Esplai Turons; Comunitat de Solius; Centre Excursionista de Rubí; Club Excursionista de Gràcia; Museu de la Vida Rural; Club de Tennis Figueres; Revista "Debat Nacionalista"; Revista de Girona; Parròquia de Mont-roig del Camp; Club d'Amics de la UNESCO.

Per adhesions: Avinguda Meridiana, 338, entr. D - 08027 Barcelona - Tel.: (93) 312 03 98 - FAX: (93) 323 69 58.

Aportacions econòmiques: Caixa de Barcelona: C/c. 6.508/13. Sucursal: 0006.

ENCREUATS

per ROSA COLLELL

Una paraula vertical, segons la definició i a dreta i esquerra, com es pot veure en el dibuix han de coincidir els mots amb la lletra de la vertical també segons la definició.

LA VERTICAL: Entremaliejear.-

- 1- Inicial de punt cardinal.-
- 2- Símbol químic del sodi.-
- 3- Punt cardinal.-

- 4- Natural de l'URSS.-
- 5- Relatiu a Cales, antiga ciutat de la Campània.-
- 6- Cacauet (en castellà).-
- 7- Floc de cabells entrellaçats fent una cua.-
- 8- Descàrrega elèctrica que es produeix quan hi ha una tempesta.-
- 9- Natural d'Armènia.-
- 10- Empresonament.-
- 11- Cognom del cirurgià pioner en el trasplantament de cor.-
- 12- Quelcom que ens disposa malament.-

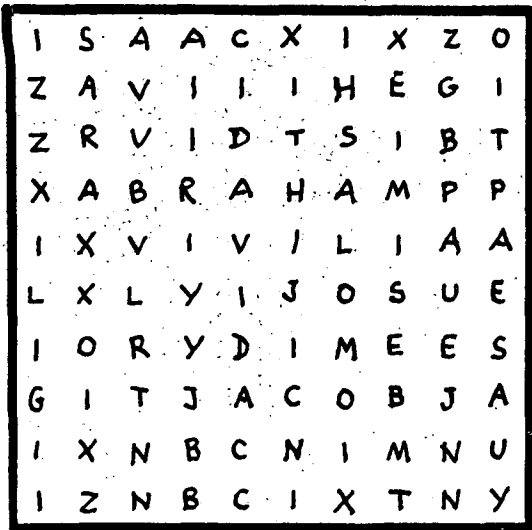
SOLUCIÓ

- 1- E.
- 2- Na.
- 3- Est.
- 4- Rus.
- 5- Calé.
- 6- Mani.
- 7- Trena.
- 8- Lamp.
- 9- Arment.
- 10- Arrest.
- 11- Bernard.
- 12- Indisposa.

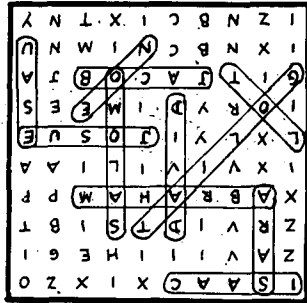
La vertical: Entremaliejear.-

SOPA DE LLETRES

CERCAR 11 PERSONATGES BÍBLICS

DIAG. Lot, Goliat, Noe.
Esau.
VERT. Sara, David, Salomó.
HORI. Isaac, Abraham, Jo-
sue, Jacob.

ESCACS

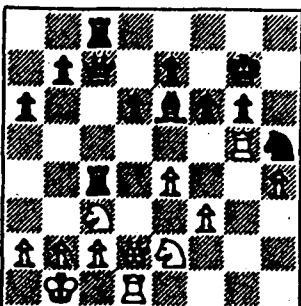
per JAUME MORA

DIAGRAMA 304
Blanques juguen i guanyen

El Dragó de Sant Jordi és a punt de vomitar foc. Estigueu atents.

Solució al Diagrama 303

1 Ce2-d4 Ae6-f7, 2 Tg5xg6+ Rg7xg6, Td1-gl+ Rg6-h7, 4 Cd4-f5 Af7-g6, 5 De2-h6+ Rh7-g8, Dh6xg6+ 1-0.

RESULTATS

LOGROÑES-R. MADRID	1-5
ATL. MADRID-CELTA	2-1
SP. GIJÓN-TENERIFE	1-0
VALENCIA-R. SOCIEDAD	3-1
CADIZ-R. VALLECANO	3-1
MÁLAGA-BARCELONA	0-1
SEVILLA-MALLORCA	3-0
ATH. BILBAO-CASTELLÓN	2-1
ZARAGOZA-OVIEDO	2-0
VALLADOLID-OSASUNA	1-1

LA TRAVESSA

1. Logroñes-R. Madrid	2
2. Atl. Madrid-Celta	1
3. Gijón-Tenerife	1
4. Valencia-R. Sociedad	1
5. Cádiz-R. Vallecana	1
6. Málaga-Barcelona	2
7. Sevilla-Mallorca	1
8. Ath. Bilbao-Castellón	1
9. Zaragoza-Oviedo	1
10. Valladolid-Osasuna	X
11. Elche-At. Madrileño	X
12. Huelva-Eibar	X
13. Figueras-Betis	X
14. Sabadell-Palamós	1
Pleno al 15' (Burgos-Bilbao Ath.):	X

FILATELIA

per ENRIC GRAUPERA

L'ADORACIÓ DELS MAGS

Liechtenstein commemora la festivitat del Nadal amb una sèrie de tres segells. El tríptic de l'Adoració dels mags, atribuït al pintor de Gand, Hug van der Goes, és una vertadera joia. En el segell de 50 cts. hi veiem l'Infant a la falda de la Mare de Déu, Sant Josep i el rei Gaspar.

(Des d'aquesta petita finestreta filatèlica, desitjo a tots els lectors de CATALUNYA CRISTIANA, un bon NADAL i felix ANY NOU).

JEROGLÍFIC

per SNOOP

ESTÀ A L'ÀSIA

O

C A I N

Solució al 534

MIRALPEIX

MIRA L (P) PE IX

CLASSIFICACIONS

1.	REAL MADRID	PJ	PTS	16	25+9
2.	F.C. BARCELONA	PJ	PTS	16	21+5
3.	VALENCIA	PJ	PTS	16	21+5
4.	AT. MADRID	PJ	PTS	16	21+5
5.	OSASUNA	PJ	PTS	16	20+4
6.	OVIEDO	PJ	PTS	16	19+3
7.	REAL SOCIEDAD	PJ	PTS	16	18+2
8.	ZARAGOZA	PJ	PTS	16	17+1
9.	MALLORCA	PJ	PTS	16	17+1
10.	ATH. BILBAO	PJ	PTS	16	16
11.	LOGROÑES	PJ	PTS	16	16
12.	SEVILLA	PJ	PTS	16	15-1
13.	GIJÓN	PJ	PTS	16	14-2
14.	MÁLAGA	PJ	PTS	16	14-2
15.	CASTELLÓN	PJ	PTS	16	13-3
16.	CADIZ	PJ	PTS	16	13-3
17.	VALLADOLID	PJ	PTS	16	12-4
18.	TENERIFE	PJ	PTS	16	11-5
19.	CELTA	PJ	PTS	16	9-7
20.	RAYO VALLECANO	PJ	PTS	16	8-8

Avet Set esllips per a nenes i nens

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

Nº 490

Històries d'Eixerits

Carta a Jesús

Estimat Jesús: El dia 25, farà 1989 anys que vares néixer. Des d'aleshores milions i milions de nois i noies, de dones i homes de tot el món, de totes les races, t'han estimat molt i molt. Si tu no haguessis vingut a la terra, ¿com ens ho fariem nosaltres per conèixer el camí que porta al cel? Saps? Jo també t'estimo.

A la Catequesi, almenys tres dies, hem parlat del teu naixement; de com els profetes, ja fa molts i molts anys, l'havien anunciat, de com Maria acceptà ser la teva Mare, de com Josep treballava de fuster i tenia cura de vosaltres dos amb un vertader amor de pare, de com vares néixer en un poble molt petit i senzill (Betlem), i de com els evangelistes davant d'un fet tan important per a tota la Humanitat, omplen la narració de circumstàncies extraordinàries. Ho fan

perquè ens adonem de la importància de la teva presència entre nosaltres.

Tots els Eixerits i Eixerides estem molt contents perquè, durant la teva infantesa, vares voler ser com un de nosaltres: viure a casa amb els pares, anar a l'escola, jugar, tenir amics i amigues, etc. Com ens hauria agradat ser de la teva colla!

Ara sé que ets viu i que m'estimes. Ho sé del cert. I jo també t'estimo. Uff, aquests dies de Nadal hi penso més en tu!

Sé que ets amic meu i de tots els nois i noies del món, i que vols que un dia ens trobem tots amb tu en el cel. Tinc unes ganes de fer-te una abraçada ben forta!

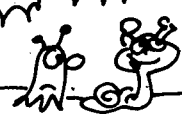
Que feliços viuríem si tothom t'estimés i et conegués! Adéu. Ben teu.

L'Eixerit

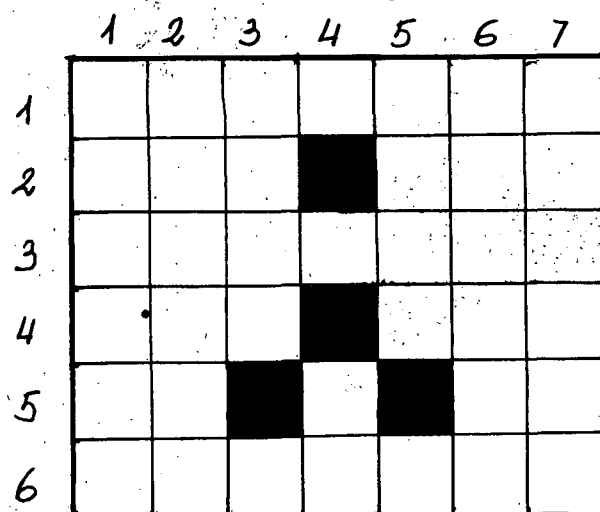
BON NADAL, EIXERITS I EIXERIDES!

Avet Set — Avet Set —

ENCREUATS

HORITZONTALS:

- 1- Remoure, mesclar.-
- 2- En aquest moment. Composició poètica.-
- 3- Un paper lleig.-
- 4- A.R. Adverbi de lloc. A.R. Nom de consonant.-
- 5- Dóna. Una E. A.R. Deïtat egípcia.-
- 6- Agredirà, escometrà.-

VERTICALS:

- 1- Que va molt de pressa.-
- 2- A.R. embrutarè.-
- 3- Plànol, planell. Una A.-
- 4- Una E. Una altra. A.R. nom de consonant.-
- 5- La dona del fill. Una A.-
- 6- Parar esment, conèixer.-
- 7- Per caçar rates.-

Avet Set esllips per a nenes i nens

Jesús ens parla

Busquem l'evangeli del NADAL (Missa de la nit).— Evangeli segons sant Lluc, capítol 2, versets de l'1 al 14. (Lc 2:1-14).

Reflexionem: 1. El naixement d'un infant és sempre un esdeveniment joiós, que obre un futur de vida i d'esperança. Tanmateix, ¿qui sap què serà la vida d'aquell infant? ¿quins fets i circumstàncies li tocaran viure? ¿com arribarà a la plena realització del seu destí?

2. Avui, totes les comunitats cristianes d'arreu del món, i àdhuc moltes persones que normalment no es manifesten cristianes, celebren joiosament el Nadal. Celebrem que el Fill de Déu es fa home per salvar els homes. Celebrem que Déu en la persona del seu Fill ha vingut entre nosaltres, a compartir la nostra vida i la nostra mort. Déu, en el seu Fill Jesucrist, ens donarà a conèixer qui és Ell per a nosaltres i qui som nosaltres per a Ell. Ens donarà a conèixer el "per què" de la vida i el més enllà de la mort.

3. Aquesta és la gran notícia. Fixeu-vos que el Fill de Déu en venir entre nosaltres no es presenta pas amb força i poder com si ens volgués atemorir a tots, sinó com "un nen amb bolquers, posat en una menjadora". Déu ens estima, es presenta com un infant ple de tendresa, com aquell qui ve a salvar-nos de la por del mal i de la mort. Unint les nostres veus a les dels àngels, donem també glòria a Déu.

El mossèn

L'ARBRE DE NADAL

Vet aquí que una vegada, temps era temps, en un petit poble d'una vall envoltada de grans muntanyes, la neu queia flonjament. Faltaven pocs dies pel Nadal i al poble ja es respirava un ambient de festa grossa: L'Esther va sortir d'escola contenta com un gínjol; era l'últim dia de classe i el pare li havia promès que a aquella tarda anirien a buscar l'avit de Nadal. Era divertit anar amb el pare al bosc a escollir un avet. El pare li ensenyava com s'havia de tallar per no fer-li molt de mal. Se n'ha de saber força per no espantarlo. Va anar fins a casa corrent i en arribar el pare ja era a la porta esperant-la. Va pujar al cotxe i van dirigir-se cap a les muntanyes. L'Esther estava molt emocionada. Només aturar-se el cotxe, va baixar d'un salt i començà a endinsar-se pel bosc.

—M'agrada aquest, pare! —exclamà en trobar-se el que li interessava—. Era un avet ni massa gros ni massa petit, ni massa ample ni massa estret, ni massa alt, ni massa fosc ni massa clar... li agradava molt, quedaria molt bé al costat de la xemeneia.

—M'agrada aquest, pare! —repetí l'Esther—. I el pare es posà a la feina, amb compte, poc a poc per no fer malbé l'arbre.

—Què m'estan fent?, em sento estrany, em fan pessigolles a les cames, què és el que passa? —s'estava preguntant l'avit—. El pobre arbre no'entenia el que passava. —Ja està, no'toco el terra! M'han afegat a coll, però on em porten ara?

El pare portà l'avit fins el cotxe i esperà que l'Esther obrís el portamaletes.

—On sóc ara?, tot és molt fosc, tinc por, tinc por! —el pobre avet estava molt espantat, no comprenia res de tot allò.

En arribar a casa el pare va entrar l'arbre a la sala d'estar i el va deixar al costat de la xemeneia. La mare ja havia desmolicat totes les cintes i tots els detalls que cada any penjaven

a l'arbre de Nadal. L'Esther no podia esperar ni un segon més. Només treure's l'abric es va posar a arreglar el seu avet. Cintes de colors, figuretes de porcellana, boles de vidre, campanetes, bastons de caramel... i el més preciós de tot: l'estel de Betlem.

Guaita ara tot el que m'estan posant!, mira mira, mira! que boniques què són aquestes figuretes, que simpàtic aquest Pare Noel, i aquest follet, i aquest ninot de neu... Ai, all ara em fan pessigolles amb aquestes cintes platejades —pensava l'avit—, que a poc a poc tornava a sentir-se alegre. —Estic quedant molt bonic, m'agrada! Però si us plau, no em penjeu res més de les branques, que tot això pesa força i em canso.

L'Esther ja havia acabat, havia posat totes aquelles cosetes que tant li agradaven, totes aquelles coses que any rera any havien penjat a l'avit, aquelles coses que havia vist tota la vida, des que la petita arreglava l'arbre amb l'àvia.

—Ràpid! mireu tots, pare! mare!, ja he acabat, l'arbre ja està arranjat —cridà la nena—. Afagant de la mà els pares, els arrossegà fins a l'arbre, orgullosa de la seva feina.

—Tha quedat preciós, Esther —va dir la mare boca-badada—. Només hi falta una cosa.

Llavors la mare va obrir una capsa de cartró que tenia endreçada a un armari, i en va treure una petita establia de suro que posà al peu de l'arbre. A l'establia no hi faltava res: Sant Josep, la Verge Maria, el nen Jesús, i el bou i la mula que els feien companyia.

La casa ja estava preparada per rebre les festes. I per celebrar-ho, l'Esther i els pares cantaren unes nadeses al voltant de l'arbre.

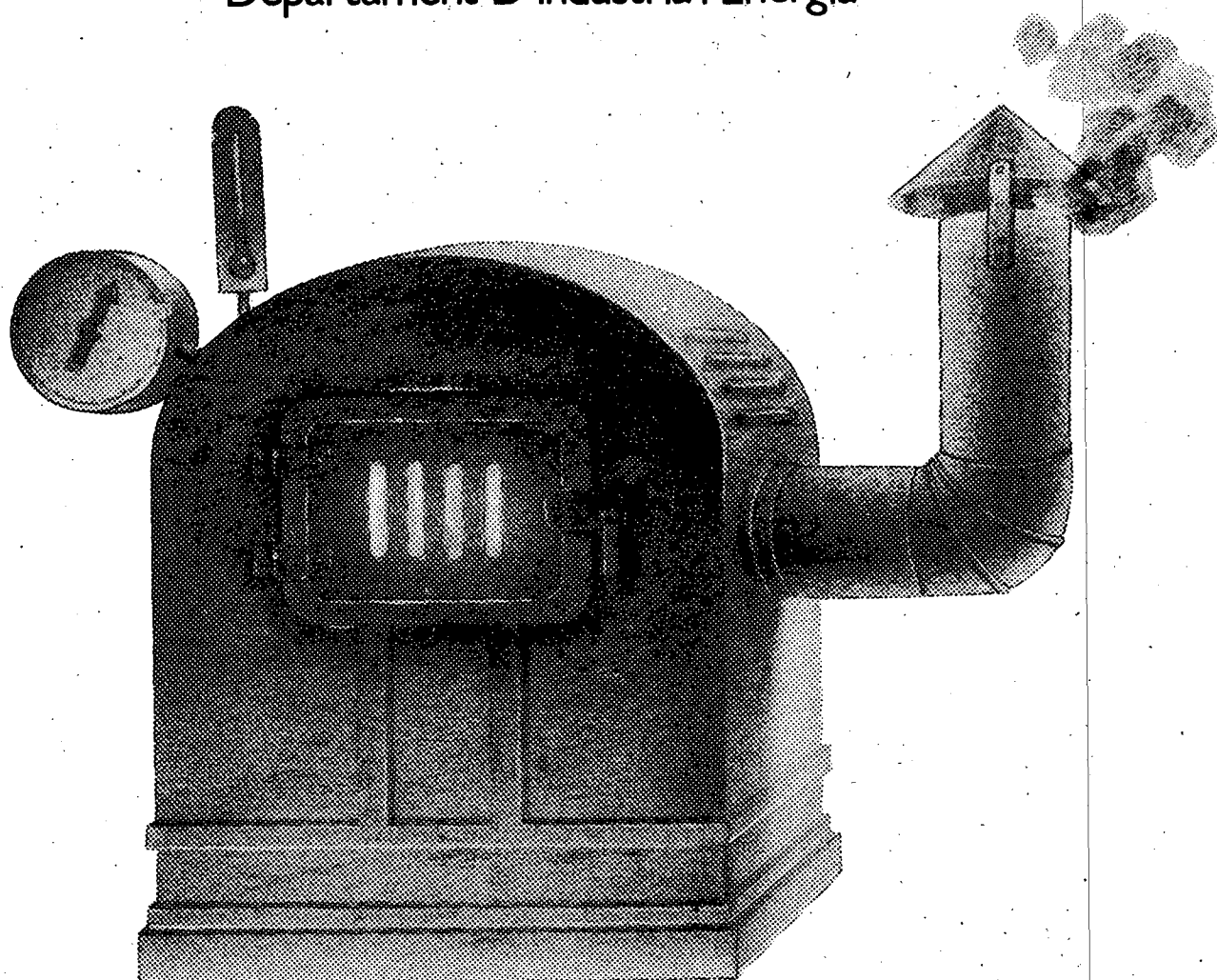
—Bon Nadal! —els desitjava l'arbre, cofoi de compartir amb ells la seva alegria—. **BON NADAL!**

ANNA

Avet Set — Avet Set —

GENERALITAT DE CATALUNYA
Departament D'Indústria i Energia

La Calefacció també caduca.

Les instal·lacions de calefacció, tant domèstiques com industrials, també caduquen.

Encara que aparentment segueixin funcionant, poden estar consumint un excés d'energia o, el que és pitjor, poden estar produint un alt nivell de contaminació a l'atmosfera.

Per això, no espereu que la vostra calefacció s'espatlli per fer-la revisar. Perquè, sense saber-ho, potser ja fa temps que va caducar.

El Departament d'Indústria i Energia de la Generalitat us recomana que feu una correcta utilització i conservació de les vostres instal·lacions de calefacció, tot fent-les revisar

periòdicament segons la reglamentació vigent.

També us recorda que determinades instal·lacions industrials, siguin o no de calefacció, s'han de sotmetre cada 2, 3 o 5 anys a una verificació oficial dels seus emissors de contaminació, per part d'una Entitat d'Inspecció i Control concessionària de la Generalitat.

Per la vostra pròpia seguretat. Per la seguretat de tots. Perquè, malauradament, tot caduca.

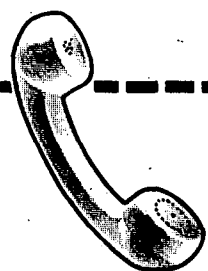

ECA, ENTITAT
COL·LABORADORA DE
L'ADMINISTRACIÓ, S.A.

Institut Català
d'Inspecció
i Control Tècnic

Reviseu les vostres instal·lacions

900 33 30 00

Si teniu dubtes,
truqueu-nos
i us informarem.
No us costarà res!

DIUMENGE - 24

- 10.00 Els picapedra.
11.00 Signes del temps:
Nadal és un dels centres principals de la celebració de la fe cristiana. les tradicions, festa, l'alegria i el consum es barregen durant aquests dies amb la celebració i litúrgica i el sentit cristià del naixement de Jesús.
11.45 Cadència.
13.00 Gol a gol. Hoquei.
15.00 Telenotícies.
15.25 El temps.
15.30 Pel·lícula: "Lucky Luke, la balada dels Dalton".
17.00 Tarda de musicals: "Millie, una noia moderna".
19.20 Gent del Barri.
20.30 Telenotícies.
20.55 El temps.
21.00 Missatge del Rei.
21.10 Resum Ral·li Paris-Dakar
21.20 Trenta minuts.
21.50 Dallas (D).
22.45 L'Esgurç Negre.
23.45 Missa del Gall.

ESPAIS FIXES: DE DILLUNS A DIVENDRES

- 13.40 T.N. Comarques.
14.30 Telenotícies.
15.00 El temps.
15.05 Bona cuina.
20.30 Telenotícies.
21.00 El temps.
21.10 Bona cuina.

DILLUNS - 25

- 10.45 Dibuixos animats.
11.15 Dibuixos animats.
13.10 Pel·lícula: "Salvem els infants".
15.15 Els picapedra.
15.35 Dibuixos animats.
16.00 Pel·lícula: "He trobat el Pare Noel".
17.30 Especial Disney.
19.00 Recital de Joan Manuel Serrat
21.20 Tres estrelles.
21.50 Pantalla: "Els Deu Manaments".
(Primera part)
23.50 Estrelles de l'Òpera en concert.

DIMARTS - 26

- 10.45 Dibuixos animats.
11.15 Dibuixos animats
11.40 La gresca de l'Arca d'en Yogui
12.50 L'home de la neu.
13.15 Dibuixos animats.
16.30 A cor obert.
13.30 Segona vegada.
15.15 Pel·lícula: "Lucky Luke l'intèpid".
16.30 Pel·lícula: "Hollywood o res".
19.00 Concert de Sant Esteve.
21.20 La parada.
22.30 Pel·lícula: "Els deu manaments".
(Segona part).

DIMECRES - 27

- 11.15 Segona vegada.
13.55 La senyoreta.
15.15 Veïns.
15.45 Com a casa.
16.30 A cor obert.
17.20 Saló de la infància.
17.35 Els picapedra.
18.00 Matracà, no!
18.45 Mikimoto club.
19.40 Filiprim.
21.10 Lotto 6'49.
21.30 Informatiu cinema.
22.20 Cinema 3: "Marathon man".
00.15 Telenotícies.
00.35 Motor a fons 2V.
01.05 Tot l'esport 2V.

DIJOUS - 28

- 11.15 Segona vegada:
13.55 La senyoreta
15.15 Veïns
15.45 Com a casa.
16.30 A cor obert.
17.20 Saló de la infància.
17.35 Els Picapedra.
18.00 Matracà, no!
18.45 Mikimoto Club.
19.45 Filiprim.
21.20 Tres pics i repicó.
23.00 Temps de Neu.
23.20 Resums esports any.
00.20 Telenotícies.
00.40 Tot l'esport 2V.

DIVENDRES - 29

- 11.15 Segona vegada.
13.55 La senyoreta
15.15 Veïns (D)
15.45 Com a casa.
16.30 A cor obert.
17.20 Saló de la infància.
17.35 Els picapedra.
18.00 Matracà, no.
18.45 Mikimoto Club.
19.40 Filiprim.
21.15 La vida en un xip.

- 23.30 Telenotícies.
23.50 Tot l'esport 2V.
00.20 Cinema de mitjanit:
"Els adolescents".

DISSABTE - 30

- 10.00 Sardanes.
10.25 Resum setmanal.
13.30 Resum setmanal.
15.00 Telenotícies.
15.25 El Temps.
15.30 Bona cuina.
15.45 Festival Tex Avery.
16.15 El retorn de Sherlock Holmes (D)
17.10 Huckelberry Flinn. Cap 4.
18.00 Bàsquet.
20.00 Futbol.
22.00 Telenotícies.
22.25 El temps.
22.30 Sorteig Lotto 6/49.
22.30 Missatge President de la Generalitat.
22.40 Bona cuina.
22.50 Resum Ral·li Paris-Dakar.
23.05 Resum informatiu de l'any.
00.05 Caim i Abel.

CANAL - 33

DIUMENGE - 24

- 16.00 Llegendaris del tennis.
16.30 Sports-Show.
17.30 Històries de Hollywood:
"Cercle tancat".
18.20 Fila 33: "La bella de Roma".
20.00 Curt-metratge.
20.20 Thalassa.
21.00 Telenotícies.
21.25 El temps.
21.30 Dick Spanner.
21.35 El món del cinema.
22.00 Versió original:
"El món de Bimala".

ESPAIS FIXES: DE DILLUNS A DIVENDRES

- 19.30 Universitat oberta.
21.00 Telenotícies.
21.30 El temps.
21.40 Tot l'esport.

DILLUNS - 25

- 18.30 Pel·lícula: "L'arbre de Nadal".
20.05 Basquetmania.
21.35 Dick Spanner
21.40 Esports 33.
22.05 Dimensió desconeguda.
22.35 Talking Heads.

DIMARTS - 26

- 18.30 Pel·lícula: "L'acròbat Charlie".
20.00 Star Trek
21.35 Dick Spanner
21.40 Esports 33.
22.05 Teatre: "L'auca del Sr. Esteve".

DIMECRES - 27

- 18.30 Pel·lícula: "Els viatges de Gulliver".
20.00 Cosmos.
21.35 Dick Spanner
21.40 Tot l'esport.
22.05 Romans a Britània.
22.35 Concert 33.

DIJOUS - 28

- 18.30 Pel·lícula: "El silenciós".
20.00 Sputnik.
21.35 Dick Spanner
21.40 Tot l'esport.
22.05 L'actual.
23.05 Canal 33 presenta.

DIVENDRES - 29

- 18.30 Pel·lícula: "Les golfes de la fantasia".
20.00 Futbol 90.
21.35 Dick Spanner
21.40 Tot l'esport.
22.05 La bella i la bèstia.
23.05 Tres, catorze, setze.

DISSABTE - 30

- 16.00 Esports.
17.30 Cadència.
19.05 El dia en què l'Univers va canviar.
19.55 Vibria.
20.05 Senyals.
21.00 Telenotícies.
21.25 El temps.
21.30 Dick Spanner
21.35 La caixa sàvia.
23.10 60 minuts.

DIUMENGE - 24

- 00.55 Filmoteca TV:
"Bienvenido a Los Angeles".
02.35 Però... ¿això què és?
04.00 Cor.
05.00 Jazz entre amics.
06.00 L'home i el mar.
06.30 Rockopop.
08.10 El fugitiu.
09.00 Sopa de gansos.
09.30 Un cistell ple de llibres.
10.00 El dia del Senyor - Santa Missa.

- 11.00 Avanç Telediari.
11.05 Concert.
12.05 Poble de Déu.
12.35 Camp i mar.
13.05 El saler.
14.00 La nostra Europa.
14.30 L'Informatiu cap de setmana.
15.00 Telediari cap de setmana.
15.30 El temps.
15.35 Els trotamúsics.
16.05 La Comèdia: "De ilusió también se vive".
17.45 Joc de nens.
18.15 Dibuixos animats.
18.35 Grans contes i llegendes.
19.30 Alf.
19.55 Al fil de l'impossible
20.30 Telediari cap de setmana.
21.00 Missatge de S.M. El Rei.
21.15 A Portada.
22.10 Diumenge cinema:
"Fama".
00.15 Avanç Telediari.
00.25 Llarg-metratge: "Rey de Reyes".
03.00 Elton John a Verona.
05.00 Telefilme: "El cadillac azul".
06.30 Llarg-metratge: "El transmisor".

ESPAIS FIXES: DE DILLUNS A DIVENDRES

- 08.00 Bon dia.
09.55 Avanç Telediari.
11.55 Avanç Telediari.
13.00 Avanç Telediari.
14.00 Teledues/Informatiu Migdia
15.00 Telediari-1
17.45 Avanç Telediari.
19.20 L'Informatiu Vespere.
19.25 L'apuntador.
19.30 Un punt de solfa.
20.00 L'Informatiu vespere.
20.30 Telediari 2.
21.00 El temps.

DILLUNS - 25

- 08.10 L'art de Walt Disney.
09.50 Especial Nadal Luciano Pavarotti.
11.55 Benedicció Urbí Et Orbi
12.35 Dibuixos animats.
13.00 Llarg-metratge juvenil.
15.35 Especial dibuixos animats.
16.25 Mama, vull ser artista.
18.35 Viedomix.
18.55 Comtes populars europeus
21.15 Tribunal popular.
22.45 Setè cel.
23.15 Documents TV.
00.15 Telediari-3 i Telesport.
01.00 Cine-club de matinada:
02.45 Catalunya misteriosa (23).
03.15 Vostès mateixos.

DIMARTS - 26

- 09.00 Infermeres.
10.00 El dia per endavant:
13.05 Dibuixos animats.
15.30 A la meua manera. Cheer's.
18.05 Barri Sésamo.
18.35 Patoventuras.
10.05 Entre linies.
19.25 Com en els vells temps.
21.15 La lluna.
22.20 Sessió de nit:
01.00 Telediari - 3 i Telesport.
01.05 Testimoni.
01.10 Filmoteca del dimarts: "Ran".
03.35 Va de cinema.

DIMECRES - 27

- 09.00 Infermeres.
10.00 El dia per endavant:
15.30 A la meua manera. Cheer's.
17.50 Barri Sésamo.
18.20 Els set petits australians.
18.50 Un cistell ple de llibres.
19.35 Throb.
21.15 El temps és or.
22.20 Hercules Poirot.
23.20 Els fruits de El dorado.
00.20 Telediari - 3 i Telesport.
01.00 Última sessió:

DIJOUS - 28

- 09.00 Infermeres.
10.00 El dia per endavant:
13.05 Dibuixos animats.
15.30 A la meua manera. Cheer's.
17.50 Barri Sésamo.
18.20 Érase una vez... la vida.
18.50 Sopa de gansos.
19.35 Els problemes creixen.

- 21.15 Trenta i escaig.
22.15 Punt i apart.
23.55 Enredo.
00.20 Telediari - 3 i telesport.
01.00 Producció espanyola:
"El vicario de Olot".

DIVENDRES - 29

- 09.00 Los Munceys.
10.00 El dia per endavant:
15.30 A la meua manera. Cheer's.
17.50 Fragüel Rock.
18.20 Plàstic.
19.35 Casa repleta.
21.15 Brigada central.
22.25 Però... això què és?
24.00 Jutjar de guàrdia.
00.25 Telediari - 3 i telesport.

DISSABTE - 30

- 01.00 Clàssics en Blanc i Negre:
02.40 La lluna.
03.40 Corrupció a Miami.
04.30 Documents TV.
05.30 La casa per la finestra.
06.25 El món del cavall.
09.10 S'ha escrit un crim.
10.00 Calaix desastre.
13.30 Parlament.
14.30 L'Informatiu cap de setmana.
15.00 Telediari cap de setmana.
15.30 El temps.
15.40 La corona màgica.
16.10 Primera Sessió:
"El Mago de Oz".
18.00 Rockopop.
19.35 Remington Steele.
20.30 Telediari cap de setmana.
21.05 Informe setmanal.
22.20 Dissabte cinema:
"La hija de Ryan".
01.40 Avanç Telediari.
01.45 Rokambole.

DIUMENGE - 24

- 7.45 Via Olímpica.
9.15 Santa Missa.
10.00 Los Picapedra.
10.30 Largometraje.
19.30 El precio justo.
20.00 Kung-Fu.
21.00 Mensaje de Navidad de S.M. El Rei
21.15 Villancicos.
23.00 Catalunya misteriosa.
23.30 L'home per dintre i altres catàstrofes.
00.00 Misa del Gallo.
01.45 La Palmera
03.45 Tiempo de crear.

ESPAIS FIXES: DE DILLUNS A DIVENDRES

- 10.00 Hoy a las 10.
13.00 Avanç de l'Informatiu.
13.02 Un punt de solfa.
19.15 Un punt de solfa.
19.20 L'Apuntador.
19.25 Avanç de l'Informatiu.
22.00 Noticias-2

DILLUNS - 25

- 07.45 Con tu cuerpo.
08.00 Chopi i la princesa.
08.30 Euskera.
09.00 El tiempo que vivimos.
10.00 Santa Missa.
11.00 Cervantes.
12.00 Las doce en punta.
13.05 Bellesa i poder
13.30 La cometa blanca.
14.00 3 x 4.
15.00 La palmera.
16.45 Cristal.
17.30 Especial
18.20 La herencia de los Guldenburg.
19.30 Cerca de las estrellas.
22.30 Cine Club:
00.00 Va de cine.
00.30 Pyrenees, Pirineos.
01.00 La noche.
02.15 La ruta de la seda por mar.

DIMARTS - 26

- 07.45 Con tu cuerpo.
08.00 Planetas imaginari.
08.30 Francès.

COMENTARIS TV

"A MI MANERA"

"A mi manera" és el "magazine" de Jesús Hermida. En ell hi ha de tot, però, fonamentalment hi ha una cosa: Jesús Hermida. La veritat és que l'únic que es pot dir és això. Si, per exemple, fa una tertúlia, no deixa que parlin els protagonistes gairebé. El que fa és "xuclar càmera" si és que es pot traduir aquest tipus de modisme. Li passa quelcom que ja vam esbrinar en la persona de Mercedes Milà: necessita sentir-se protagonista en tot moment. Crec, entre d'altres coses, que li falta pudor. Fa el que vol amb tot tipus de ganyotes i gestos estrofolaris. Es repeteix una i altra vegada, fa inflexions de veu plenes de afectació i, en una paraula: es converteix en un veritable espectacle. En comptes de presentar, dirigir, conduir les diferents actuacions i intervencions dels diferents personatges i artistes del programa, el que fa, penso jo, es dirigir-se, presentar-se i conduir-se a si mateix. Malgrat tot penso que no hem de negar que tot aquest muntatge "hermidia" pot tenir els seus admiradors. És a dir, segur que hi ha gent que s'ho passa bé. Qui de bon segur que també s'ho passen bé són els que riuen amb moltes de les imitacions que se'n fan d'aquest presentador-periodista. De fet, aquestes imitacions ens vénen a donar la raó: el "vedettisme" de Jesús Hermida pot arribar a ser còmic.

T.A.C. (Telespectadors Associats de Catalunya) tel. 200 13 39 - IGNASI BOFARULL

**PER NADAL, VENEN ELS FREDS,
I ELS CAMINS SÓN PLENS DE GEBRE,
MISSA DEL GALL, EL PESSEBRE,
EL TIÓ I ELS PASTORETS.**

(Preludi de "La Flor de Nadal")

LA FLOR DE NADAL

Autor: **Francesc A. Picas**

ELS PASTORETS DE L'AMETLLA DE MEROLA

La Flor de Nadal ha florit de les arrels cristianes de la Catalunya mil·lenària no deixem que es merceixin les nostres tradicions

Un espectacle teatral realitzat amb la més acurada tècnica moderna. Uns "Pastorets" que inclouen tot el sentit bíblic doctrinal i popular de la Festa de Nadal

El millor obsequi a les famílies i als amics, en aquestes Festes Nadalenques: **La Flor de Nadal**, en la versió que es representa a l'Ametlla de Merola, original de Francesc A. Picas

Una tradició nadalenca que oferim a totes les famílies de Catalunya. Demaneu les entrades anticipadament

DIES DE REPRESENTACIÓ

SANT ESTEVE	26 DESEMBRE	1989
CAP D'ANY	1 GENER	1990
DIUMENGE	7 GENER	1990
DIUMENGE	14 GENER	1990
DIUMENGE	21 GENER	1990
DIUMENGE	28 GENER	1990

**HORA DE LES
REPRESENTACIONS:
Tarda a 2/4 de 5**

COMANDA D'ENTRADES

A L'AMETLLA DE MEROLA

RAMON RIERA - Carrer Vell, 18 - Tel. 839 02 36
de 7 a 10 del vespre. Dissabtes d'11 a 2 de la tarda.

A BARCELONA

JOAN COSTA I FERRER - C. Menorca, 94-98 2.º D
Telèfon 313 15 49

A MANRESA

VIATGES BAIXAS, S.A. - Carretera de Cardona, 2
Telèfons 872 41 16 - 872 11 04

A VIC

JOSEP SERRA i MANENT Carrer Verdaguer, 6
Telèfons 885 21 61 - 886 39 47

Prefix telefònic de Barcelona (93)
Situació geogràfica: Carretera de Manresa a Berga,
kilòmetre 21.

QUALITY • QUALITÉ QUALITAT COPRAL

Servim coses saboroses i de confiança a més de 7.000 establiments que venen «el bo i millor», a Barcelona-ciutat i a la província.

Som una organització dinàmica que distribueix només que productes de Gran Qualitat.

Per això hem adoptat un símbol d'abast internacional:

**Consorci de Productes
Alimentaris, s.a.**

Progrés, 272 Tel. (93) 398 01 11 Badalona (Barcelona)